

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Д. вестникъ“ сж за малки обявления: обезсилване на изгубени документи и др. до 20 думи или частъ отъ толкова — 25 лева.

За публикация отъ търговски характеръ до 100 думи или частъ отъ толкова — 450 лева; за заглавие, дата и подписъ за сжжитъ, на редъ — 20 лева.

За всички останали публикации, включително резолюциитъ на сждилищата за обявяване въ несъстоятелностъ на търговски фирми, до 100 думи или частъ отъ толкова — 150 л.; за заглавие, дата и подписъ на тѣхъ, за редъ — 10 л.

Отдѣлна страница за табеларни и др. публикации — 2500 л. Съответнитъ суми се внасятъ въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б., а втората половина отъ вл. листъ се депозира въ администр. Ржкописи, както и надвнесени суми, не се връщатъ.

Поправкитъ се таксуватъ като малки обявления.

Всѣки неясно и нечетливо написанъ ржкописъ — на отдѣленъ листъ — ще бѣде връщанъ!

Абонамента се внася винаги въ предплатата съ вносенъ листъ и бива годишенъ: 500 лева за България и 600 лева за странство или полугодиченъ: 250 лева за България и 400 лева за странство. Абонирането става за цѣлата година или за първото шестмесечие на 1 априлъ и за второто шестмесечие на 1 октомврий, а вестника почва да се изпраща отъ деня на получаване вносна листъ въ администрацията безъ тая да е длъжна да дава и изѣлжитъ по-рано броеве.

Рекламации за неполучени отъ абонатитъ броеве се приймаатъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламирациятъ брой.

Всичко що се отнася до вестника, се адресира направо до администрацията на „Държ. вестникъ“ при Д. печатница.

Година XLVII

(СОФИЯ, вторникъ, 1 септемврий 1925 година

Брой 124

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

М-ство на земледѣлието и държавнитъ имоти

УКАЗЪ

№ 49

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши вѣрноподаници, че XXI обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 96-то заседание, държано на 10 юний 1925 година, гласува и прие:

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

ЗАКОНЪ за горитъ

Глава I.

Горска собственостъ.

Чл. 1. Горитъ и горскитъ (планинскитъ) пасища въ царството сж обществени и частни.

Обществени сж: държавнитъ, общинскитъ и принадлежащитъ на общественитъ учреждения (окръжия, училища, читалища, цѣркви, манастири, джамии и др.) гори и горски пасища.

Държавни сж ония гори и горски пасища, които не принадлежатъ нито на частни лица, нито на общини и други обществени учреждения, а така сжщо тия въ яйлацитъ (лѣтнитъ пасища) и къшлацитъ (зимнитъ пасища).

Общински сж горитъ (сж пасищата въ тѣхъ), които сж отстъпени отъ държавата на нѣкой градъ или село за вечно ползуване (балталци), а така сжщо и ония гори и горски пасища, които съставляватъ частни имущества на общинитъ.

На общественитъ учреждения (светски и цѣрковни) принадлежатъ горитъ и горскитъ пасища, които имъ сж отстъпени отъ древно време за вечно ползуване, или сж придобити и се владѣятъ отъ тѣхъ като частни имущества.

Частни сж ония гори и горски пасища, които принадлежатъ на частни лица (физически и юридически).

Чл. 2. Правото на паша и водопой, което частни лица, общини и други обществени учреждения притежаватъ въ яйлацитъ и къшлацитъ, се отчуждава въ полза на държавата, по реда указанъ въ настоящия законъ.

По сжщия начинъ се отчуждаватъ и изкуственитъ залесявания въ яйлацитъ и къшлацитъ, извършени отъ тѣхнитъ владѣтели.

Чл. 3. Кои земи сж яйлаци и къшлаци, а така сжщо границитъ и пространството имъ и оценката на правото за ползуване отъ пашата и водопой и на изкуственитъ залесявания въ тѣхъ, опредѣля комисия, назначена отъ Министерския съветъ, въ съставъ: членъ отъ апелативния сждъ, единъ горски инспекторъ, окръжния управител, окръжния финансовъ началникъ и членъ отъ окръжния съветъ.

Оценката на правото за ползуване отъ пашата и водопой се опредѣля възъ основа на срѣдния годишенъ приходъ презъ периода 1919—1923 г., отъ пашата и водопой, като се вземе предъ видъ пространството само на естественото пасище (полянитъ и рединитъ) въ границитъ на яйлака или къшлака, но не и на опожаренитъ или по другъ нѣкакъвъ начинъ обезлѣсени мѣста. Така установения приходъ се умножава 15 пкти, за да се получи обезщетението, което трѣбва да се заплати.

Протоколитъ на комисията се утвърждаватъ отъ Министерския съветъ и съставляватъ пълно доказателство въ полза на държавата до доказване противното по чл. 4 ал. 2 отъ настоящия законъ.

За деня, въ който ще действува комисията, се разгласява въ съответнитъ общини най-малко 1 месецъ по-рано.

Сжщата сила и значение иматъ и протоколитъ, съставени до сега възъ основа на чл. 1 отъ Закона за горитъ отъ 1904 г. и чл. 5 отъ сжщия законъ отъ 1922 г.

Забележка. Яйлацитъ и къшлацитъ, за които, въ споръ съ държавата, собственитъ сж получили, чрезъ вѣзли въ законна сила сждебни решения, постановенето на пълна собственостъ на самораслитъ дървета въ тѣзи яйлаци и къшлаци, се отчуждаватъ споредъ постановлението на Закона за отчуждаване недвижимы имоти за държавна и обществена полза.

Чл. 4. Протоколитъ, за които е речъ въ чл. 3, се обнародватъ въ „Държавенъ вестникъ“ и могатъ да бждатъ обжжени отъ заинтересованитъ, въ три месеченъ срокъ отъ обнародването имъ: а) относно характера на земитъ — по общъ искъвъ редъ, и б) относно оценката на отчужденото право за ползуване отъ пашата и водопой и на изкуственитъ залесявания — по реда, установенъ въ Закона за отчуждаване недвижимы имоти за държавна и обществена полза.

Искътъ по буква а — за собственостъ, може да се основава само на това, че комисията неправилно е оценила имота като яйлакъ или къшлакъ, като въ подкрепа на това се представятъ стари или автентични документи, сж които се удостоверява пълното право на собственостъ върху имота, като гора. Не се допуска доказването, че самораслитъ дървета върху мерийска и вакѣфска земя сж станали собственостъ на владетеля на земята.

Необжалванитъ по тоя редъ протоколи добиватъ значение на вѣзли въ законна сила решения, издадени въ полза на държавата, както по отношение въпроса за собствеността, така и отъ итнолю стойността на отчужденото право за ползуване отъ пашата и водопой и на изкуственитъ залесявания.

Чл. 5. Горитъ въ яйлацитъ и къшлацитъ, които не се владѣятъ отъ държавата, се завладяватъ отъ нея водната, следъ като комисията по чл. 3 опредѣли яйлашкия и къшлашкия характеръ на земитъ.

Правото на паша и водопой и изкуственитъ залесявания въ сжжитъ се отчуждаватъ съ сжщността да засиятъ

ването, по реда, указанъ въ гл. VII отъ Закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза.

Чл. 6. Обезщетението за отчуждението право на паша и водопой и изкуственъ залесняванъ въ яйлацитъ и къшлацитъ може по искане на правоимающа, ако такъв е община или друго обществено учреждение, да се замѣни съ отстъпване на вещи времена приходитъ, които ще се получаватъ въ всяка година отъ пашата и водопоя въ сѣния яйлакъ или къшлакъ.

Въ такъвъ случай начинътъ за използване на пашата въ всяка година се определя въ съгласие съ правоимащата община или друго обществено учреждение, като се спазватъ постановленията на чл. чл. 109 до 115 отъ настоящия законъ.

Чл. 7. Правото, което частни лица и общини иматъ върху пашата и водопоя въ общинскитъ гори и горски пасища, се отчуждава въ полза на съответната община — собственикъ.

Разпоредбата на чл. 3 относно оценката на отчужденото право важи и за този случай.

Отчуждението се извършва, по решение на общинския съветъ, отъ комисия назначена отъ Министра на земледелието и държавнитъ имоти.

Решението на комисията се утвърждава отъ сѣния министъръ и може да бъде обжалено отъ недоволната страна само относно оценката на отчужденото право, по реда предвиденъ въ Закона за отчуждаване недвижими имоти за държавна и обществена полза, въ едномесеченъ срокъ отъ връчването на странитъ препишъ отъ него.

Чл. 8. Държавнитъ и др. обществени гори, съ изключение на тия отъ категорията на частнитъ имущества на общинитъ и др. обществени учреждения, съ неотчуждаеми и неприобретаеми по давностъ.

Общинскитъ гори не може да се подѣлятъ между членоветъ на общината. Отъ сѣиятъ не може да се отдѣлятъ реални части за образуване на разни стопански и просветни фондове, като скотовъденъ, училищенъ и др.

Никое противъ държавата за гори, претендиращи като багталъкъ, не се допускатъ, ако тѣзи гори сѣ били владени безспорно отъ нея, като свои, въ продължение на 20 години.

Чл. 9. Държавата и общинитъ могатъ да придобиватъ гори както чрезъ покупка, тъй и чрезъ замѣняване съ други гори и земи за по-удобно използване на горитъ си. Тѣ, при продажби на частни гори, които се намиратъ въ сѣдство съ тѣхнитъ или сѣ по-големъ отъ 500 декара иматъ право на закупуване въ срокъ отъ шестъ месеца отъ деня, въ който е сключенъ нотариаленъ актъ за продажбата, а ако продажбата е извършена чрезъ публиченъ търгъ — отъ деня на утвърждаването на търга. Наредбитъ на чл. чл. 299, 301 ал. 1 и 306 отъ Закона за задълженията и договоритъ иматъ съответно приложение.

За всяка покупка-продажба на гора, нотариусътъ и сѣдътъ сѣ длъжни да съобщаватъ на Министерството на земледелието и държавнитъ имоти.

Чл. 10. Обществени гори и горски пасища, съ изключение на тия въ яйлацитъ и къшлацитъ и ония за които има образувани въ сѣдината висия дѣла за собственост или владение, се описватъ съ протоколи отъ комисия, въ съставъ: единъ горски инспекторъ, единъ членъ отъ мѣстния окръженъ сѣдъ и мѣстния лесничей. Това се извършва най-късно до три години отъ възникане въ сила на настоящия законъ.

Кои гори и пасища сѣ отъ категорията на яйлацитъ и къшлацитъ, вследствие на което не подлежатъ на описване отъ тая комисия, определя Министерството на земледелието и държавнитъ имоти, съгласно съ решенията на комисиятъ по чл. 3 отъ настоящия законъ.

Комисията установява границитъ и се произнася за владението на гората и пасището въз основа на изученото и проверено отъ нея фактическо положение въ момента на описването.

Забележка. Пятнитъ и дневни пари на членоветъ на комисията се заплащатъ отъ съответнитъ собственици на горитъ и пасищата.

Чл. 11. За деня, въ който ще се извърши описването на общественитъ гори и горски пасища въ землището на всяко населено мѣсто, се съобщава отъ лесничея на съответния общински кметъ и на кметовитъ на сѣдинитъ общини най-малко 1 месецъ преди описването. Последнитъ подтъ страхъ на наказание, по чл. 443 отъ Наказателния законъ, разгласяватъ отъ своя страна на населението чрезъ обявления, залепени предъ канцеларията на общинскитъ управления.

При описването границитъ на държавни гори и горски пасища, или на общински такива, граничащи съ държавни, сѣ представява отъ лесничей — членъ въ ко-

мисията, а когато описванитъ гори и пасища граничатъ съ държавни такива въ района на друго лесничество — отъ съответния лесничей, който за това се известява специално, най-малко 20 дни по-рано.

Явлантъ се при описването собственици, или тѣхни представители, на описванитъ гори и пасища, както и на имотитъ, които се намиратъ въ вътрешността на сѣиятъ или граничатъ съ тѣхъ, се поканватъ да посочатъ границитъ на имотитъ си и да представятъ писмени доказателства. Освенъ това комисията събира сведения и чрезъ стари околнѣ лица.

Неявяването на нѣкого отъ заинтересованитъ, следъ като сѣ били известени по указания по-горе редъ, не спира работата на комисията, която въ такъвъ случай събира нужнитъ и сведения отъ общинското управление и другитъ присъствающѣ.

Чл. 12. Границитъ на гори и горски пасища, които се намиратъ въ непосредствено сѣдство по между си, се установяватъ едновременно отъ една и сѣия комисия независимо отъ това дали тѣ се намиратъ въ едно и сѣия или въ различни землища.

Ако граничащитъ по между си гори и пасища спадатъ въ два различни сѣдебни окръга, или въ две лесничества, въ състава на комисията влизатъ по единъ членъ отъ двѣтъ окръжни сѣдинища и двамата лесничей.

Чл. 13. Ако при описването границитъ на общински гори и горски пасища възникне споръ между две или повече населени мѣста, комисията, следъ като изучи описванитъ на спорящитъ страни, предлага имъ да се спогодятъ.

Постигнатата спогодба се вписва въ протокола на комисията, който се подписва отъ редовнитъ пълномощници на спогодилитъ се страни.

Въ случай, че комисията не успее да склонѣ спорящитъ къмъ спогодба, тя описва горитъ съгласно чл. 10, алинея 3.

Чл. 14. Протоколитъ на комисията по чл. 10 се обнародватъ, по нареждане на Министерството на земледелието и държавнитъ имоти, въ „Държавенъ вестникъ“, следъ което недоволнитъ страни могатъ да запознаятъ интереситъ си чрезъ искъ, заведенъ предъ надлежния апелативенъ сѣдъ, най-късно до 3 месеца отъ обнародването. Апелативния сѣдъ може да делегира на съветния окръженъ сѣдъ, въ района на който се намиратъ спорната гора или пасище, да извърши нѣкомъ предварителни по дѣлото действия — напримеръ по въпроса за цената на иска, приемане доказателствата и др. такива.

Единъ екземпляръ отъ неговата молба сѣдътъ съобщава на надлежния лесничей, като същевременно изисква отъ него да му изпрати дѣлата препишка по описването на гората.

Не последва ли никакво обжалване до уречения срокъ, протоколътъ добива значение на вѣздо въ законна сила решение.

Сѣиято значение иматъ и протоколитъ за постигнатата спогодба между спорящитъ страни, ако сѣ възприети отъ общинскитъ съвети и утвърдени по надлежния редъ.

Забележка. Въ съставни общини, когато спорътъ е между жителитъ на две или повече отдѣлни сѣла отъ сѣията община, ако общинскитъ съветъ по искане на заинтересованото сѣло по се произнесе въ срокъ отъ единъ месецъ да назначи представители пълномощници на това сѣло и за завеждане на иска, окръжниятъ управителъ самъ разрешава завеждането на иска и назначава пълномощници.

Чл. 15. Движенето, разглеждането и обжалване решенията по дѣлата за гори и горски пасища става по общия редъ на гражданското сѣдопроизводство. Тия дѣла трѣбва да се довършватъ въ всяка една инстанция въ срокъ отъ една година отъ постановянето имъ.

Въ случай на повдигане споръ за цената на иска, последната се определя отъ вещи лица предимно лесовѣди, ако има такива, въз основа доходитъ и научнитъ изчисления за стойността на горитъ и горскитъ пасища.

По дѣла за гори и пасища, които се намиратъ въ владение на държавата, включително и образуванитъ такива, до влизането въ сила на настоящия законъ се допускатъ, като доказателства и стопанскитъ планове, карти, скици и други административни актове, съставени преди образуване на дѣлото.

Чл. 16. Общински гори и горски пасища, предоставени съ вѣзди въ законна сила решения или протоколи съ изключение на протоколитъ по чл. 19 отъ Закона за горитъ отъ 1922 г., за общо ползуване на две или повече населени мѣста, се подѣлятъ сѣдебно отъ надлежния окръженъ сѣдъ, по искане на една отъ заинтересованитъ страни.

Съставянето на дѣловитъ сѣдътъ възлага на три вещи лица — лесовѣди. Преди да извършатъ възложената имъ работа, тѣзи лица, заедно съ сѣдината — дѣлитель, пред-

лагатъ на странитѣ да се спогодятъ относно реалното раздѣлене, като имъ посочватъ и по какъвъ начинъ то би трѣбвало да стане. Определенето на дѣловѣтъ става съ огледъ на другитѣ общински гори, които иматъ населенитѣ мѣста, броятъ на домакинствата и качественото състояние на пасажденіята и почвата. Разграничителнитѣ линии трѣбва да бждатъ по възможностъ естествени (реки, долове, хребети, патища и др.).

Чл. 17. Законитъ за уреждане недвижимата собственостъ въ новитѣ земи не се прилага по отношение на общественитѣ гори и горски пасища, включително яйлацитѣ и къшлацитѣ.

Препишъ отъ всѣко заявление до мировия съдия и обжалване на неговото решение по същия законъ, относно останалитѣ гори и горски пасища, се изпраща на Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, като му се дава и тримесеченъ срокъ за изяснение.

На същото министерство се връчватъ препиши и отъ издаденитѣ до влизането въ сила на настоящия законъ решения за гори и горски пасища, като и по тѣхъ министерството има тримесеченъ срокъ за изяснение.

Съдилищата прекратяватъ производствата, по които Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти заяви направо или чрезъ мѣстнитѣ лесничей, че горитѣ или горскитѣ пасища, претендирани като частни, сж държавни или обществени, или ако сж безстопански, че държавата не ги владѣе отъ името на претендента. Ако по-таква производствата има издадени решения за гори и горски пасища, унищожаватъ се и тѣ.

Претендитѣ на гори, производствата на които сж прекратени, могатъ, ако горитѣ и пасищата сж обявени за яйлашки или къшлашки, да действуватъ съгласно чл. 4 отъ настоящия законъ, а ако не сж такива гори — да водятъ искъ на общо основание.

Чл. 18. На населенитѣ мѣста въ новитѣ земи, които се намиратъ всредъ или край държавнитѣ гори и иматъ свои общински или частни гори, или иматъ такива въ недостатъченъ размѣръ, се отстъпватъ като балташци, части отъ държавнитѣ гори, които се намиратъ въ землището имъ, въ размѣръ до 20 декара на домакинство.

Точниятъ размѣръ и границитѣ на горитѣ, които ще се отстъпятъ, се определятъ на самото мѣсто отъ комисията, предвидена въ чл. 10 на настоящия законъ. Въ тоя случай комисията се ръководи отъ нуждитѣ и поминѣка на населението, ценността и качественото състояние на пасажденіята и интереситѣ на стопанството, като се гледа, щото балташцитѣ да бждатъ по-близо до съответнитѣ населени мѣста, да добиятъ правилненъ и закрѣпленъ видъ и да сж отдѣлени по възможностъ отъ държавнитѣ гори съ естествени гранични линии.

Протоколитѣ на комисията се изпълняватъ следъ като се утвърдятъ отъ Министра на земледѣлнето и държавнитѣ имоти и обнародватъ въ „Държавенъ вестникъ“.

Забележка. Платитѣ и дневни пари на членоветѣ на комисията се заплащатъ отъ съответнитѣ общини или населени мѣста.

Глава II.

Предметъ на горското стопанство.

Чл. 19. Гора, въ смисълъ на настоящия законъ, е всѣка земя, която е обраста или е засадена съ горски дървета и храсти, независимо отъ нейното пространство и сегашно състояние.

Смѣтатъ се за предметъ на горско стопанство и се подвеждатъ подъ наредбитѣ на настоящия законъ още: горскитѣ (планинскитѣ) пасища и всѣчки празни пространства извънъ вътрешността на горитѣ (освенъ работнитѣ земи), както и ония земи, които бждатъ обявени за охранителни и строго-охранителни, или бждатъ определени за залесяване.

Забележка. Не сж предметъ на горско стопанство и на настоящия законъ: единичнитѣ горски дървета и малки групи отъ такива извънъ културнитѣ земи и пасищата (до единъ декаръ), дворитѣ мѣста, парковетѣ, междитѣ извънъ културнитѣ земи и тѣритѣ, храститѣ и дракитѣ извънъ пасищата.

Чл. 20. Кон отъ досегашнитѣ държавни, общински и другитѣ обществени гори и горски пасища въ землището на всѣко населено мѣсто ще останатъ запаздѣ като предметъ на горско стопанство определя Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти.

За тая цель, следъ надлежно изучаване на казанитѣ гори и пасища, чрезъ мѣстнитѣ или специални органи на министерството и изслушване мнението на мѣстния горски инспекторъ и на Горския Съветъ при министерството, министрътъ издава постановление, което се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“.

Това се извършва за всѣчки тия гори и пасища, най-малко до две години отъ влизане въ сила на настоящия законъ.

Оставатъ въ сила и нѣма да се пререшаватъ одобренитѣ до влизането въ сила на настоящия законъ решения по тоя въпросъ на комиситѣ по чл. 12 отъ Закона за горитѣ отъ 1904 г. съ измѣненіята и допълненіята му, и чл. 22 отъ Закона за горитѣ отъ 1922 г., които могатъ да бждатъ ревизираны само при доказана нужда или за съгласуване съ новитѣ постановления на настоящия законъ.

Чл. 21. При изпълнение на горния членъ винаги се спазва следното:

а) за предметъ на горско стопанство се определятъ, преди всичко, горитѣ въ планинитѣ, планинскитѣ пасища, всѣчки абсолютно горски почви, поройнитѣ периметри, стрѣминитѣ, ронливитѣ и каменивитѣ склонове на възвишеніята и всѣчки мѣста които иматъ охранително значение (чл. чл. 25 и 26);

б) отъ останалитѣ горски пространства да се оставятъ за предметъ на горско стопанство ония залесени и неза-лесени почви, които могатъ да се стопанисватъ лесовъд-ски, както и горитѣ, които иматъ нѣкакво особено дър-жавно или обществено значение;

в) отъ горитѣ извънъ равнитѣ мѣста, съ богата и плодородна почва, годна за по-доходни земледѣлски култури, да се изключватъ извънъ предмета на горското стопанство само такива части, колкото ще могатъ да бждатъ действително използвани за други култури;

г) горитѣ и другитѣ категории земи, отредени за предметъ на горско стопанство да иматъ по-правилненъ и за-крѣпленъ видъ и да сж отдѣлени отъ изключенитѣ земи, по възможностъ, съ естествени гранични линии;

д) въ всѣко землище, и изобщо въ цѣлата страна да се запази оня минимумъ отъ гори, които е необходимъ за поддържане на водитѣ въ изворитѣ и рекитѣ, за поддържане на населенитѣ мѣста и полетата отъ вреднитѣ атмосферни влияния, за задоволяване нуждата отъ дървенъ материалъ и за поддържане поминѣка на населението; за тая цель чисто горскитѣ села трѣбва да иматъ най-малко 50% отъ цѣлото си землище покрито съ гора, горско-пол-скитѣ — най-малко 25% и чисто полескитѣ — най-малко 5%.

Забележка 1. За чисто горски села се смѣтатъ ония, които се намиратъ въ планинскитѣ райони, или тия отъ полупланин-скитѣ и хълмиститѣ, дѣто площта на горитѣ и на абсолютно гор-скитѣ почви понастоящемъ взема повече отъ 50% отъ цѣлото зем-лище; за горско-полски — селата въ полупланинскитѣ и хълми-сти райони, дѣто площта на горитѣ е по-малко отъ 50%; за чисто полески — селата въ плодороднитѣ долини и полета.

Забележка 2. При определянето на категорията, къмъ която трѣбва да бжде отнесено дадено село, взема се предъ видъ, освенъ характера и гористостта на землището на това село, още и тия въ съседнитѣ землища.

Чл. 22. Тамъ, гдето пространството на горитѣ и другитѣ земи, които съгласно чл. 21, трѣбва да се включватъ въ предмета на горското стопанство, се окаже по-малко отъ нужния минимумъ, определятъ се за залесяване и други празни и пустующи, държавни или общински мѣста, които също се обявяватъ за предметъ на горско стопанство.

Чл. 23. Частитѣ гори, освенъ ония отъ тѣхъ, които подпадатъ подъ наредбитѣ на чл. 21 букви „а“ и „д“, се оставятъ за предметъ на горско стопанство, ако собстве-нитѣ имъ пожелаятъ това.

Кон отъ частнитѣ гори трѣбва да останатъ за предметъ на горско стопанство, съгласно чл. 21 букви „а“ и „д“ опре-дѣля Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, по реда, указанъ въ чл. 20.

Чл. 24. При определяне горитѣ и другитѣ земи, които ще останатъ за предметъ на горско стопанство, определя се още, кои отъ тѣхъ, като заклавели и проредени гори, долини и работни земи извънъ вътрешността на горитѣ и празни и пустующи мѣста, трѣбва да се възобновяватъ, попълнятъ и залесятъ.

Чл. 25. Подъ особена защита, съ ограничено изпользу-ване, се подвеждатъ горитѣ, горскитѣ пасища и праз-нитѣ мѣста, безусловното запазване на които се явява необходимо за държавна или обществена полза. Такива сж горитѣ, горскитѣ пасища, празнитѣ мѣста и работ-нитѣ земи:

а) които се намиратъ по изложениитѣ на срутване и измиване отъ поройнѣ стрѣминни;

б) които запазватъ изворитѣ, притоцитѣ и брѣговетѣ на рекитѣ;

в) които задържатъ ронливитѣ почви и пѣсьнитѣ край моретѣ, езерата, рекитѣ и блатата;

г) които служатъ за запазване на желѣзнопътнитѣ линии, шосета, населенитѣ мѣста и полетата отъ вреднитѣ атмосферни влияния и отъ наводнение.

Всѣчки тия гори, пасища и празни мѣста се обявяватъ за охранителни и се стопанисватъ като такива.

Чл. 26. Ония планински гори и земи, които сж изло-жени на голѣма опасностъ отъ измиване, отпѣване, срут-ване и излзгане на почвата и заплашватъ да засиятъ

по-близки или по-далечни селници, работни земи, индустриални заведения, железнопътни линии, шосета, мостовете и др. такива, се обявяват за строго-охранителни.

Такива земи, които и да бъдат тѣх, се закрѣпаватъ, по указание отъ горската властъ, чрезъ засѣяване, уронуларно порончата, дивниѣ потоци и пр.

Въ границитѣ на строго-охранителнитѣ мѣста, могатъ да се включатъ и пѣвни работни земи, които тога се налага отъ нуждата за по-лесното и сполучливо закрѣпване.

Чл. 27. Ограничителнитѣ мѣри и да специални помощи, които настоящия законъ предвижда за охранителни и строго-охранителни мѣста, се прилагатъ следъ, като тѣх последнитѣ бѣждатъ обявени за такива.

Правото за обявяване на едно мѣсто за охранително или строго-охранително принадлежи на Министъра на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, които извършва това по реда, указанъ въ чл. 20, единствено съ опредѣляне горитѣ и земитѣ, които ще останатъ за предметъ на горско стопанство, а така също и въвѣкта, когато се яви нужда отъ това.

Право да заявитъ за обявяването на едно мѣсто за охранително или строго-охранително иматъ ограднитѣ управители и председателитѣ на ограднитѣ настоящи комитети, управленитѣ на подметлата на жалбианитѣ, пашината и багнотустройството и тѣх по земледѣлнето, горитѣ и водитѣ. Всички други, непосредствено заинтересовани въ това утвърждение и лица, се обявяватъ съ заявление или ходатайство по този предметъ до пометалитѣ дѣлностни лица и управленитѣ, които, ако намерятъ исканото за основателно, даватъ му по-начално ходъ.

Като охранителни или строго-охранителни могатъ да бѣждатъ обявени както пѣвни гори, пасища или мѣстности, така и само пѣвни части отъ тѣхъ.

Позволяванетоъ за обявяване на едно мѣсто за охранително или строго-охранително може да бѣде видоизмѣнено или отменено, по същия редъ, по който е било издадено въвѣкта, когато стане нужда отъ това, поради настѣпна естественна промѣна въ условията на мѣстото.

Чл. 28. Собственицитѣ на охранителни и строго-охранителни частни гори и земи не могатъ да се задължаватъ съ изключеното на каквито и да било стопански и лесокulturни мѣри, които съ свързани съ разходи, ако тѣ не се съгласятъ на това.

Когато необходимостта на подобни мѣри се явява необходимо за запазването на такива охранителни и строго-охранителни гори и земи, и собственицитѣ имъ не съгласени да ги запазватъ на своя смѣтка, Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти има право да отчужди тѣх гори и земи, по реда, указанъ въ Закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза, съ спешностъ за запазването.

За бележка. Специалитѣ планове за такива гори се разработватъ за смѣтка на държавата.

Чл. 29. Разработването и превръщането въ другъ видъ култура на почвата въ охранителнитѣ и строго-охранителнитѣ гори и планински пасища не се позволява.

Изкореняването и превръщането въ другъ видъ култура на неохранителнитѣ гори, обявени за предметъ на горско стопанство, може да бѣде разрешено само въ следнитѣ случаи:

1. Когато за въвеждане на пѣвни подобрения въ стопанствата е необходимо разширение на работнитѣ земи за смѣтка на гората;

2. Когато почвата естествено е годна и може действително да се използва за по-доходни култури, особено за лози, овошни градини и тютюница;

3. За временно селско-стопанско използване на почвата въ сѣнищата, които това е необходимо за улесняване естествения имъ възобновяване, ако съществуватъ всички условия за такова, или при задължение за изкуствено възобновяване;

4. При окръгляване и ограничаване на горитѣ, прокарване на пътника и направа на различни видове постройки въ тѣхъ и за отгряване и използване на минн, карнери и др. такива;

5. При ежедѣна подѣба на частни имоти, когато такава не може да се извърши удобно безъ намаление на горската площъ;

6. За групиране на работни земи, когато съ раздѣлени съ тѣх пѣвни гори;

7. При предварително засѣяване на други земи, равни по площъ на тѣх, които ще изкоренятъ, и то ако пасажденитѣ на ново-засѣенитѣ площи съ не по-малки отъ три години и напълно годни за по-нататѣшнѣ растеня;

8. Въ изкуствено развъденитѣ гори, до като не са достигнали 20-годишна възраст и ако въвѣкта тѣхъ не съ били разработани други горски площи;

9. За маломѣрнитѣ гори, съ площъ до 100 декара, ако тѣ не съставляватъ частъ отъ друга гора, съ която заедно мѣрятъ повече отъ 100 декара;

10. При нужда за образуване на нови сѣнища или разширение на съществуващитѣ такива.

При разрешаване изкореняване на гори, въ случаитѣ, указани въ чл. 1, 2 и 10, следъ се, што общото пространство на горитѣ въ дадената мѣстностъ да не се намали подъ необходимия минимумъ, съгласно чл. 21.

Чл. 30. Разрешения за изкореняване и разработване на гори въ случаитѣ, указани въ чл. 29, ако такава не се предвижда по утвърдени стопански планъ, се даватъ отъ Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, по реда, указанъ въ чл. 20. Исканитѣ за това се подаватъ до мѣстнитѣ горски инспектори, които, следъ, като профирмъ посетитѣ отъ заявитѣ, данни и обстоятелства, и изслуша мнѣнието на евидитѣ и лицата, които иматъ пѣвнѣ право на ползуване отъ гората, за които става рѣчь, представятъ искането въ Министерството, съ своето заключение по него.

Чл. 31. Въввѣкта гори, които не се опредѣлятъ за предметъ на горско стопанство, или по се включатъ въ охранителнитѣ и строго-охранителнитѣ земи, се изключатъ отъ парадитѣ на настоящия законъ.

Ако нѣкой собственикъ ползвалъ извѣстни новни гори и пашини мѣста, които съ включени отъ предметъ на горското стопанство, да се подведатъ подъ наредбитѣ на Закона за горитѣ, държатъ е да заявитъ за това на леснитѣ писмено. За такива гори се издаватъ постановления съ писмо чл. 20 отъ настоящия законъ и стопанстването имъ става съгласно наредбитѣ по Закона за горитѣ. По същия начинъ съ постановъ и въ случаитѣ, когато се засѣятъ пѣвни мѣста, извъвъ предмета на горското стопанство.

Разработването и превръщането въ другъ видъ култура на изключенитѣ отъ предмета на горското стопанство гори не се допуца, докато не се обнародва постановление по чл. 20, а за снѣтъ отъ тѣхъ, които пранитѣ съ оставени за предметъ на горско стопанство гори или други земи — докато последнитѣ не бѣждатъ ограничени, съгласно последующитѣ разпорѣдания на настоящия законъ.

Чл. 32. Горитѣ и земитѣ, отредени за предметъ на горско стопанство, се закрѣпаватъ и ограничаватъ по начинъ, изложенъ въ специални за това правилникъ, за смѣтка на тѣхнитѣ собственици или владетели, въ срокъ отъ 5 години следъ възникането въ сила на настоящия законъ.

Нужнитѣ за цѣлѣва разходи за държавнитѣ гори се предвиждатъ ежегодно въ бюджета на Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, респективно бюджета на фонда за културни мѣрипритѣ на земледѣлнето, горитѣ и водитѣ.

Въввѣкта общински съветъ с дѣлванъ да предвиди въ бюджета на общината необходимитѣ кредити за окръгляване и ограничаване на общинскитѣ гори, споредъ нарежданията на лененчѣ; въ противенъ случай, по искането на последния, пужния за полъта кредитъ се въписва въ бюджета отъ дѣлностното лице, което го утвърждава. Когато приходитѣ на общината въобще не съ достатъчни, за да се отдѣлятъ нужнитѣ суми за това, разгата се извършва, по нареждане на лесничѣ, отъ дѣлния въ негово разпорѣжение трудоваци или работници — жителни на общината.

Работитѣ по закрѣпването и ограничаването на по-голитѣ и важни държавни и общински гори се извършватъ отъ специално натоварени за това секции отъ службата по извършване и уредба на горитѣ, а за другитѣ — отъ мѣстнитѣ лесничѣ.

За бележка. Съ разрешение на Министъра на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, изпълненното на тѣх работи, по одобрени отъ сѣция проекти, може да се възложи, по реда, указанъ въ Закона за бюджета, отчетността и предпритѣта, и на лесовѣд на частна практика, съ признатъ за това правоспособностъ, съгласно чл. 58 отъ настоящия законъ.

Работата по закрѣпването и ограничаването на частнитѣ и другитѣ обществени гори се извършва отъ тѣхнитѣ собственици или владетели, по указание и подъ наблюдението на мѣстния лесничѣ.

Собственицитѣ на работни земи, които граничатъ съ отредени за предметъ на горско стопанство гори и други земи, или се намиратъ въ вътрешността имъ, съ дѣлванъ въ сѣния срокъ да ограничатъ имотитѣ си съ трайни и видни знаци.

Ако предвиденитѣ въ тоя членъ работи не съ извършени въ указанны 5-годишенъ срокъ по уважителни причини, Министерството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти опредѣля новъ срокъ за това.

Чл. 33. Чуждитѣ земи (пашини, ливади, гори и др.), нахладени съ въ вътрешността на опредѣнитѣ за предметъ на горско стопанство държавни, общински и др. общи

ствани гори и пасища, или въ охранителните и строго-охранителните периметри, а така също и ония, които не се включат при закръгляване на границите им, когато стопанските условия изискват това, се замъгляват или се отчуждават, съгласно заповедта на владетеля, за емфита на респондентите собственици или владетели. Отчуждаването се предпоставя само въ такъв случай, когато няма възможност да се направи замъгля или не се поставя съгласно за замъгляване.

Съ целъ за постигане на по-добро закръгляване или по-добри (естествени) граници на държавни, общински и др. обществени гори, гдето това е възможно или се налага, може да се извърши замъгля и на държавни гори съ общински или принадлежащи на други обществени учреждения, както и между горите на разни общини и др. обществени учреждения.

Замъгляването или отчуждаването, както и онезиането на имотите, се извършва от комисия, назначена от Министъра на земледелието и държавните имоти. Решенията на тази комисия влизат въ сила веднага следъ утвърждението имъ отъ министъра и могат да се обжалват само относно оценката, по реда, указанъ въ Закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза.

Нужните суми за изплащане на отчуждените имоти се предвиждат въ бюджета на държавата и на съответните общини и др. обществени учреждения, както за работите по чл. 32.

Чл. 34. Изключените при закръгляването, респ. ограничаването, класове и ниваи гори се изключат отъ предмета на горското стопанство и наредбите на Закона за горите.

Изключените класове отъ държавните гори, които остават въ излизатъ, следъ като комисията по чл. 33 извърши своята работа, ако съ години за превръщане въ работни земи, се оставят въ разположение на Дирекцията за трудовите земеделски стопанства, а негодните и тии, които не съ нужни за последната, се отстъпват на общините и селата, въ чийто земята се намиратъ, за използване било като балтазлии, било за образуване на училищници, скотовъдни и др. фондове. По същия начинъ се постъпва и съ изключените отъ предмета на горското стопанство цѣли отдѣлни комплексни държавни гори, а така също и съ малобърните такива до 500 декара.

Изключените изъ предмета на горското стопанство общински гори се присъединяват къмъ мерите и остават да се третираат като такива.

Глава III.

Управление на горите.

Чл. 35. Управлението на държавните, общинските и др. обществени гори, и общият надзор надъ всички останали, безъ изключение, принадлежи на Министерството на земледелието и държавните имоти и неговите органи, които следатъ за изпълнението на настоящия законъ.

Чл. 36. Централното управление на горите се състои отъ Отдѣление за горите и лова при Министерството на земледелието и държавните имоти, съ следните отдѣлни (специални) служби:

- а) за експлоатация на горите;
- б) за измѣрване и уредба на горите;
- в) за укрѣпяване на поронците и заесяването;
- г) административно и
- д) за лова.

При отдѣленето, освенъ началника на отдѣленето, има нужните число главни инспектори (по единъ за всяка отъ службите), инспектори, помощници на началника и др. помощенъ персоналъ.

Началникътъ на отдѣленето и главните инспектори образуватъ постояненъ веренъ съветъ при отдѣленето, заданчии на който се определятъ въ специаленъ правителственъ Решенията на горския съветъ се наизбираватъ, следъ като се одобрятъ отъ Министъра на земледелието и държавните имоти.

Чл. 37. За обсъждане на законопроекти, правилници и по-важни принципи изирсори по уредбата на горското стопанство при Министерството на земледелието и държавните имоти се урежда Висшъ горско-стопански съветъ, който се състои отъ: членове на постоянния горски съветъ, главни секретаръ, юристконсултътъ и началникътъ на отдѣлението за земледелието, ветеринарното и за водите при Министерството на земледелието и държавните имоти; по единъ представител на Министерството на правосъдието, на финансите, на търговията, промишлеността и труда, на жѣлѣзниците и на обществените сгради, жилищата и благоустройството, по единъ предста-

вителъ на дружеството на българските лесовъди, на българското икономическо дружество, на Българската централна кооперативна банка, на Българската земеделска банка и на съюза на горските производствени кооперации и 5 частни лица — техници, финансисты, юристи, индустриалци и търговци на дървени материали.

Висшиятъ горско-стопански съветъ заседава когато стане нужда, подъ председателството на Министъра, а въ негово отсъствие — на главния секретаръ при министерството.

Чл. 38. Въ горско отношение Царството се дѣли на горски инспекции и лесничества. Първите се управляватъ отъ горски инспектори, а лесничествата — отъ лесничей.

Числото, районитъ и сѣдалищата на горските инспекции и лесничествата се определятъ отъ Министъра на земледелието и държавните имоти, споредъ пространството на горите и интензивността на стопанството въ тяхъ и мнението на Горския съветъ.

По голѣмитъ и важни държавни, общински и др. обществени гори се отдѣлятъ въ самостоятелни горски стопанства — реверни лесничества. Въ отдѣлени стопанства могат да се групиратъ и по няколко по-малки гори, а много голѣмитъ се раздѣлятъ на няколко стопанства така, че всяко отъ тяхъ да обема до 5,000 хектара — за високо-стѣбленитъ гори и до 10,000 хектара за ниско-стѣбленитъ.

Чл. 39. Горите на общините и обществените учреждения се управляватъ на общо основание, както държавните, като се допускатъ само такива отклонения, които се обуславятъ отъ рода на владѣнето и съ предвидени въ настоящия законъ.

За ръководене на стопанството въ горите имъ, ония общини и обществени учреждения, които притежаватъ повече отъ 3,000 хектара гори, съ длѣлни да издѣржатъ свой лесничей; останалите могатъ или да издѣржатъ единъ общъ лесничей за няколко общини и учреждения, или да възложатъ ръководенето на стопанството въ горите си на най-ближкия държавенъ лесничей, срещу допълнително възнаграждение, определено отъ Министерството на земледелието и държавните имоти.

Забележка. Освобождаватъ се отъ това задѣлжение ония общини и обществени учреждения, горите на които даватъ незазначенъ доходъ или се ползуютъ периодически.

Чл. 40. За службите по експлоатацията на горите, измѣрване и уредба на горите, укрѣпяване поронците и заесяването и онятиятъ дѣло се откриватъ, споредъ нуждата, специални бора и сезони.

Чл. 41. Освенъ горските инспектори, лесничей и началникътъ на специалните служби, назначаватъ се и необходими помощенъ технически и административенъ персоналъ, за извършване техническата и административна работа въ отдѣлните учреждения, а именно: помощници на лесничей, таксатори, земемерши, провѣрители, надзиратели, назначенни, чертежници, фигуранти, администратори, секретари, отчетници, архивари-регистрации, писари, прислужници, баруцери, пазачи и др.

Чл. 42. Назването на горите се повѣрва на горската служба, а за назването и поддържането на горските зѣлѣта и телефонни линии се назначава специални пазачи — кантонери и надзиратели.

Горските стражари се дѣлятъ на две степени — старши (кошани) и младши (кошани и пени).

Числото на горските стражари се определя въ зависимостъ отъ пространството на горите, като се взема, щото участъка на единъ стражаръ да не надминава 1,000 хектара. Числото на назначитъ — кантонери и надзиратели се определя споредъ нуждата.

Чл. 43. Старшите и кошните младши горски стражари получаватъ фуражни пари за надръжка на собствените си коне. Ръководитъ на чия дѣла се определятъ ежегодно въ бюджета, парично съ полицейските, жандармските и митническите стражари.

Чл. 44. Общините и обществените учреждения надѣржатъ, за назване на горите си, свои горски стражари, които се приравняватъ въ всички аспектъ държавните горски стражари и се поддържатъ на държавните лесничей.

Числото на тия горски стражари се определя съгласно ал. 3 на чл. 42, а назначитъ имъ — съгласно таблица за назначитъ на държавните служители, както и предвидъ по чл. 43, се определятъ ежегодно въ бюджетитъ на съответните общини и учреждения, следъ което се даватъ въ разположение за държавните лесничей, за изплащане на правомощията.

Чл. 45. Частните гори се називатъ съ държавната и общинската горска служба, но собствениците имъ могатъ да поставятъ и свои горски пазачи, действията на които съ

взиматъ подъ внимание, на равно съ тия на държавните горски стражари, само ако тѣхното назначеніе е било одобрено отъ лесничия и ако носятъ установената униформа.

За ръководене на стопанството въ горитѣ имѣ, частнитѣ горовладелци могатъ да поставятъ и свои частни лесничии, които трѣбва да отговарятъ на условията за държавните и общинските такива и се назначаватъ съ одобрение отъ Министра на земледѣлието и държавните имоти. Частнитѣ лесничии се ползватъ съ сѣщитѣ права, каквито иматъ общинските такива.

Чл. 46. За подготвяне нужния технически персоналъ по горитѣ, Министерството на земледѣлието и държавните имоти открива едно сръдно горско училище, а за подготвяне нужния помощенъ технически персоналъ (провърители, надзиратели и др.) и горски стражари, се откриватъ писни и практически горски училища и временни курсове, които ще действуватъ съобразно специаленъ правилникъ и планъ за учението.

Освенъ това, сѣщото министерство предвижда ежегодно въ бюджета си нужнитѣ кредити за стипендии, специализация, екскурзии и др. т.

Чл. 47. Кандидатитѣ за заемане държавна, общинска и друга обществена служба съ лесовѣдско звание, трѣбва да иматъ завършено лесовѣдско образование, добито въ признато отъ българската държава висше или сръдно лесовѣдско училище, и да сѣм издържали — следъ едногодишенъ стажъ — държавенъ изпитъ, по установена за това програма.

Едногодишниятъ стажъ се прекарва въ държавни учреждения по ведомството на горитѣ.

Освобождаватъ се отъ стажъ и държавенъ изпитъ: заваренитѣ на държавна служба на 3 май 1922 г., служилитѣ преди тая дата и ония, които притежаватъ редовни дипломи за завършено лесовѣдско образование преди сѣщата дата.

Забележка. Принасятъ се права на лица съ сръдно лесовѣдско образование на ония: а) които сѣ следвали въ нѣкое висше или сръдно лесовѣдско училище, безъ да го завършатъ, ако сѣ прослужили до 3 май 1922 г. най-малко 5 години по ведомството на горитѣ, на длъжностъ съ лесовѣдско звание; б) които, макаръ и да нѣматъ никакво специално лесовѣдско образование, сѣ издържали изпититѣ за горски инспектори и тѣхни помощници, съгласно правилника за тия изпити отъ 1896 г., или сѣ прослужили до 3 май 1922 г. най-малко 10 години по ведомството на горитѣ на длъжностъ съ лесовѣдско звание.

Чл. 48. Дипломитѣ за завършено висше и сръдно лесовѣдско образование, добито въ чужбина, се легализиратъ отъ специалната за това комисия при Министерството на народното просвѣщение, въ споразумѣние съ Министерството на земледѣлието и държавните имоти, при следнитѣ условия: дипломитѣ за висше образование се легализиратъ, когато кандидатътъ е завършилъ пълно нѣкое признато у насъ висше лесовѣдско училище (университетъ, академия, институтъ и др. такива), съ най-малко 3-годишенъ (шестъ семестра) курсъ, и има зрѣлостно свидетелство отъ мѣстна или иностранна гимназия, или отъ нѣкое сръдно специално училище отъ рода на висшето.

Дипломитѣ за сръдно образование се легализиратъ, когато кандидатътъ е завършилъ пълно нѣкое сръдно лесовѣдско училище, съ най-малко 2-годишенъ курсъ, следъ като предварително е свършилъ най-малко 2 гимназиални класа (петъ класъ).

Забележка. Дипломитѣ за завършено висше или сръдно лесовѣдско образование, получени преди 3 май 1922 г., се легализиратъ на общо основание, съгласно специалния за това законъ, като тия, издадени отъ признати висши учебни заведения, се легализиратъ и тогава, когато кандидатътъ нѣма зрѣлостно свидетелство за завършеното предварително сръдно образование, или е свършилъ педагогическо, богословско или друго нѣкакво признато за сръдно учебно заведение, или е следвалъ като извънреденъ студентъ.

Чл. 49. За началникъ на отдѣлението за горитѣ и лова и главни инспектори се назначаватъ лица съ висше лесовѣдско образование и най-малко 12-годишна служба по горитѣ.

За инспектори, началници на бюра и директоръ на сръдното горско училище се назначаватъ лица съ висше лесовѣдско образование, и най-малко 9-годишна служба по горитѣ.

За помощници на началника на отдѣлението, началници на секции и управители на писни и практически горски училища се назначаватъ лица съ висше лесовѣдско образование и най-малко 6-годишна служба по горитѣ.

За лесничей, таксатори и учители въ горските училища се назначаватъ лица съ висше лесовѣдско образование и най-малко 1 година служба по горитѣ. При липса на кандидати съ висше образование, могатъ да се назначаватъ и такива съ сръдно лесовѣдско образование и най-малко 3-годишна служба по горитѣ.

За помощници лесничей, общински и частни лесничей се назначаватъ лица съ сръдно лесовѣдско образование.

Забележка 1. Длъжноститѣ, предвидени въ ал. 2 и 3 освенъ тая на директоръ на сръдното горско училище, могатъ да се заематъ и отъ лица съ сръдно лесовѣдско образование, ако сѣ прослужили до 3 май 1922 г. най-малко 10 години по ведомството на горитѣ.

Забележка 2. Свършилитѣ специалния лесовѣдски курсъ въ София презъ 1923 г. се назначаватъ на длъжноститѣ, предвидени въ ал. 4 и 6.

Забележка 3. За помощници лесничей могатъ да се назначаватъ, при липса на кандидати съ завършено лесовѣдско образование, и лица съ недовършено такова, безъ право, обаче, да заематъ по-високи длъжности.

Забележка 4. Лицата, които настоящиятъ законъ заваря на длъжностъ, за която не притежаватъ предвидения по-горе цензъ, запазватъ длъжността си, безъ право да заематъ по-висока отъ нея. Сѣщитѣ, ако бѣдатъ уволнени дисциплинарно или по собствено желание, при повторно постъпване на служба се третираатъ на общо основание.

Чл. 50. За горски стражари, надзиратели по лесокulturнитѣ работи и по експлоатацията и провърители се назначаватъ лица, които сѣм отбили военната (или трудовата) си повинностъ, и сѣм завършили курса на нѣкое нисше или практически горско училище или времененъ курсъ за такова. Старинитѣ горски стражари и надзирателитѣ по лесокulturнитѣ работи трѣбва да иматъ, освенъ това, най-малко 1 годишна служба по горитѣ.

Забележка. За младши горски стражари, при липса на кандидати съ специална подготовка, могатъ да се назначаватъ и лица безъ такова, ако иматъ най-малко завършено основно образование, но безъ право да заематъ по-висока длъжностъ.

Чл. 51. Образователниятъ и служебниятъ цензъ за другитѣ длъжности по горитѣ, не поименовани въ чл. чл. 49 и 50, се определятъ отъ закона и шата за държавните служители и специалнитѣ наредби на Министерството на земледѣлието и държавните имоти.

Чл. 52. Началникътъ на отдѣлението за горитѣ и лова се назначава съ указъ, а главнитѣ инспектори, инспекторитѣ, началникитѣ на бюра и секции, директорътъ на сръдното горско училище и управителитѣ на писнитѣ и практически горски училища, помощникитѣ на началника на отдѣлението, лесничия и тѣхнитѣ помощници, таксаторитѣ, учителитѣ въ горските училища, стажантитѣ, землемѣритѣ, администраторитѣ, провърителитѣ и секретарь-огчетникитѣ се назначаватъ отъ Министра на земледѣлието и държавните имоти.

Забележка. Общинските лесничей и тѣзи на другитѣ обществени учреждения се назначаватъ също отъ Министра на земледѣлието и държавните имоти по представленіе на общинския съветъ или на общественитѣ учреждения.

Горските стражари и надзиратели по експлоатацията на горитѣ се назначаватъ отъ горските инспектори, по представленіе отъ лесничитѣ.

Забележка. Общинските стражари и ония на другитѣ обществени учреждения се назначаватъ отъ горските инспектори по представленіе на общинския съветъ или на другитѣ обществени учреждения.

Надзирателитѣ по лесокulturнитѣ работи, кантониритѣ, планоснимачитѣ, чѣртежницитѣ, фигурантитѣ, архиварь-регистракторитѣ, писаритѣ, прислужницитѣ, назначитѣ и др. служачи въ разнитѣ учреждения, се назначаватъ отъ съответнитѣ началници на учрежденията.

Чл. 53. Дисциплинарниятъ наказаниа на служителитѣ по горитѣ, заемащи длъжности съ лесовѣдско звание (чл. 49), за по-тежки простѣпки (чл. 75 т. т. 4—7 отъ Закона за държавнитѣ служители) се налагатъ по решение на специаленъ дисциплинаренъ съветъ при Министерството на земледѣлието и държавните имоти, състоящъ се отъ: началника на отдѣлението за горитѣ и лова, единъ членъ на Софийския апелативенъ съдъ, избранъ отъ общо събрание на съда, и единъ горски инспекторъ, избранъ отъ колегията на обвиняемия — последнитѣ двама сѣм замѣстителни, избрани по сѣщия начинъ. Членовѣтъ на дисциплинарниа съветъ и тѣхнитѣ замѣстници се назначаватъ отъ Министра за 3 години.

Обвинението предъ дисциплинарниа съветъ се внася съ особенъ писменъ докладъ и се поддържа отъ единъ висшъ чиновникъ при отдѣлението за горитѣ и лова. Пренесъ отъ доклада на обвинителя се изпраща на обвиняемия, за да даде своитѣ обяснения, които може да бѣдатъ дадени и усно предъ дисциплинарниа съветъ. Ако обвиняемиятъ, безъ уважителни причини, не се яви лично или не представи писмени обяснения въ опредѣленъ срокъ, обвинението се разглежда въ негово отсъствие.

Дисциплинарниятъ съветъ се произнася по дѣлата възъ основа на събранитѣ доказателства и опредѣля вида и размѣра на наказанието, споредъ важността и характера на простѣпката, степенъта на вината и поведението на провинения.

Дѣлопроизводството на дисциплинарния съветъ се определя съ особенъ правилникъ.

Чл. 54. Служителитѣ по горитѣ, заемачи длѣжности съ лесовѣдско звание, носятъ форменно обѣкло или установенъ отличителенъ знакъ, задължителни за носене въ всички случаи, когато се намиратъ при изпълнение на служебнитѣ си обязанности въ гората.

Горскитѣ стражари, пазачитѣ, каптонеритѣ, надзирателитѣ, прислужницитѣ и каруцаритѣ носятъ форменно обѣкло и оръжие. Горскитѣ стражари се ползватъ съ правата, които иматъ полицейскитѣ стражари, съгласно Закона за администрацията и полицията. Форменното обѣкло и оръжието на тия служители се дава отъ държавата, респективно общинитѣ и общественитѣ учреждения.

Чл. 55. За извънредния трудъ и рискъ при носене на службата и като премия за производството (чл. чл. 66 и 67 отъ Закона за държавнитѣ служители), служителитѣ по горитѣ получаватъ специално възнаграждение.

Това възнаграждение се изплаща отъ следнитѣ постъпления:

а) 20% отъ присъденитѣ въ полза на държавното съкровище глоби и отъ сумитѣ, добивани отъ продажба на конфискувани материали за нарушение закона за горитѣ, и

б) 5% специални „персонални добавки“ върху продажната стойност на всички главни и второстепенни продукти, добивани отъ държавнитѣ, общинскитѣ и др. обществени гори.

Горнитѣ суми се внасятъ въ фонда за културни мѣропрития по земледѣлнето, горитѣ и водитѣ, гдето се открива специална смѣтка „възнаграждение на горскитѣ служители“, и се разпредѣлятъ между всички служители по горитѣ (включително и тия, поддържани отъ общинитѣ и други обществени учреждения — чл. чл. 39 и 44), пропорционално на получаванитѣ отъ тѣхъ заплати, като общия размѣръ на възнаграждението не може да надминава половината отъ получаваната заплата съ другитѣ допълнителни къмъ нея възнаграждения.

На всѣки служителъ по горитѣ, който при изпълнение или по поводъ на изпълнение на служебнитѣ си обязанности получи тежка рана, болестъ или тѣлесна повреда, а въ случай на смъртъ — на семейството му се дава парична помощ, която се определя отъ Министъра на земледѣлнето и държавнитѣ имоти и се изплаща отъ сѣщия фондъ, независимо отъ другитѣ помощи, които би му се следвали по другъ нѣкой законъ.

Чл. 56. За жилища на персонала по стопанисването на горитѣ, когато той трѣбва да живѣе въ самитѣ гори или въ населени мѣста, гдето нѣма удобно за това помѣщение, както и за горската стража, пазачитѣ, каптонеритѣ, надзирателитѣ и др. държавната, общинитѣ и другитѣ обществени учреждения построяватъ пужното число лесничейски домове, горски бараки и др. които снабдяватъ и съ нужната покаянина.

На сѣщия персоналъ се даватъ и нужнитѣ превозни средства а така сѣщо може да се позволи да се работи за засѣване на хранителни продукти и др. свои собствени нужди, край жилищата или отъ празнитѣ мѣста изъ гората, до единъ хектаръ на лице, както и да пуца на паша въ гората до 2 глави едъръ и 10 глави дребенъ собственъ добитѣкъ, или да събира сѣно или шума за изхранването на сѣщото количество добитѣкъ, безъ да се плаща каквото и да било наемъ или таксъ за това.

Чл. 57. Служителитѣ по горитѣ се ползватъ безплатно съ дърва за отопление, каквито имъ се отпускатъ отъ държавнитѣ, респек. общинскитѣ и др. обществени гори, до 20 куб. метра годишно.

На сѣщитѣ може да се позволи, съ разрешение на Министърството на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, за постройка и поправка на собствени жилища и покаянина, да отсѣкатъ отъ държавна или общинска гора потребното имъ количество всѣкакъвъ видъ строителенъ материалъ, срещу заплащане на следующата тарифа такава.

Чл. 58. Лицата съ завършено висше лесовѣдско образование, които сѣ добили право за заемане на държавна служба по горитѣ (чл. 47) иматъ право на пълна частна лесовѣдска практика по: експлоатация на гори и горска индустрия; измѣряване, закрѣпаване, ограничаване и уредба на гори и горски пасища; приготвяне планове и ръководство на работитѣ по укрепване поронна и засѣяване; приготвяне планове и ръководство на работитѣ по напрана на горски пѣтици, семейни пѣтици и др.; експертни, заключени, съвети и пр.

Лицата съ завършено сръдно лесовѣдско образование и добили право за заемане на държавна служба по горитѣ, иматъ право на ограничена частна лесовѣдска практика,

опредѣлена въ специаленъ за това правилникъ. Съ сѣщото право се ползватъ и лицата, свършили специалния лесовѣдски курсъ въ София презъ 1923 г.

Иматъ право да се установяватъ на свободна лесовѣдска практика, за повече отъ една година, и ония чуждоподани лесовѣди, които, следъ като сѣ свършили признатото висше или сръдно лесовѣдско училище, сѣ практикували най-малко една година по специалността си въ държавата, кадето сѣ свършили. Ония отъ тѣхъ, които нѣматъ такава практика, се подлагатъ на предвиденитѣ въ чл. 47 стажъ и пробвоченъ изпитъ.

Никой не може да упражнява частна лесовѣдска практика, докато не се издаде за това заповѣдь отъ Министъра на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, които се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“.

Тази заповѣдь министъра издава възъ основа решението на специалната комисията при Министърството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустрейството по признаване права за упражняване на техническа практика, въ която комисия влизатъ: по единъ представителъ на отдѣленнето за горитѣ и лова и дружеството на българскитѣ лесовѣди.

Правото за упражняване на частна лесовѣдска практика може да бъде отнето, за време отъ 1—3 години, на лица, които, като сѣ действували отъ свое име или като пълномощници, сѣ се показали нецѣлѣсирани по изпълнение на поетитѣ задължения и работи, и за винаги — на всички лица, които представятъ 3 пѣти подъ редъ нецѣлѣсирани работа. Това отнемане става съ мотивирана заповѣдь на Министъра на земледѣлнето и държавнитѣ имоти, които се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и се прилага отъ деня на обнародването.

Наказва се съгласно общия наказателенъ законъ всѣки, който упражнява частна лесовѣдска практика, безъ да му е разрешена такава, а така сѣщо и оня, който способствува другиму да упражнява неразрешена му практика.

Глава IV.

Стопанисване и експлоатация на горитѣ.

а) Общи наредби:

Чл. 59. Стопанисването и експлоатацията на всички гори, горски пасища и други земи, отредени за предметъ на горско стопанство, става по-реда и съ ограниченитѣ, които настоящия законъ предвижда или доуца, независимо отъ предписанията на другитѣ закони.

Чл. 60. Горитѣ и опредѣленитѣ за залесяване земи сѣ предметъ на постоянно горско стопанство, затова въ тѣхъ сѣ забранени всѣкакви действия, които водятъ къмъ прерѣждането имъ въ пустующи земи, или съставляватъ опасностъ за по-нататѣшния растежъ на пасаживитѣ.

За горитѣ принадлежащи на държавата, общинитѣ и др. обществени учреждения и частни лица е задължително, освенъ това, правилното (съ естетично и равномѣрно ползуване) горско стопанство. Отъ тая наредба се изключватъ маломѣрнитѣ гори.

Всички опредѣлени за предметъ на горско стопанство големи земи и големитѣ изъ вътрѣшността на горитѣ трѣбва да бъдатъ надлежно залесени, прореденитѣ и зазелавени гори попълнени, респек. подмладени, а сѣщитѣ — възобновени най-късно до 5 години следъ изсѣчането имъ.

Чл. 61. Обществени гори се стопанисватъ високостѣблено, низкостѣблено и сръдностѣблено.

Клоносечното и главосечното стопанисване се доуца само тамъ, гдето това е неизбежно свързано съ установления помнитѣ на населението, ако горитѣ нѣматъ охранително или строго-охранително значение.

Видътъ на стопанството за всѣка гора се установява при изработването на стопанския и планъ (или други временни наредби за стопанисване), като се гледа, што поне 2/3 отъ държавнитѣ и половинна отъ общинскитѣ гори въ страната да се стопанисуватъ високостѣблено.

Чл. 62. Турнусятъ на сѣщата за горитѣ, принадлежащи на държавата, общинитѣ и др. обществени учреждения, не може да бъде по-малкъ отъ 60 години за високостѣбленитѣ гори и 15 години за низкостѣбленитѣ.

По-малкитѣ отъ 100 хектара низкостѣблени гори могатъ да се стопанисватъ при турнусъ не по-малкъ отъ 10 години.

Тополитѣ, върбитѣ, сѣщата, акацията, келавия габъръ, обикновената леска, разнитѣ трѣни и храсти и ония издѣлковитѣ гори, които се стопанисватъ специално за добиване керн за аргасване, лика, шума за храна на добитѣкъ, колове за лозя, огради и др. такива, както и пасаживитѣ, които се стопанисватъ клоносечно и главосечно, може да се стопанисватъ и при турнусъ по-малкъ отъ 10 години.

Чл. 63. Въ охранителните и строго-охранителните гори, чийто и да били тѣ, не се позволява: а) водене на клоносечно и главосечно стопанство и б) гола сеч на широки поляси.

Въ сѣщитѣ гори може да бѣде забранено, когато това се налага за запазването имъ отъ унищожаване или разстройството на насажденията: а) сечене на стоящи дървета, освенъ сухи такива — до като не се изработи стопански планъ; б) изкореняване на пѣнищата и коренитѣ, ако сѣществува опасностъ отъ измиване или срутване на почвата, или образуване на подвижни пѣсѣци, или пѣкъ ако пѣнищата и коренитѣ сѣ необходими за естествено възобновяване на гората; в) паха на добитѣкъ, събирание на почвена постилка, косене на трева и други подобни.

Пашата и другитѣ ползвания могатъ да бѣдатъ забранени, или ограничени, и въ горскитѣ пасища и другитѣ земи, включени въ охранителните и строго-охранителните периметри.

Чл. 64. Горитѣ се стопанисватъ по специални стопански планове, или стопански програми, които иматъ за целъ да осигурятъ цѣлостта на запаса и да гарантиратъ трайностъ и постоянство въ ползуването.

Стопанскитѣ планове и програми се изработватъ отдѣлно за всѣко самостоятелно стопанство (стопанска единица или ревиръ).

Измѣнения на реда и размѣра на ползуването, установени въ стопанскитѣ планове и програми, не се допускатъ, докато не се направи ревизия по установения за това редъ.

Чл. 65. Стопанскитѣ планове за държавните и общинскитѣ гори се изработватъ отъ специални секции за уредбата на горитѣ, а стопанскитѣ програми — отъ лесничентѣ.

Нужнитѣ за целта разходи се предвиждатъ ежегодно въ бюджета на Министерството на земледѣлието и държавните имоти, респективно въ бюджета на фонда за културни мѣроприятия по земледѣлието, горитѣ и водитѣ.

Общини, които пожелаятъ, могатъ да изработятъ стопанскитѣ планове или програми за горитѣ си съ свои средства. Въ какъвъ случай, съ разрешение на Министра на земледѣлието и държавните имоти, тази работа може да се възложи, по реда, указанъ въ закона за б. о. п., и на лесовѣди на частна практика, съ призната за това правоспособностъ, съгласно чл. 58 на настоящия законъ. Общини, на които половината отъ приходитѣ по бюджета се покриватъ съ прихода отъ горитѣ, сѣ длъжни да сторятъ това въ 5-годишенъ срокъ отъ влизането въ сила на настоящия законъ. За сѣщата целъ, съ разрешение на Министра на земледѣлието и държавните имоти, може да се отпускатъ и извънредни ползвания отъ горитѣ.

Стопанскитѣ планове, респ. програми, за частните гори и тия на общественитѣ учреждения, освенъ въ случаитѣ, предвидени въ чл. 28, се изработватъ по частенъ редъ, отъ тѣхнитѣ собственици или владѣтели.

Стопанскитѣ планове се утвърждаватъ, следъ провѣрка отъ Министерството на земледѣлието и държавните имоти, съ указъ, а стопанскитѣ програми — съ заповѣдь отъ Министра на земледѣлието и държавните имоти.

Чл. 66. Размѣрътъ на ежегодното ползуване отъ държавните, общинскитѣ и др. обществени гори, както за главнитѣ, така и за второстепенните горски продукти, се опредѣля отъ лесничей, възъ основа на годишни извлечения отъ утвърденитѣ стопански планове или програми, които извлечения се провѣрватъ и одобряватъ отъ горския инспекторъ.

До изработването на стопански планове и програми, размѣрътъ на годишното ползуване, както и способитѣ за ползуването, възобновяването и отглеждането, се опредѣлятъ по временни таблични редове. Тѣзи таблични редове се приготвяватъ отъ лесничейтѣ, за не повече отъ 3-годишенъ периодъ, възъ основа на нужнитѣ изчисления за вѣроятното количество, което може да се отпусне отъ дадена гора, безъ да се нахърни нейния запасъ, и може да бѣде използвано презъ периода. Табличните редове се провѣрватъ и одобряватъ отъ горския инспекторъ.

Опредѣлянето и надзорътъ на ползуването отъ частните гори, доколкото настоящиятъ законъ изисква това, се извършва отъ надлежния лесничей.

Чл. 67. Определениятъ съгласно чл. 66 размѣръ и начинъ на годишно ползуване може да бѣде измѣненъ само съ разрешение на Министерството на земледѣлието и държавните имоти, безъ обаче да се нарушава общиятъ, предвиденъ въ стопанския планъ или програма, редъ и размѣръ на ползуването. Това не се отнася до ползуването отъ лежащата маса въ горитѣ.

Ако размѣрътъ на ползуването бѣде увеличенъ вследствие на нѣкакви извънредни причини, или чрезъ неопозволена сечъ, последвалото отъ това намаляване на общия запасъ трѣбва да бѣде възстановено, чрезъ съответно намаляване или спиране на ползуването презъ следващите години.

Чл. 68. Потрѣбните дървени материяли за горско-културните и техническитѣ подобрения въ горитѣ, горскитѣ пѣтища, мостове и сгради, граничните и геодезически знаци въ горитѣ, стѣлбове за телеграфни и телефонни линии въ горитѣ и други нужди на горското стопанство се отсичатъ безплатно отъ открититѣ сечища въ съответните държавни, общински или др. обществени гори. Ако открититѣ сечища се намиратъ далечъ или нѣма въ тѣхъ подходящи за целта дървета, тѣ могатъ да бѣдатъ отсечени изборно отъ най-близкитѣ части на горитѣ, по указание на лесничей.

По сѣщия начинъ, по срещу заплащане на тарифните цени, се отпускатъ нужнитѣ материяли за неотложни поправки на обществени пѣтища, мостове, телеграфни и телефонни линии и др. такива, когато бѣдатъ повредени отъ наводнение, пожаръ или др. стихии, и ако поправката се извършва по стопански начинъ отъ самитѣ учреждения.

Позволително за сечене въ всички тия случаи за повече отъ 20 куб. м. се дава съ разрешение на Министерството на земледѣлието и държавните имоти.

Чл. 69. Високостъбленитѣ гори се сечатъ презъ цѣлата година, а низкостъбленитѣ — отъ 1 октомврий до 1 априлъ.

Презъ периода на възобновяването, сеченето въ високостъбленитѣ гори може да бѣде забранено презъ времето отъ 1 априлъ до 1 октомврий, споредъ предвиденията на плановетѣ за ползуване, когато това е необходимо за запазване подрастта.

Непристъпните зиме низкостъблени гори могатъ да се сечатъ и преди 1 октомврий, но не по-рано отъ 15 августъ.

Нискостъбленитѣ гори за кори за аргасване и лика, както и пума за завиване на бубитѣ, се сечатъ до 31 май, а за шума за храна на добитѣкъ — отъ 15 августъ.

Келавиятъ габеръ, върбитѣ, тополитѣ, елшата, обикновената леска и разнитѣ тръни и храсти могатъ да се сечатъ презъ цѣлата година, ако горитѣ нѣматъ охранително значение.

Прорежданята, пробиркитѣ, кастренето и др. промезутъчни сечи, а така сѣщо чистенето на горитѣ отъ паднали, сухи и повредени дървета, могатъ да ставатъ презъ цѣлата година, както въ високостъбленитѣ, така и въ низкостъбленитѣ гори.

Чл. 70. Сечене вънъ отъ опредѣленитѣ въ чл. 69. срокове може да се допусне: а) когато гората подлежи на изкореняване, въ нѣкой отъ случаитѣ, предвидени въ чл. 29; б) за предназначане на гората отъ нѣкакви стихийни повреди или когато сѣ причинени такива; в) за неотложна поправка на обществени пѣтища, мостове, телеграфни и телефонни линии и др. такива постройки и съоръжения, когато бѣдатъ повредени отъ наводнение, пожаръ и др. стихии; г) на частни горовладѣлци — за отсичане отъ собственитѣ имъ гори потрѣбния материялъ за постройки, когато пострададатъ отъ пожаръ, наводнение и други беди.

Разрешение за това се иска: за случаитѣ по буква а отъ Министерството на земледѣлието и държавните имоти, а за случаитѣ по букви б, в и г — отъ районния горски инспекторъ.

Чл. 71. Отсеченитѣ материяли отъ низкостъбленитѣ гори, гдето не е позволена сечъ следъ 1 априлъ, трѣбва да бѣдатъ изнесени вънъ отъ сечищата и последните почитени най-късно до 1 май сѣщата година. Следъ тоя срокъ материялитѣ могатъ да се държатъ временно на полянитѣ и други мѣста въ сечището или гората, опредѣлени за временни складове, отъ гдето трѣбва да бѣдатъ вдигнати и изнесени вънъ отъ гората най-късно до 1 септемврий сѣщата година.

Отсеченитѣ материяли въ високостъбленитѣ гори трѣбва да бѣдатъ изнесени вънъ отъ сечищата, респ. временните складове и гората, въ срока опредѣленъ отъ лесничей съ заповѣдь, възъ основа на годишния планъ и другитѣ специални наредби за сечта.

По непреодолими причини (лоша зима, наводнение, епидемична болестъ по хората и добитѣка и др.), горните срокове за изнасяне на материялитѣ могатъ да бѣдатъ продължени съ разрешение на Министерството на земледѣлието и държавните имоти; въ такъвъ случай срокътъ

за изнасяне на материалитѣ отъ сечищата въ низкостъ-бленитѣ гори, които се сечатъ до 1 априлъ, не може да бъде продълженъ повече отъ 1 юний сѣщата година.

Чл. 72. Годишнитѣ сечища въ държавнитѣ, общинскитѣ и др. обществени гори се опредѣлятъ отъ лесничей, най-късно до 1 августъ всѣка година. Същевременно лесничейтъ опредѣля пѣтищата за изнасяне на материалитѣ и мѣстата за временни складове.

Стопанската година, по отношение сеченето, извозването и другитѣ работи по експлоатацията на горитѣ, започва отъ 1 октомврий.

Чл. 73. Дърветата трѣбва да се сечатъ низко до земята, така че височината на пѣна да не надминава половината отъ дебелината (диаметъра) му. По-високо могатъ да се сечатъ само горитѣ въ блатиститѣ и изложени на заливане мѣста.

Отсеченитѣ материали въ иглолистнитѣ гори, които се сечатъ или държатъ въ гората следъ 1 априлъ, трѣбва да бъдатъ или обѣдени отъ кората, или издѣлани, или напѣпени.

Въ ония гори, гдето това се налага отъ условията, сечищата се оградятъ, преди или следъ изсичането имъ. Материалъ за ограждане (трѣни, глогъ, келавъ габъръ и други) се взема отъ сечището, а работата се извършва отъ оня, който използва материала, добитъ отъ сечището. Тамъ, гдето сечището допиратъ до работни земи, граничитѣ му се оградятъ съ околъ.

Чл. 74. При изнасянето отъ сечищата, респ. временнитѣ складове или намиращитѣ се въ гората дѣкорѣзници и др. заведения, въ всички категории гори, строителнитѣ дървени материали се маркиратъ отъ органитѣ на горската властъ съ специална горска марка — контроленъ чукъ. Формата, размѣритѣ и въобще направата на този чукъ се опредѣля въ правилника за прилагането на настоящия законъ. Той е държавенъ патентъ. Забранено е на лица, не принадлежащи на горската администрация, да си служатъ съ таквъ чукъ.

б) Стопанисване и експлоатация на държавнитѣ гори.

Чл. 75. Държавнитѣ гори се стопанисватъ отъ органитѣ на Отдѣленieto за горитѣ и лова при Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти. Добиването и продажбата на дървенитѣ материали отъ тия гори става: а) по стопански начинъ, б) отъ мѣстното население и други по тарифни цени, в) чрезъ търгъ, г) чрезъ смѣсени обществени предприятия и д) чрезъ концесия.

Забележка. Отсеченитѣ на нѣкои държавни учреждения (училища, конезаводи и др.) гори, за задоволяване тѣхнитѣ собствени нужди, се стопанисватъ отъ управлението на тия учреждения, подъ общия надзоръ и ръководство на мѣстния лесничей. Горитѣ, предоставени като учебни и опитни стопанства на агрономо-лесовѣдния факултетъ при университета, се стопанисватъ отъ мѣстния лесничей подъ ръководството на съответнитѣ професори и съгласно мнението на факултетния съветъ.

Чл. 76. Стопанската експлоатация на държавнитѣ гори се предпочита. Тя може да се извършва или съ наети работници, или отъ трудоващи; или съ отдаване изпълнението на нѣкои отъ работитѣ чрезъ търгъ.

Нужнитѣ за тая целъ суми се предвиждатъ въ бюджета на Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти — отдѣление за горитѣ и лова, или се даватъ на разположение на сѣщото отъ други ведомства и учреждения, които желаятъ да имъ се приготвятъ нѣкакви потребни тѣмъ материали. За сѣщата целъ може да се предвиждатъ суми и въ бюджета на фонда за културни мѣроприятия по земледѣлието, горитѣ и водитѣ, които суми следъ това се връщатъ отъ държавния бюджетъ.

Добититѣ при стопанската експлоатация материали, ако не сѣ предназначени специално за нѣкое държавно или обществено учреждение, се използватъ, преди всичко, за държавни нужди, като се даватъ на нуждающитѣ се учреждения по коштуема цена, включително стойността на дървото на коренъ. Остатѣка се продава по тарифни цени, включващи и разходитѣ по приготвянето имъ, или на търгъ.

Приготвенитѣ за смѣтка и съ средствата на други държавни обществени учреждения материали се заплащатъ отъ тѣхъ по действителната стойностъ на дървото на коренъ.

Чл. 77. На мѣстното работно население въ чисто горскитѣ и горско-полевскитѣ села (забележка 1-ва къмъ чл. 21), ако то изкарва прехраната си главно отъ работа (физически трудъ) въ горитѣ и е групирено въ редовни трудови горско-производителни кооперативни сдружения, се отпущатъ по тарифни цени, отъ открититѣ сечища, до 80 кубически метра на членъ кооператоръ.

Въ чисто горскитѣ села на всѣко отдѣлно домакинство отъ мѣстното население, ако и да не влиза въ нѣкое кооперативно сдружение, се отпущатъ по сѣщия начинъ до 40 кубически метра.

Забележка. За мѣстно население се считатъ жителитѣ на ония населени мѣста, въ землищата на които се намира дадена гора или граничатъ съ нея.

Ония населени мѣста, които досега сѣ се ползували отъ държавнитѣ гори, макаръ и неграничащи съ тѣхъ, и не притежаватъ свои частни и общински гори, могатъ да се ползуватъ и за въ бъдаще, съ разрешение на Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти, съ дървенъ материалъ отъ тия гори, само за собствени домашни нужди.

Този начинъ на ползуване отъ държавнитѣ гори се допуска само тамъ, гдето не е въведена въ тѣхъ стопанска експлоатация или нѣма никакъ или достатъчно общински гори.

Изсичането и изнасянето на дърветата и почистването на сечищата, въ двата случая, става заедно, по нареждане на лесничей, съ дадени въ негово разположение работници отъ кооперативнитѣ сдружения, респ. домакинствата, или наети отъ тѣхъ.

Когато опредѣленото годишно сечище не стига да покрене напълно нуждитѣ на имащото право на ползуване отъ дадена гора мѣстно население, добититѣ материали се разпредѣлятъ пропорционално между членоветѣ кооператори и домакинствата (споредъ броя на работоспособнитѣ имъ членове), които сѣ взели участие въ сеченето.

Чл. 78. Уставитѣ на трудовитѣ горско-производителни кооперативни сдружения, за които е речъ въ чл. 77, се утвърждаватъ по установления за това родъ, съ предварително одобрение на Министъра на земледѣлието и държавнитѣ имоти.

Такива сдружения се кредитиратъ отъ държавнитѣ кредитни учреждения, за набавяне на необходимия инвентаръ (живъ и мъртавъ), както и за направа или усъвършенстване на дѣкорѣзници и др. индустриални заведения, свързани съ производството имъ.

Чл. 79. По тарифни цени се отпущатъ дървени материали отъ държавнитѣ гори още въ следнитѣ случаи:

1) на мѣстното население за отопление, шума за храна на добитѣка и др. лични стопански и домашни нужди, когато за тая целъ то нѣма никакъ или достатъчно общински и частни гори;

2) на мѣстното и по-далечно околно население, при чистене на гората отъ лежащи и сухи или повредени дървета или остатѣци следъ експлоатацията, когато тия материали не може да се продаватъ по другъ отъ предвиденитѣ начини;

3) на разнитѣ занаятчийски съсловия, за материали, които сѣ нужни за упражняване на занаятното имъ;

4) на пострадилитѣ отъ пожаръ, наводнение и други бедни частни лица и обществени учреждения, ако потребнитѣ за това материали не може да се набави отъ общинскитѣ и частни гори и не се намиратъ на близкитѣ пазари;

5) за поправка на разни индустриални заведения, когато за това сѣ нужни нѣкави специални материали, които не се намиратъ на пазаря;

6) на воднитѣ синдикати, образувани съгласно закона за сѣщитѣ, за материали, които сѣ нужни за изпълнение на тѣхнитѣ мѣроприятия;

7) за постройка на жилища, съгласно закона за направа на икономически къщи и насърчение жилищнитѣ строежи.

8) на общини, които нѣматъ свои гори, или, ако иматъ, въ тѣхъ не сѣ намиратъ съответнитѣ строителни материали за направа на мостове, съоружения на общински пътища и при кооперативни строежи на училища.

Забележка. Отпущането на материалитѣ по точки 1, 2 и 4 се разрешава отъ районнитѣ горски инспектори, а отпущането на материалитѣ по всички останали точки се разрешава отъ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти.

Чл. 80. Продажбата или преотстъпването на необработени материали, отпуснати съгласно чл. 77, до като не се изнесатъ вънъ отъ гората, не се позволява. Също не се позволява продажбата или преотстъпването другиму на материалитѣ, отпуснати за лично употребление, съгласно чл. 79.

Станалитѣ въпреки това продажби и преотстъпвания се считатъ недействителни и материалитѣ се конфискуватъ.

Чл. 81. Чрезъ търгъ се експлоатиратъ държавнитѣ гори, въ които не е въведена стопанска експлоатация, нито мѣстното работно население има възможностъ или желае да използва горскитѣ продукти, или когато има излишѣкъ отъ такива.

Търговата продажба се извършва по реда указанъ въ Закона за б. о. и.

Чл. 82. Чрезъ смесени обществени предприятия се експлоатиратъ държавните гори, въ които не е въведена стопанска експлоатация, или остава излизатъкъ отъ дървения материалъ следъ удовлетворение на мѣстното население и другитъ правомощия, съгласно чл. чл. 77 и 79.

Смесенитъ обществени предприятия сж сдружения между държавата и други частни или обществени горско-производителни или индустриални предприятия за използване на горските производи отъ държавните гори.

Капиталитъ на тия предприятия се поематъ изцяло или до опредѣленъ размѣръ отъ основателитъ, като държавата участвува въ тия капитали преди всичко съ първоначалната стойностъ на горските производи, които ще се добиватъ отъ горитъ, предметъ на предприятието.

Начинътъ, по който ще се организиратъ и функциониратъ тия предприятия, се опредѣля за всеки отдѣленъ случай съ специални условия и договори, одобрени отъ Народното събрание.

Чл. 83. Чрезъ концесия се експлоатиратъ ония държавни гори, въ които по-голямата частъ отъ производството не може да се използва или продаде по другитъ, предвидени въ настоящия законъ начини, било поради големината на горитъ, било поради тяхната отдалеченостъ отъ пазарнитъ пунктове, или липса на удобни и достатъчни транспортни средства.

Експлоатацията на такива гори се отдава на концесия съ разрешение отъ Народното събрание, по поемни условия и договори, одобрени отъ Министерския съветъ, за срокъ не повече отъ 40 години. Състезанието при това е задължително.

Отдаватъ се на концесия гори, за които има предварително изработени и утвърдени стопански планове. Отизи гори, обаче, за които има дефинитивенъ стопански планъ, се отдаватъ на концесия по проекторния планъ, приложенъ къмъ поемнитъ условия. Въ такъвъ случай Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти се задължава да приготви дефинитивния стопански планъ на гората въ тригодишенъ срокъ.

Забележка. При концесионната експлоатация, концесионерътъ е длъженъ да повърти техническото изгълнение на предприятието на специалностъ-леоводъ съ признато отъ Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти право на свободна практика.

Чл. 84. При експлоатирането на държавните гори, винаги трѣбва да се предпочитатъ работници и кираджии отъ мѣстното население. Въ случай на недостигъ отъ такива, или когато мѣстното население не се съгласява да работи при съшитъ условия, както чуждитъ работници, или когато естеството на работата изисква работници специалности, тогава се взематъ работници и кираджии отъ други мѣста.

Чл. 85. Дървеният материалъ отъ държавните гори се продаватъ въ груба (необработена) форма, приготвени по стопански начинъ, или на коренъ. Когато продажбата става на коренъ, цената се опредѣля или на кубикъ, или на площъ — декаръ.

Когато продажбата става на кубикъ, дърветата се мѣрятъ въ лежащо състояние, заедно съ кората — за широклистнитъ, и безъ кората — за иглолистнитъ, а масата имъ се дѣли на три категории: а) едъръ строителенъ материалъ, б) дребенъ строителенъ материалъ, и в) горивенъ материалъ.

Къмъ първата категория се числи масата на стѣблото съ диаметръ до 14 см. на тъкия край, когато е годна за строителни цели или дървени издѣлѣния.

Къмъ втората категория се числи годната за строителни цели и дървени издѣлѣния маса на стѣблото съ диаметръ между 14 и 7 см., както и тъкитъ материали, като колове, шрѣти, колчета за лова и др. такива.

Къмъ третата категория се числи масата на стѣблото, когато не е годна за строителенъ материалъ и дървени издѣлѣния, както и клонитъ и вършината на широколистнитъ дървета.

Забележка. Клонитъ и вършината на иглолистнитъ дървета не се взематъ подъ внимание.

Материалитъ отъ I и II категории се мѣрятъ и заплащатъ въ пълни кубически метра, а тия отъ III категории — въ пространствени куб. метри.

Чл. 86. Разрешения за сечене на държавните гори се даватъ отъ надлежнитъ лесничей. За случанитъ, предвидени въ чл. чл. 77 и 79, сеченето се разрешава въз основа на подадени въ лесничеството писмени заявления отъ право имеющитъ, или представени отъ общинскитъ съвети списъци, съ указание кой отъ колко и какъвъ материалъ се пуждае. Тѣзи заявления и списъци трѣбва да бѣдатъ подадени или представени въ канцеларията на лесничей-

ството най-късно до 15 августъ всѣка година. Подаденитъ следъ тая дата не се взематъ подъ внимание при разпредѣленето на материалитъ въ опредѣленитъ сечѣща и могатъ да бѣдатъ удовлетворени само въ случай на излизатъкъ.

Чл. 87. Въ държавните гори никой не може да сече какъвто и да било материалъ и за какъвто и да било целъ, до като не се снабди за това съ писмено позволително, отъ надлежния лесничей, или отъ упълномощеното отъ него лице.

Отсѣчането и изнасянето на материали не се позволява, до като не се заплати стойността имъ, споредъ ценитъ и начина на продажбата, и не се вземе нужното писмено позволително за извозъ. Това позволително трѣбва да се намира винаги у лицето, което извозва материалитъ, и да се представя при всѣко поискване отъ органитъ на горската властъ.

На редовнитъ трудови горско-производителни кооперации изсѣчането и изнасянето отъ сѣчищата на материали до работилницитъ, респ. дѣскорѣзницитъ, може да се позволи, съ разрешение отъ Министра на земледѣлието и държавнитъ имоти, и преди да бѣде заплатена тарифната имъ стойностъ. Въ такъвъ случай стойността на материалитъ трѣбва да бѣде заплатена не по-късно отъ 6 месеца отъ деня, въ който е издадено позволителното за сѣчене. Извозванъ на изработенитъ материали отъ работилницитъ, респ. дѣскорѣзницитъ, не се разрешава, докато не се заплати стойността имъ и не се вземе позволително за извозъ.

Ако стойността на отпуснатитъ материали не се заплати въ показанни по-горе срокъ, материалитъ или частъ отъ тяхъ се изземватъ отъ горската властъ и се продаватъ по установения редъ за покриване дължимитъ отъ кооперацията суми. За такава неправомерностъ кооперациитъ се лишаватъ отъ правото да се ползуватъ отъ тая алинея.

Чл. 88. Когато дървеният материалъ се продаватъ по тарифни цени, позволителни за извозъ се издаватъ, отъ специални за това книги и по нареждане на лесничей, отъ общинскитъ секретаръ-бирници или други длѣжностни лица — държавни служители, които иматъ нужната гаранция, а прихода се събира срещу държавни горски марки, съ които се обменяватъ позволителнитъ.

Горекитъ марки сж ценни книжа и се депозиратъ въ Народната и Земледѣлческата банки. Кюновѣтъ и агентуритъ на банкитъ, по нареждане на лесничей, авансиратъ горски марки на секретаръ-бирницитъ и другитъ лица, патоварени съ издаване на позволителни, които, като ги изразходватъ, внасятъ събраната сума на приходъ въ държавното съкровище, следъ което, пакъ по нареждане на лесничей, взематъ другъ авансъ. До като не се оправдае единъ авансъ, други горски марки не се отпускатъ, освенъ срещу предварително заплащане стойността имъ, и то пакъ съ съгласието на лесничей.

Забележка. Допуща се, когато държавни и др. обществени учреждения или кооперативни сдружения и други такива се ползуватъ отъ държавнитъ гори по тарифни цени, сумитъ да се внасятъ на приходъ въ държавното съкровище по общия за това редъ, следъ което позволителнитъ за извозъ се издаватъ отъ надлежнитъ лесничей.

Чл. 89. На общинскитъ секретаръ-бирници, които сж патоварени съ събиране приходи отъ държавни гори, когато пѣма специални държавни служители за това, се дава възнаграждение въ размѣръ 3% отъ събранитъ суми.

Чл. 90. Тарифнитъ цени, за които е речъ въ чл. чл. 68, 75, 76, 77, 79 и 88, се опредѣлятъ отъ надлежнитъ лесничей и се утвърждаватъ отъ Министра на земледѣлието и държавнитъ имоти, или упълномощеното отъ него лице.

Тия цени трѣбва да представяватъ винаги действителната стойностъ на материалитъ въ гората (на коренъ или повалени), които се опредѣля по обратенъ аналитиченъ редъ, въз основа на срѣднитъ пазарни цени, взети отъ най-близкитъ до гората пазарни пунктове, и действителнитъ разходи за отсѣчане, обработване, превозъ, предприемателска печалба, данѣци, общински такси и др.

Тарифнитъ цени за продажба на материалитъ добити по стопански начинъ, включватъ, освенъ стойността на дървото въ гората, още и направенитъ действителни разходи за приготвяването имъ въ тая форма, въ която се продаватъ.

Всѣка държавна гора има своя тарифа за ценитъ на разнитъ видове и категории материали. За голѣмитъ държавни гори, ценитъ на материалитъ, добивани въ отдѣлитъ имъ части, могатъ да бѣдатъ различни, ако това се налага отъ естествени различия въ стопанскитъ условия и качества на материалитъ,

Тарифите се изработват и утвърждават преди настъпването на всяка стопанска година, макар цените да остават непроменени, а се прилагат от началото на годината (чл. 72).

Чл. 91. Общините в чисто горските и горско-полските райони съгласно забележка I-ва към чл. 21 на настоящия закон, които нямат свои общински гори, могат да събират за своя полза до 15% върху продажната стойност на дървесните материали и др. горски продукти, които се добиват в държавните гори в землищата им, когато се продават по тарифни цени, на търг и концесия.

в) Стопанисване и експлоатация на общинските гори.

Чл. 92. Общинските гори, били те балтащи или частна собственост на общините, се стопанисват, за сметка на съответните общини или села, от издържаните от тях общински лесничей, които за това се ръководят от предписанията на настоящия закон и наредбите на Министерството на земледелието и държавните имоти, в което няма общински лесничей — от съответния държавен лесничей (чл. 39).

Добиването и продажбата на дървесните материали от тия гори става по начините, предвидени в чл. 75, по решение на общинския съвет.

Чл. 93. Стопанската експлоатация е задължителна за общинските гори на чисто горските села, где то население изкарва прехраната си главно от работа в гората. Тя се извършва или задружно от всички жители на общината, или с частни работници, или с отдаване работа чрез търг.

От добитите при стопанската експлоатация материали, преди всичко се удовлетворяват общите нужди на общината, като потребните за това материали се отпускат безплатно. Остатък се раздѣля от общинското управление по равно между домакинствата на общината, като се заплаща по тарифни цени.

Там, где то не всичкото население се прехранва от работа в гората, нито взема участие в извършването на работите по стопанската експлоатация, от добитите при тая експлоатация материали се отпускат, по тарифни цени, до 50 куб. метра строителен материал и до 30 куб. метра дърва за горене — за преработване и лични нужди — на всеко желаеще и взело участие в работа домакинство, след което остатък се продава чрез търг.

Чл. 94. От общинските гори, в които не е въведена стопанска експлоатация, жителите на общината, респект. селото, чиято е гората, могат да се ползват по тарифни цени в следните случаи:

1) за отопление и други лични домашни и стопански нужди, както и за храна на добитка, като всеко домакинство има право да получи в годината до 30 куб. метра дърва за горене, а строителен материал и шума — според доказаната нужда;

2) принадлежащите към разните занаятчийски селения, за материали, които сж нужни за упражняване на занаятите им — според доказана нужда;

3) членовете на трудовите горски производителни кооперативни сдружения — до 50 куб. метра строителен материал;

4) за поправка или направа на жилища и др. сгради, пострадали от пожар, наводнение и др. бедн — според доказаната нужда.

Чл. 95. Всяка година, най-късно до 15 септември, желаещите да се възползват от правото, което им дава чл. 94, сж длъжни да заявят за това в общинското управление, где то се съставя списък на заявителите, с означение кому, колко и какъв материал е потребен. Въз основа на така съставеният, и проверен и одобрен от общинския съвет списък, общинското управление нарежда за пасиането на определените за тая цел сечища, както и за изнасянето на материалите и почитването на сечищата. Това става задружно, по нареждане на общинския лесничей или кмет, с дадени в тяхно разположение работници от правоимещите, или наети от тях.

Когато материалите в определеното сечище не стигат да покрият пълно нуждите на всички правоимещи, те се раздѣлят по между им от общинския съвет, според нуждата на домакинствата.

Чл. 96. Постановленията на чл. чл. 78, 80, 81, 83, 84, 85, 87, 88 и 90 важат и за общинските гори, сж следните към тях допълнения и измѣнения:

а) към чл. 81. Поемните условия и търговете за продажба на дървесните материали от общинските гори, едновременно и тия добити при стопанската експлоатация

се утвърждават за предприятия на стойност до 100.000 л. от Районния горски инспектор, а за такива над тая сума — от Министра на земледелието и държавните имоти или опълномощеното от него лице;

б) към чл. 83. Отдаването на концесия експлоатацията на общинските гори става с разрешение от Народното собрание, след като е взето съгласието на жителите на населеното място, чиято е гората, изказано чрез референдум, а поемните условия и договорите за това се утвърждават от Министерския съвет, по доклад на Министра на земледелието и държавните имоти;

в) към чл. 87. Позволителни за сечене се издават от общинския лесничей, а где то няма такъв — от общинския кмет, след предварително разрешение от държавния лесничей;

г) към чл. 88. Позволителните за извоз се издават от общинските секретар-бирници, а прихода се събира срещу общински горски марки, които се авансират по нареждане на държавния лесничей. Събраните суми се внасят в Българската народна или Земледѣлческата банка — на текуща сметка на съответната община, на която се изплащат по нареждане на държавния лесничей, срещу чекове, визирани от него;

д) към чл. 90. Тарифните цени се определят от лесничей, след като се вземе мнението на общинския съвет, и се утвърждават от горския инспектор. Те не могат да се различават много от тарифните цени на съседните и намиращи се при сжщите стопански и други условия държавни и други общински гори.

Чл. 97. Приходите от общинските гори сжужат, на първо място, за посрещане разходите по работите, предвидени в настоящия закон.

Когато нѣкоя община или село не изпълни, без уважителни за това причини, нѣкоя от наредбите на настоящия закон, лесничейт ги покачва да направят потребното в определен срок. Не сторят ли това, Министра на земледелието и държавните имоти нарежда работата да се извърши от съответните държавни органи, или по друг начин, за сметка на селото или общината. В такъв случай, нуждите за това суми се вземат от внесените в Българската народна или Земледѣлческата банка приходи от горите на съответната община, на която след това се връщат излишните от тия и приходи, заедно с нужните оправдателни документи за направените от тях разходи.

Чл. 98. По нареждане на Министерството на земледелието и държавните имоти може да бъде намалено, или съвсем преустановено, временно ползуването от горите на ония общини или села, които не изпълняват пѣкоя от работите, предвидени в настоящия закон, и ако не е възможно, поради липса на достатъчно приходи от горите им, тая работа да се извърши по реда, указан в чл. 97.

г) Стопанисване и експлоатация на горите, принадлежащи на обществени учреждения.

Чл. 99. Горите, принадлежащи на разни обществени учреждения, като манастири, църкви, училища и др., се стопанисват от управленията на тия учреждения, или от издържаните от тях лесничей, съгласно предписанията на настоящия закон и наредбите на Министерството на земледелието и държавните имоти, и под общия надзор и ръководство на местния държавен лесничей.

Добиването и продажбата на дървесните материали от тия гори става по начините, предвидени за държавните и общинските гори (чл. чл. 75 и 92), по решение на надлежното управително тѣло.

Чл. 100. Потребните на самите учреждения дърва и строителни материали се вземат от горите им безплатно.

По тарифни цени могат да се продават материалите добити по стопански начин, или на корен, като и в двата случая материалите могат да се отпускат, по решение на надлежното управително тѣло, на местното и по-далечно околното население, само за собствено употребление в случаите предвидени в чл. 94, п. п. 1, 2 и 4.

Съ цел за търговия, материалите от обществените гори се продават само чрез публичен търг или чрез концесия. В такъв случай, поемните условия и търговете се утвърждават от районния горски инспектор, или от Министра на земледелието и държавните имоти, или опълномощеното от него лице (съгласно чл. 96 п. „а“, а за концесията експлоатацията — от Министерския съвет).

по докладъ на Министра на земледелието и държавните имоти, следъ предварително разрешение отъ Народното събрание.

Чл. 101. Постановленията на чл. чл. 80, 84, 85, 87, 88, 90, 93, 97 и 98 иматъ и за горитѣ принадлежани на общественихъ учреждения, съ изключенията и допълненията иматъ нѣкои отъ тѣхъ, както съгласно законъ за общинскитѣ гори (чл. 96) и отклоненията, които следва да се направятъ въ зависимостъ отъ притежанието на гората.

д) Стопанисване и експлоатация на частните гори.

Чл. 102. Частните гори се стопанисватъ и експлоатиратъ отъ тѣхните собственици, при пълна свобода относително ползуването и разпоредбата съ материалитѣ като не се нарушаватъ само правата на трети лица и постановленията на настоящия законъ.

Горитѣ, за които има утвърдени стопански планове, се стопанисватъ и експлоатиратъ по тия планове, а въ всички други случаи поисква се само, што стопанството да бѣде постоянно, безъ да е задължително ежегодно и равномерно ползуване.

Чл. 103. Частните гори въ планинскитѣ и охранителнитѣ мѣста които съставляватъ дѣли комплекси, или съседни, или близки единъ до другъ разположени, по-малки касово, принадлежащи на много собственици, които владѣятъ въ тѣхъ идеални, или маломѣрни реални части, се стопанисватъ и експлоатиратъ задължително на задружни или кооперативни начала, като се групиратъ въ стопанства до 1000 хектара.

Разпарцелирането на групирани тѣхна гори (комплекси) не се позволява.

Когато половината и повече отъ собственицитѣ на тѣхна гори (не по числото, а по размѣра на владѣнието) съгласни за задружни стопанисване дѣловѣтѣ на останалитѣ се отчуждаватъ въ полза на държавата, която вълиза като съучастница въ задружното стопанисване. Ако повече отъ половината отъ собственицитѣ не сѫ съгласни отчуждаватъ се частни гори. Отчуждаването и въ двата случая става по реда, указанъ въ Закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза, съгласно съгласието за завладяването.

Размѣрътъ на участнето, опредѣленъ въз основа дѣйствителната стойностъ на отделнитѣ дѣлове отъ стопанствата и правата на всѣки членъ на съдружиято се опредѣлятъ въ устава на съмото, който се утвърждава по установения за това редъ, следъ предварително одобрение отъ Министра на земледелието и държавните имоти, който има право на общъ надзоръ върху дѣлата на съдружиято.

Забележка. Докато се извърши групиранието на горитѣ, което трѣбва да стане найкъсно до две години отъ влизането въ сила на настоящия законъ, тѣ се стопанисватъ поотделно отъ тѣхните собственици, на общо основание.

Чл. 104. Собственицитѣ на уединенитѣ маломѣрни горички (до 100 декара) въ мѣста, които нѣматъ охранително значение, могатъ да секатъ горитѣ си безъ всякаво предварително разрешение, като съгласно само постановленията на чл. чл. 69, 70, 71, 73 и 74 на настоящия законъ и взематъ нуждитѣ мѣрки за осигуряване естествено или изкуствено въобновяване въ срокъ, предвиденъ въ членъ 60.

Сеченето на охранителнитѣ и строго-охранителнитѣ и по-големитѣ отъ 100 декара частни гори става съ разрешение на мѣстния държавенъ лесничей.

Чл. 105. Разрешения за сечене на частните гори въ случаитѣ, предвидени въ чл. 103 и ал. 2 на чл. 104, се даватъ отъ лесничей, въз основа на писмени заявления или представени отъ общинскитѣ управлени списъци, които трѣбва да се подадатъ въ канцеларията на лесничейството найкъсно до 1 юлий всѣка година.

По всѣко такова подадено заявление или списъкъ, лесничейтъ найкъсно до 1 августъ опредѣля на самото мѣсто въ присъствие на горовладѣльца, или неговъ пълномощникъ, сечината или дърветата, които ще се секатъ, като съновременно опредѣля пазината за изпасане на материалитѣ и мѣстата за временни складове, и дава нужнитѣ наставления по сеченето.

При опредѣляне на сечината и размѣра на ползуването лесничейъ взима подъ внимание нуждитѣ и желанията на горовладѣльца до колкото тѣ не противоречатъ на постановленията на настоящия законъ.

За опредѣленитѣ сечина въ частните гори лесничейтъ съставя годишни извлечения отъ стопанскитѣ планове, или временни таблични редове, които не подлежатъ на предварително утвърждаване отъ горския инспекторъ, но

могатъ да бѣждатъ отмянвани или поправяни отъ него, следъ надлежна проверка, ако не сѫ съобразни съ закона или съ одобренитѣ стопански планове.

Забележка. Частните лица, които не знаятъ до 1 юлий да извѣстятъ сечената, могатъ да заявятъ и по-късно, но въ тѣхния случай сѫ длъжни да заплатятъ на лесничей следващитѣ се платни и дневни пари, съгласно закона за държавните служители.

Чл. 106. Преписи или извлечения отъ годишнитѣ планове за сечене въ частните гори лесничейтъ изпраща въ надлежното общинско управление, съ указание по количеството и вида на разрешения за сечене материалъ отъ всѣка гора, начина на сеченето и обработката, сроковетѣ за сечене и изнасяне и др. нужни подробности.

Въз основа на това съобщение, общинския кметъ издава нуждитѣ позволителни за сечене и за извозъ на материалитѣ. Сжиятъ издава позволителни за извозъ на материалитѣ, сечени безъ предварително разрешение, въ случаитѣ предвидени въ ал. 1 на чл. 104.

При влизането отъ сечинето, материалитѣ се проверяватъ и маркиратъ (чл. 74) отъ мѣстния държавенъ или общински горски стражаръ.

Позволителнитѣ за извозъ отъ частните гори се издаватъ отъ специални за това книги.

Чл. 107. За непознание на работитѣ, предвидени въ чл. 32, както и въ случай на непознаване предписанията на настоящия законъ, кметъ на експлоатацията, ползуването отъ частните гори може да бѣде временно ограничено, или пазливо спрено, по нареждане на Министерството на земледелието и държавните имоти, до като се извършатъ нуждитѣ работи или подобрения, позволително отъ наложенитъ глоби и др. наказателни мѣрки, ако се следватъ такива.

Чл. 108. Постановленията на чл. чл. 84, 85 и 87 иматъ и за частните гори, до които не противоречатъ на другитѣ специални постановления на този законъ, касателно управленето и стопанисването на сжиятъ.

е) Използуване на пашата и др. второстепенни продукти.

Чл. 109. Пашата и др. второстепенни горски продукти въ държавните, общинскитѣ и др. обществени гори, както и въ ония частни гори, които иматъ охранително значение, се използватъ съгласно стопанскитѣ планове, а ако нѣма такива, съгласно годишнитѣ планове за това. Въ другитѣ частни гори, ползуването става по усмотрение на стопанитѣ имѣ, като се спазватъ следващитѣ по-долу нареджания.

Годишнитѣ планове, респект. извлечения отъ стопанскитѣ планове, за ползуване отъ второстепеннитѣ продукти въ общественитѣ гори се изработватъ отъ лесничей, преди влизането на всѣка стопанска година, и се проверяватъ и одобряватъ отъ горския инспекторъ. Сжия такива планове се съставятъ и за пашата въ горскитѣ пасища.

Чл. 110. Ползуването отъ пашата се позволява само въ опредѣленитѣ за това участъци и споредъ тѣхното състояние, като се безусловно забранява: а) въ строгоохранителнитѣ периметри (гори и пазини мѣста); б) въ културнитѣ и младитѣ насаждения отъ семенитѣ произходъ, докато достигнатъ 10-годишна възраст; в) въ издѣлнитѣ насаждения, докато достигнатъ височина 2½ метра; г) въ подмладилнитѣ участъци въ високостепенитѣ гори, и д) въ пожарнищата, въ които е започнало, или е възможно, естествено или възобновяване.

Числото на добитъка, който може да се пуска на паша въ позволенитѣ мѣста въ горитѣ, се опредѣля споредъ пространството и състоянието на участъцитѣ и тревата въ тѣхъ, като се гледа, што на всѣка коза или глава овца добитъкъ да има най-малко по 10 декара, а за всѣка овца, свиня и др. т. — по 2 декара.

Населението може да реши чрезъ референдумъ, што пашата на кози изъ горитѣ въ землището на едно населено мѣсто да бѣде съвършено забранена.

Забележка. Тревата въ забраненитѣ за паша мѣста може да се използва чрезъ окосяване.

Чл. 111. Сезона за лѣтната паша започва отъ 1 май и трае до 1 ноември, а за зимната паша и зимно свини — отъ 1 ноември до 1 май.

Чл. 112. Пусканята на паша въ горитѣ добитъкъ винаги трѣбва да се придружава отъ пастиръ. Пашата поново време (отъ залезъ до изгревъ на слънцето) се забранява. Ако, по неизбежни причини, добитъка трѣбва да пошува въ гората, това се позволява само на отреденитѣ за това мѣста за пазинища, обори, конари и др. т.

Пазинищата за прокаръ на добитъкъ до позволенитѣ за паша мѣста и бодопити, когато за това трѣбва да се мине презъ забранени мѣста, се опредѣлятъ отъ лесничей,

Чл. 113. Пашата въ държавните, общинските и др. обществени гори се предоставя за използване, преди всичко, отъ добитъка на мѣстното население, отъ обществени учреждения за обществена полза и отъ кооперативни сдружения, срещу заплащане установените тарифни такси — за глава добитък и за сезонъ.

Когато пашата не може да се използва отъ добитъка на мѣстното население, отъ обществените учреждения и отъ кооперативни сдружения, остатъка се дава на скотовъдци и отъ други населени мѣста, като се предпочитатъ по-близките; останалитъ и следъ това свободни пасища се даватъ, съ разрешение на Министерството на земледѣлнето и държавните имоти, за използване отъ скотовъдци-тамазънци, собственици на стада, включително и тия съ установено мѣстожителство. Последнитъ, ако не сж български поданици, плащатъ двойни тарифни такси. Въ всички тия случаи пасищата се отпущатъ на самитъ скотовъдци, обществени учреждения и кооперации, безъ всякакви посредници, като се разпредѣлятъ още отъ сезонъта и за всяко пасище се предписватъ оня есконтъ-денъ който се е ползувалъ отъ сѣщото пасище презъ миналата година.

Преходящи добитък, чийто и да е той, при преместването се ползува съ право на паша извъ разрешенитъ участъци безплатно въ продължение на 48 часа.

Въ Бележка. Разпоредбата на настоящия законъ не важдатъ за оня държавни пасища, които сж предоставени за нуждитъ на козеводитъ и др. отоманета.

Чл. 114. Ползуването отъ другитъ второстепенни продукти става съгласно нареждането на дясничей, като оня отъ тѣхъ, за които се предвижда плащане, се продаватъ по тарифни цени, чрезъ търгъ или чрезъ концесия.

Врането на гъби, ягоди, малини и др. т. плодове извъ всички гори е свободно и безплатно.

Чл. 115. Постановленията на чл. чл. 67, 87, 88, 89, 90, 97, 100 и 103, заедно съ съответнитъ измѣнения и допълнения къмъ тѣхъ отъ тѣхъ, съгласно чл. чл. 96 и 101, важдатъ и за ползуването отъ пашата и др. второстепенни продукти, докогато могатъ да иматъ приложение въ тая областъ.

Глава V.

Пътища и сгради

Чл. 116. Превозването и изнасянето извъ горитъ на добитъкъ отъ тѣхъ дървени материали и др. горски продукти става само по определенитъ за това пътища, желѣзници, рѣки, мази, плавове и др., и по начинъ, чито да не се причиняватъ повреди на гората и др. земи.

Чл. 117. Никои, основнъ органитъ на горската властъ, и то съ одобрение на надлежния дясничей, не може да забранява, затваря, прекъсва или събвшава съществуваниятъ пътища извъ горитъ, които служатъ за извозване на дървени материали и др. горски продукти, безразлично презъ чии имоти минаватъ тѣ.

Чл. 118. Поправка, разширяване и пр. на съществуващитъ горски пътища, мази, плавове и др., както и на права на цени тамъ, не се позволява безъ предварително за това писмено разрешение отъ надлежния дясничей.

Построяване, поправка и пр. на горски железници и водни закусални се разрешава отъ Министерството на земледѣлнето и държавните имоти.

Чл. 119. Когато материалитъ се спускатъ по вода, родатъ и причинитъ за това се определятъ отъ дясничей.

Ако при това причинитъ ибавки повреди на имуществитъ се прии водния имтъ земи, пътища и др. имоти, или на постренитъ надъ него мостове и др. сграждения, тия повреди се поправятъ или заплащатъ отъ собственицитъ на спускащитъ материали. За тая целъ тѣ внасятъ, преди спускането на материалитъ въ водата, въ Българската Народна или Земледѣлка банка определена отъ дясничей сума, която служи като гаранция за изплащане на повредитъ, въ случай че оскъжатъ сами да извършатъ поправката.

Чл. 120. За прекарване на дървени материали и др. горски продукти, било по сухо или по вода, презъ нужди земята и имоти, не се плаща никаква такса. Изключение правятъ частнитъ води и пътища и случаетъ, за които се говори въ алинея 3 на чл. 121 отъ настоящия законъ.

Въ Бележка. Причинитъ при това повреди на частни работи земи се обезщетяватъ на общо основание.

Чл. 121. За улесняване превозването на дървени материали и др. горски продукти извъ горитъ и до пазаритъ пунитове, държавата, общинитъ и др. обществени учреждения построяватъ нужнитъ пътища, желѣзници, водни закусални, мази и др. пътъ горитъ си я врътъ отъ тѣхъ.

Мѣстата, нужни за горната целъ, се отчуждаватъ, съ спешностъ за завладѣването, съгласно Закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза.

Постройката на нужнитъ пътища и др. транспортни средства може да се отдава и на концесия, или да се възлага на маематели по експлоатацията на горитъ, ако това последното бѣде предвидено въ поимнитъ условия.

Чл. 122. Необходимитъ за стопанисването, охраната и експлоатацията на горитъ сгради, като жилища за персонала по стопанисването и горската стража, провѣрителни пунитове, складове, обори за добитък, плевни и др. т., въ вътрешността на горитъ, чийто и да сж тѣ, могатъ да се строятъ само следъ предварително писмено разрешение отъ горския инспекторъ.

Сѣщо такова разрешение е нужно за построяване въ вътрешността на горитъ, или вътъ отъ тѣхъ, на разстояние по-близо отъ 100 метра, на кошари, сѣп, къщи (сегрени), мандри, пени за варъ, къщи за вѣтница, за катранъ или за терпентинъ, чарни мелници и др. т. Това не се отнася до пострѣнитъ въ чертата на населенитъ мѣста.

Чл. 123. Дѣкорѣзници и др. индустриални заведения за преработване дървени материали и др. горски продукти въ вътрешността на горитъ, или на разстояние по-близо отъ 1000 метра до външнитъ имъ граници, могатъ да се строятъ само следъ писмено разрешение отъ Министерството на земледѣлнето и държавните имоти — отдѣление за горитъ и дѣла, независимо отъ разрешенията, които сж нужни по силата на др. закони. Това не се отнася до пострѣнитъ въ чертата на населенитъ мѣста.

Въ вътрешността на горитъ и на разстояние до 100 м. отъ външнитъ имъ граници разрешението за построяване на подобни заведения се даватъ само на съответнитъ притежатели на горитъ.

Въ Бележка. Когато въ държавните, общинските и др. обществени гори, или въ близко съседство съ тѣхъ, нѣма никакви или достатъчно дѣкорѣзници за преработване на добиванитъ въ тѣхъ материали, може да се позволи на села, общини или мѣстни трудови горско-производителни кооперативни сдружения да построятъ свои дѣкорѣзници, нужни за преработване отпущанитъ имъ материали, ако последнитъ сж повече отъ 300 куб. метра годишно. Сѣщото се позволява и за маематели по експлоатацията на горитъ, за преработване на материалитъ, добивани отъ частитъ отъ тѣхъ сѣвица, и докогато тѣхъ ерикшетъ на предприемачи.

Чл. 124. Не е позволено да се строятъ дѣкорѣзници и др. индустриални заведения за преработване на дървени материали и др. горски продукти: а) въ гори, на които стопанскитъ условия не изискватъ това, и б) въ мѣстности, гдето не е предвидена сѣщъ, или не могатъ да се принесатъ, за преработване материали отъ близки сѣвица.

Чл. 125. Вроятъ на дѣкорѣзницитъ и др. заведения за преработване на дървени материали и др. горски продукти въ района на всяка гора — предметъ на самостоятелно стопанство, се определя отъ Министерството на земледѣлнето и държавните имоти, споредъ размѣра на годишното използване отъ гората и годишната производителностъ на дѣкорѣзницитъ и др. заведения, като се гледа, чито годишното производство за последнитъ да не надминава годишното ползуване отъ гората.

Конструкцията на такива заведения може да се измѣни и усъвършенствува, съ целъ да се увеличи годишната имъ производителностъ, но винаги съ предварително писмено разрешение отъ Министерството на земледѣлнето и държавните имоти и въ рамкитъ на горската алинея. Тѣхъва разрешение не е нужно за мали поправки, смѣняване на повредени части и др., които не измѣнятъ конструкцията и производителността на заведеното.

Чл. 126. Всички съществуващи въ вътрешността на горитъ дѣкорѣзници и др. заведения за преработване на дървени материали и др. горски продукти сж по право собственостъ на притежателитъ на горитъ.

Построенитъ отъ частни лица подобни заведения въ държавни, общински и др. обществени гори се отчуждаватъ въ полза на съответнитъ притежатели на горитъ, заедно съ мѣстата, на които сж построени (ако сж построени на частни мѣста). Отчуждаването се извършва съ спешностъ за завладѣването, като на досегашнитъ притежатели се заплаща обезщетение, определено отъ комисион, въ съставъ: мѣстния дясничей, финансови началникъ и съответния общински имотъ. Водополюзуването не се обезщетява. Сключенитъ договори съ нижозни по право въ полза на съответнитъ притежатели на горитъ.

Протоколитъ за отчуждането на обезщетението се утвърждаватъ отъ Министра на земледѣлнето и държавните имоти и могатъ да бѣдатъ обжалвани отъ недоволната страна въ едномесеченъ срокъ отъ съобщението, по реда, указанъ въ закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза.

Забележка. Постановленията на този член не се отнасят до ония индустриални заведения, които са предназначени изключително за изработване разни мебели, столарски изделия и други дребни изработки, както и за случаите, предвидени в забележката към чл. 123.

Чл. 127. Построеният до влизането в сила на настоящия закон в вътрешността на държавни, общински и др. обществени гори дъскоръзници и други заведения за преработване на дървени материали и др. горски продукти, които са направени без писмено разрешение, доbito по надложния ред, се обявяват безвъзмездно собственост на съответните притежатели на горите, ако собствениците им не ги съборят и освободят мѣстата в едномесечен срок след получаването на писмена покана за това от лесничей.

По същия начин се поставя и с ония дъскоръзници и др. заведения за преработване на дървени материали и др. горски продукти в обществения гори се използват:

Чл. 128. Дъскоръзниците и др. заведения за преработване на дървени материали и др. горски продукти в обществения гори се използват:

- а) по стопански начин — от самите собственици;
- б) от мѣстното население (общини, села или трудови горско-производителни кооперативни сдружения), на което се отдават под наем, по определени тарифни такси — за кубически метър или годишно, или чрез търг.
- в) от наемателите (чрез търг или концесия) на експлоатацията в съответните гори, според както е уговорено в поемните условия.

Тарифните такси, за които е реч в буква „б“, се определят и утвърждават по същия ред, както тия за продажбата на главните и второстепенните продукти от горите (чл. чл. 90 и 96).

Глава VI

Залесяване и укрепване на пороищата.

Чл. 129. Министерството на земледелието и държавните имоти се грижи за увеличаване площта на горите, чрез създаване на нови гори или възобновяване на унищожените такива, особено в мѣстата, гдето се чувствува недостигът от гори, или има голѣми пространства обезлесени чистот горски почви.

За тая цел то нареджа и следи:

а) за своевременното залесяване на всички опожарени пространства в държавните, общинските и др. обществени гори;

б) за своевременното залесяване на определените за нови залесявания празни и пустующи държавни и общински земи, съгласно чл. 22 от настоящия закон;

в) за своевременното възобновяване, respectively попълване или залесяване, на заклевалите и проредени гори, години извън вътрешността на горите и др. празни и пустующи мѣста, определени за това съгласно чл. 24;

г) за своевременното възобновяване на сечищата в горите, съгласно чл. 60;

д) за улесняване и поощряване залесяванията, извършвани по инициативата на общини, дружества и частни лица.

Чл. 130. Залесяването на пожарищата и възобновяването на сечищата (чл. 129 буква „а“ и „г“) се извършва по начините и въ сроковете, предвидени в стопанските планове.

Възобновяването, респект. попълването и залесяването на горите и мѣстата, за които е реч в чл. 129 буква „б“ и „в“, трѣбва да бѣде извършено въ следните срокове, считано от датата на постановяването:

За пространства до 100 декара — най-късно до 2 години;

За пространства до 500 декара — най-късно до 3 години;

За пространства до 1000 декара — най-късно до 5 години;

За пространства до 5000 декара — най-късно до 10 години;

За пространства повече от 5000 декара — най-късно до 15 години.

Чл. 131. Нужните суми за залесяванията и пр. въ държавните гори и земи се предвиждат ежегодно въ бюджета на Министерството на земледелието и държавните имоти, респ. фонда за културни мѣроприятия по земледелието, горите и водите, а самите работи се извършват от съответните лесничей или от специалисти за това органи на същото министерство.

Залесяванията, попълванията и пр. въ общинските и др. обществени гори и земи се извършват под надзора и ръководството на мѣстния лесничей, съ средства на съответните общини и учреждения, като нужните за това суми се предвиждат въ бюджетите на същите, и съ помощи, отпущани от фонда за културни мѣроприятия по земледелието, горите и водите.

Частните собственици на гори и земи, отредени за предмет на горско стопанство, извършват нужните залесявания, попълвания и възобновявания съ свои средства, по указание и под ръководството на съответния лесничей.

Нужните семена и фиданки за залесяване въ всички случаи, предвидени въ чл. 129, чийто и да сѫ горите и земи, се отпущат безплатно от държавните горски разсадници и лесничества, ако нѣма общински и други такива.

От временната и ученическата трудова повинност въ всяка година най-малко по два дни се употребяват за работи по залесяването и въ горските култури. Освен това, въ всяка година през пролѣтта Министерството на земледелието и държавните имоти, въ съгласие съ това на Народното просвѣщение, урежда празникъ на залесяването, въ който сѫ длъжни да вземат участие учениците и учениците от всички училища, заедно съ учителите, а така също войската и трудоваците.

Чл. 132. Въ обявените за охранителни и строго-охранителни гори и земи (чл. чл. 25 и 26), гдето има нужда от закрепване на почвата за обществена полза (за предпазване от измиване, срутване, отцепване и излизане на почвата, или от опустошения, които причиняват по-роитъ и наводнения, или от образуване на летища и тѣсноти) по нареждане на Министерството на земледелието и държавните имоти се предприемат нужните укрепителни работи, чрез залесяване, урегулиране по-роищата, дивитѣ потоци, рѣкитѣ и пр.

Чл. 133. Укрепителните работи въ силно пороищите райони се извършват от специални бюра и секции за укрепяване пороищата и залесяването, а въ районите съ по-слаб пороищен режим — от мѣстните лесничей.

За всички укрепителни работи се изработват специални културни планове, или временни програми, които се утвърждават от Министра на земледелието и държавните имоти. До изработването на такива, работите се извършват въз основа на годишни културни планове, одобрени от същия министър.

Чл. 134. Нужните суми за укрепяване държавните, общинските и др. обществени земи се предвиждат ежегодно въ бюджета на Министерството на земледелието и държавните имоти, респект. фонда за културни мѣроприятия по земледелието, горите и водите.

За същата цел се употребяват и сумите, които общините и др. обществени учреждения предвиждат въ бюджетите си.

Частните имоти, включени въ охранителните и строго-охранителните периметри, се укрепяват от тѣхните собственици, по указание и под ръководството на надлежната горска власт. Ако собствениците на такива имоти, след като бѣдат поканиени, не извършват до определения срокъ предвидените укрепителни работи, поставя се съгласно чл. 28 от настоящия закон.

Чл. 135. За покриване на разходите по укрепяването на земите въ охранителните и строго-охранителните периметри, собствениците на имотите (работни земи, постройки, съоръжения, води и др.), които се застрашават от подлежащите на укрепяване земи, плащат въ продължение на 20 години от започването на укрепителните работи по 10% върху първия данѣкъ, съ който сѫ обложени тия имоти. Тѣзи суми се събират едновременно съ съответните данѣци и се внасят въ фонда за културни мѣроприятия по земледелието, горите и водите.

Границите на периметрите и включените въ тѣх имоти, които се застрашават от подлежащите на укрепяване земи, се определят, по нареждане на Министерството на земледелието и държавните имоти, от комисия, въ съставъ: мѣстния горски инспекторъ, лесничей или надлежния началникъ на секция по укрепяване пороищата, окръжния или участъковъ инженеръ, финансовия началникъ и съответния общински кметъ.

Протоколите на комисията се утвърждават от Министра на земледелието и държавните имоти и служат за основа при облагането на посочените въ тѣх имоти.

Чл. 136. Новозалесените мѣста, чийто и да били тѣ, се освобождават от въ всякакви данѣци въ продължение на 20 години от залесяването имъ.

Чл. 137. На частни лица, дружества, общини и др. обществени учреждения, които залесят сполучливо отредени за предмет на горско стопанство земи, Министерството на земледелието и държавните имоти отпуща парична премия до 50 лева на декаръ, а ако земите са охранителни — до 100 лева на декаръ.

Чл. 138. На частни лица, общини и др. обществени учреждения, които извършват до определените срокове предвидените в културните планове укрепителни работи, Министерството на земледелието и държавните имоти отпуща помощ до 30% от действителната стойност на извършените работи, а имотите, в които са извършени тия работи, се освобождават от всякакви данъци въ продължение на 30 години.

Въ тоя случай, ако лицата, общините или учрежденията докажат, че не разполагат с нужните средства за изпълнение на предвидените работи, горната помощ може да се отпусне въ аванс.

Чл. 139. На частни лица, дружества, общини и др. обществени учреждения, които се задължават да залесят отредени за предмет на горско стопанство пустующи държавни или общински земи, държавата и общините могат да отстъпват безвъзмездно такива земи за вечно ползуване, при условие, че те ще се стопанисват по наредбите на настоящия закон.

Отстъпените по тоя начин земи се отнемат, без право на каквито и да било рекламации, ако не бъдат залесени въ предвидените срокове, или ако не се използват за целта, за която са дадени.

След като създаните по тоя начин насаждения достигнат 20 год. възраст, притежателите им могат да ги предложат на собствениците на земи за изкупуване, срещу заплащане действителната стойност на насажденията въ време на изкупуването.

Чл. 140. Министерството на земледелието и държавните имоти, въ съгласие с Министерството на вътрешните работи и народното здраве, подпомага изселването на жителите от ония планински селища, които са разположени въ силно поройните райони, когато това е нужно за полесното и сполучливо укрепяване и залесяване на тия райони. Имотите на такива преселници стават държавни, като въ замѣна им се дават работни земи от ония, съ които разполага Дирекцията за трудовите земеделски стопанства. Сжитите се ползват от безплатен превоз на семействата, добитъка и пожитиците им по Б. Д. Железници, а въ случай на доказана бедност, и съ 20—50 хиляди лева държавна парична помощ за обзавеждане на новото местожителство.

Въ извънредни случаи, когато това се налага за да се спасят от унищожение ценни полски имоти, индустрии, предприятия и съоръжения от готѣмо обществено значение, изселването може да се предприеме и по принудителен начин. За тая цел, по искане на заинтересованите лица, учреждения или мѣстните обитатели, Министерството на земледелието и държавните имоти назначава комисия, въ състав: окръжния управител, окръжния инженер и по единъ висшъ чиновникъ от службите по горите, водите и земледелието при Министерството на земледелието и държавните имоти, която се произнася за необходимостта от изселването. Протоколът на комисията се утвърждава от Министерския съветъ.

Глава VII.

Фондъ за културни мѣроприятия по земледелието, горите и водите.

Чл. 141. За поерещане на нужните разходи по стопанските, лесокултурните и техническите работи въ горите и по общото подобрене на горското дѣло въ страната, при Фонда за културни мѣроприятия по земледелието, горите и водите се открива специаленъ отдѣлъ „гори“, който се образува от следните постъпления:

- останалата паличност по досегашната сѣтка „гори“ на сѣжните фондове;
- 5% върху продажната стойност на дървените материали и др. продукти от държавните, общинските и др. обществени гори, когато се продават на търгъ, концесия или по тарифни цени; този налогъ се събира независимо от 5-тѣ% персонални добавки по чл. 55 на настоящия законъ;
- по 2 л. на всеки куб. м. дърва за горене или добиване на въглища и по 8 л. на всеки куб. метъръ строителен материал, добиванъ от частните гори;
- 75% от сумите, добити от продажба на конфексувани материали и др. вещи по нарушение на закона за горите;

д) 20% върху наема на дѣкорѣзниците и др. дърворѣзни заведения въ държавните, общинските и др. обществени гори;

е) сумите за залесяване, присъдени по чл. 150 на настоящия законъ въ полза на държавата, общините и др. обществени учреждения;

ж) сумите, събирани по чл. 135 отъ настоящия законъ;

з) таксите за издаване, позволения за постройка на дѣкорѣзници и др. индустриални заведения — по 500 л. за всеко позволение;

и) сумите, постъпнали от продажба на горски семена, фиданки и др.;

к) неопсканите обезщетения по чл. 181 буква „в“ на настоящия законъ;

л) сумите, получени от продажба на изключени из предмета на горското стопанство и маломѣрни държавни гори;

м) суми от подаръци, завещания и др.

Чл. 142. Фонда се управлява от Министерството на земледелието и държавните имоти. Приходите му се внасят въ Българската народна банка.

Чл. 143. Отъ фонда се разходва:

а) за подобрене, състоянието на насажденията въ горите;

б) за подобрене на съществуващите и направа на нови пътници, мостове и др. съобщителни средства въ горите;

в) за укрепяване пороищата и залесяване, както и за отчуждаване частни имоти въ охранителните и строго-охранителните периметри, подлежащи на залесяване;

г) за залесяване празни и пустующи мѣста въ и вънъ от горите;

д) за уредба на горите (измѣрване, закрѣпяване, ограничаване и съставяне стопански планове);

е) за въвеждане стопанска експлоатация и построяване държавни дѣкорѣзници и др. дърворѣзни заведения въ горите;

ж) за построяване, обзавеждане и поддържане лесничейски домове, стражарски бараки, пропускателни пунктове и др. сгради въ горите;

з) за помощи и премии на частни лица, дружества, общини и обществени учреждения, които успешно са залешили или укрепили известни земи, съгласно чл. чл. 137 и 138;

и) за откриване и поддържане на изпитателни станции, опитни стопанства, горски сбирки и музеи и др.;

к) за помощи и стипендии за следване по лесовѣдство, за специализации и екскурзии и за поддържане на учебни заведения и др. научни институти по лесовѣдство;

л) за печатане, откупуване и премиране на литературни трудове по лесовѣдство, и

м) за повръщане на сумите по чл. 185.

Глава VIII.

Наказателни разпорѣждания

а) Нарушения и тѣсните наказания:

Чл. 144. Който самъ или чрезъ друго, безъ формално писмено позволение, или съ передовно такова (съ изтекълъ срокъ, или невизирано по надлежния редъ), сече дървета и горски храсти, отъ каквито и да са породи, въ чужда гора, била тя частна или обществена, или сече и обработва, ако и съ редовно позволение, по други дървета, а не ония, които са показани въ позволеното или отбелезани отъ горската власт за сечене, или сече вънъ отъ определените сѣтища и срокове за сечене, или вдига отсечени или съборени дървета и храсти, или части отъ такива, или каквито и да било други горски продукти, безъ да притежава нужното позволение за извозъ, осъжда се да заплати стопанину на гората стойността на причинената повреда и, въ полза на държавното съкровище, една глоба, равна на стойността на повредата.

Ако стойността на повредата надминава 3.000 лева, нарушителят се наказва, освенъ съ глоба, и съ тъмниченъ затворъ до 6 месеца.

За сжитите деяния, когато са извършени въ собствена гора на нарушителя, последниятъ се наказва съ глоба въ двоенъ размѣръ, а ако стойността на повредата е повече отъ 3.000 лева, и съ затваряне до 3 месеца.

Отсечените или посягани и въ единия и въ другия случай дървета или материали се конфискуватъ. Въ случай че не се заловятъ, или няма възможност да се конфискуватъ, глобата се удвоява.

Стойността на повредата се определя по тарифните цени на продуктите въ дадената гора или култура, като тия цени се удвояватъ, когато нарушението е извършено

вън от предвидения сечища, и се утрояват, когато са отсечени дървета, оставени въ сечищата или пожарища за семе и сѣнка.

Забележка 1. За гори, за които нѣма опредѣлени тарифни цени на продукти, стойността на повредитѣ се опредѣля по тарифните цени за най-близкитѣ държавни или общински гори. Когато стопанинът на гората, който е претърпялъ вреда от нарушението, е недоволен от оцѣнката, той може да заяви искъ за оцѣне още въ повече от опредѣленото, най-късно до откриването на първото ежегодно заседание, опредѣлено за разглеждане на дѣлото въ сѣда. Въ такъвъ случай той се признава за участвуващ въ дѣлото лице, съ право да иска призоване на свидетели и вещи лица за установяване раздѣла на вредитѣ.

Забележка 2. Разпорѣжданията на този членъ не се прилагатъ спрямо опогова:

1) който си събере сухи прѣчки или дърва от паднали и негодни за работа дървета, и то въ такова количество, колкото може човѣкъ да парам;

2) който отсече или вземе клонъ отъ саморасло дърво, за да си поправи ступената или повредена по пътя кола;

3) който сече безъ позволение отъ собствената си гора въ случая по чл. 104 ал. 1 отъ настоящия законъ.

Чл. 145. По чл. 144 се наказватъ и ония лица, които съзнателно купуватъ, продаватъ, прекарватъ или укриватъ добити чрезъ нарушение дървени материали и други горски продукти.

Забележка. При превозване на дървени материали и други горски продукти по желѣзницитѣ и паракодитѣ, притежателитѣ на материалитѣ подаватъ до съответнитѣ органи на горската властъ писмена декларация за вида, размѣритѣ и количеството на товаренитѣ материали, която декларация, надлежно заверена отъ горската властъ за свободенъ пропускъ на материалитѣ, придружава и прат. ата, като придружение на товарителницата. Натоваренитѣ въ повече или други материали, вън отъ показанитѣ въ декларацията, се конфискуватъ.

Чл. 146. За чоплене борина, белене кори, засичане дърветата и коренитѣ имъ, сечене клоии, шума, бръсница и всѣкакви други повреди, отъ които може да последва изсѣхване или обезценяване на дървото, нарушителитѣ се наказватъ по сѣщия начинъ, както за сечене на цѣли дървета. За частични повреди отъ сѣщия родъ, виновнитѣ се наказватъ съ глоба до 500 лева, като се осѣждатъ да заплатятъ и причиненитѣ повреди.

Чл. 147. За сечене по-високо отъ установената пойма (чл. 73), както и за държане въ иглолистнитѣ гори следъ 1 априлъ на необелени, неиздѣлани или пенащени иглолистни материали, виновницитѣ се наказватъ съ глоба отъ 50 до 500 лева.

Чл. 148. Дървени материали и други горски продукти, които не бѣдатъ изнесени изъ сечищата, респект. временнитѣ складове, въ опредѣления срокъ (чл. 71) или се складиратъ вън отъ опредѣленитѣ за временни складове мѣста въ горитѣ (чл. 72), се конфискуватъ, а виновнитѣ за това се наказватъ съ глоба отъ 100 до 1000 лева.

Сѣщото наказание се налага и тогава, когато се изнасятъ материали немаркирани (чл. 74), или се сплавятъ по вода безъ позволение отъ лесничей, или не по указанія въ сѣщото редъ, или преди да е внесенъ нужния залогъ (чл. 119).

Който извозва дървени материали изъ горитѣ по други пътища, а не по опредѣленитѣ отъ лесничей (чл. 72), наказва се съ глоба отъ 100 до 1000 лева.

Чл. 149. Който прететъ или предаде другиму материалитѣ (или позволителното за тѣхъ), отпуснати му съгласно чл. чл. 77, 93 и 94 п. 3, до като не се изнесатъ вън отъ гората, наказва се съ глоба отъ 100 до 1000 лева.

Който продаде или прететъ или другиму материалитѣ, отпуснати му за лично употребление, съгласно чл. чл. 79, 94 и 100, наказва се съ глоба отъ 200 до 2000 лева.

Продаденитѣ или прететъ или другиму материали и въ двата случая се конфискуватъ (чл. 80).

Чл. 150. Който безъ разрешение изкорени, или по какъвто и да било другъ начинъ унищожи гора, чиято и да била тя, която не е изключена изъ предмета на горското стопанство, или разработва горска почва, макаръ и необрасла съ горски дървета, но опредѣлена за предметъ на горско стопанство, наказва се:

а) ако е изкоренена или унищожена възрастна гора — съ глоба отъ 200 до 1000 лева, както и да заплати отъ 100—500 лева на декаръ (или частъ отъ декаръ) за залесяване, независимо отъ наказанието по чл. 144 отъ настоящия законъ;

б) ако е изкоренена или унищожена млада гора (до 5-годишна възраст), култура или разсадникъ — съ глоба отъ 500 до 2000 лева и отъ 200 до 1000 лева на декаръ (или частъ отъ декаръ) за залесяване;

в) ако е разработена гола горска почва — съ глоба отъ 100 до 500 лева на декаръ (или частъ отъ декаръ), и г) ако пространството на изкоренената или унищожена гора, или разработена горска почва, е повече отъ 5 декара — п съ тѣмнитѣ затворъ до 6 месеца.

Когато нарушителътъ е самия стопанинъ на гората, вмѣсто сума за залесяване, наказва се съ двойна глоба.

Нарушителитѣ се отстраняватъ веднага, по административенъ редъ, отъ изкорененото или разработено мѣсто. Ако върху последното са направени нѣкакви пострѣйки, посѣви или посаджения, постѣпва се съгласно чл. чл. 81 и 82 отъ закона за имуществата, собствеността и сервитутитѣ.

Присѣденитѣ суми за залесяване на изкоренени или унищожени мѣста въ държавни, общински и др. обществени гори се внасятъ въ Фонда за културни мѣроприятия по земледѣлието, горитѣ и водитѣ, а залесяването се извършва отъ органитѣ на горската властъ. За изкоренени или унищожени мѣста въ частни гори — сумитѣ за залесяване се присѣждатъ въ полза на стопанинѣ на горитѣ, които са длѣжни да извършатъ залесяването най-късно въ срока, предвиденъ въ чл. 130.

Забележка. Недоволнитѣ отъ присѣдената сума за залесяване стопани на гората, въ която е извършено нарушението, могатъ да заявятъ искъ за повече, по реда указанъ въ забележка 1-ва къмъ чл. 144.

Чл. 151. Който, следъ като е осѣденъ окончателно по чл. 150, продължава да обработва изкорененото или разработено мѣсто, наказва се съ тѣмнитѣ затворъ до 1 година.

Чл. 152. Частнитѣ горовладѣлци, които откажатъ или не взематъ нужнитѣ мѣрки да възобновятъ, респективно попълнитѣ или залесятъ, въ опредѣления срокъ сечищата или подлежащитѣ на възобновяване, попълване и залесяване мѣста въ горитѣ имъ (чл. чл. 60, 130 и 150) освенъ въ случаетъ предвидени въ чл. 28, наказватъ се съ глоба до 50 лева на декаръ (или частъ отъ декаръ) за първата година, следъ изтичане на срока, а за всѣка последуюа година, до окончателното възобновяване или залесяване, два пѣти повече отъ глобата за предидущата година.

Чл. 153. Който пуша добитѣкъ на наша въ гори или горски пасища и др. стредени за предметъ на горско стопанство земи, въ които нашата е забранена (чл. 110), или макаръ и въ разрешени за наша мѣста, но безъ нужното позволение, или съ чуждо такова, наказва се съ глоба:

- а) за коза или яре — по 20 лева на глава;
- б) за всѣкакъвъ видъ едѣръ добитѣкъ — по 20 лева на глава;
- в) за свиня — по 10 лева на глава;
- г) за овца или агне — по 5 лева на глава.

Освенъ глобата, нарушителя се наказва да заплати стопанину на гората обезщетение за нанесената повреда, равни на глобата, като последния има право да заяви искъ и за по-големо обезщетение, по реда указанъ въ забележка 1-ва къмъ чл. 144.

Глобата и обезщетението се удвояватъ, когато нарушението е извършено въ охранително мѣсто, млада култура или сеченакъ (до 5-годишна възраст), подмладителенъ участѣкъ или пожарище въ периода на възобновяването, или когато добитѣкъ е хванатъ на наша пошно време или безъ пастиръ. Сѣщитѣ се утрояватъ, когато нарушението е извършено въ строго-охранително мѣсто или въ горски разсадникъ.

Ако нарушителя е самия собственикъ на гората, наказва се съ глоба въ двоенъ размѣръ.

Чл. 154. Пастистри, заловени въ горитѣ съ брадва, тронъ, ножъ или други подобни сечива, съ които може да се сече бръсница, се наказватъ съ глоба отъ 100 до 300 лева и сечивата имъ се конфискуватъ.

Чл. 155. Който безъ позволение на лесничей и безъ да е заплатилъ нужнитѣ такси, коси сѣно въ обществени гори и горски пасища, или охранителни периметри, или копае въ сѣщитѣ пѣськъ, глина, плочи, камъни и др. подобни, наказва се съ глоба отъ 100—500 лева, като се осѣжда да заплати стопанину стойността на нанесеното сѣно или изкопанитѣ камъни и др., които се конфискуватъ.

Чл. 156. Който, безъ да принадлежи къмъ горската администрация, си служи съ установения контроленъ чукъ за маркиране на дървени материали (чл. 74) наказва се по чл. чл. 149 отъ наказателния законъ.

Който подправи или си служи съ подправени горски чукове и марки, или си служи съ изхвърлени отъ употребление такива, наказва се по чл. чл. 370 и 371 отъ Наказателния законъ.

Чл. 157. Който поврежда, затваря, прекопава или стѣснява открититѣ горски пътища, желѣзници, мостове, мазини, плазове и др. т., или безъ разрешение поправя, разширява и пр. съществующитѣ, или отваря и строи нови такива, или разваля дреградитѣ на закрититѣ пътища, наказва се съ глоба отъ 200 до 2000 лева, като се осѣжда да заплати и причиненитѣ повреди.

Сжщото наказание се налага и на оня, който повреди телефонните линии и др. съобщителни средства, разнитъ съоръжения, сгради, знаци, предупредителни надписи и др. подобни изъ горитъ и културитъ, въ свръзка съ охраната или експлоатацията имъ, или унищожи поставени отъ горската власт, върху растия и отсѣчени дървета, пумера и марки и други белези, или повреди, по какъвто и да било начинъ, отсечени дървени материали и др. горски продукти, или пъкъ разтури складирани такива въ сечищата и временнитъ складове.

Чл. 158. Който развали, премахне или премѣсти горски вътрешни или външни погранични знакове (стълбове, трапове, камъни, могили и др. т.), наказва се по чл. 366 отъ Наказателния законъ, като се осжда да заплати и причинената повреда.

Чл. 159. Който безъ писмено разрешение отъ горския инспекторъ построи въ вътрешността на горитъ, или вънъ отъ тѣхъ на разстояние по-близо отъ 100 метра, сгради, кошари, саи, къшли, мандри, пещи за варъ, за въглища, за катрапъ, парни мелници и др. (чл. 122), наказва се съ глоба до 1000 лева, а постройките се развалятъ по административенъ редъ.

Сжщо така се наказватъ и ония, които безъ разрешежче на лесничей, градятъ плетица въ обществени гори.

Чл. 160. Който безъ разрешение на Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти строи или възобновява дѣкорѣзници и др. индустриални заведения за преработване на дървени материали и др. горски продукти въ вътрешността на горитъ, или вънъ отъ тѣхъ на разстояние по-близо отъ 1000 метра (чл. 123), или измѣня и усъвършенствува конструкцията на такива заведения, съ цель да се увеличи годишната имъ производителностъ (чл. 125), или строи каквито и да било постройки къмъ тѣхъ, наказва се съ глоба отъ 1.000 до 5000 л.

Работата на такива постройки се спира отъ органитъ на горската властъ веднага следъ констатиране на нарушението, а ако сж вече построени, запечатватъ се двигателитъ или входнитъ врати, до свършване на дѣлото.

Следъ влизане въ сила на наказателното постановление или присждата, съ постройката се постѣпва както следва: а) ако нарушителтъ има право да получи разрешение за постройката или усъвършенствуване на заведението, съгласно чл. чл. 123—125 — позволява му се да продължи спрѣната работа, следъ като заплати наложената му глоба; б) ако нарушителтъ нѣма право да получи такова разрешение и случаятъ не попада подъ нареждането на чл. 124 — предоставя се на притежателя на гората да постѣпи съгласно чл. чл. 81 и 82 отъ Закона за имуществата, собствеността и сервитутитъ; в) ако случаятъ попада подъ нареждането на чл. 124 — нарушителтъ се поканва писмено да развали постройката и вдигне материалитъ си най-късно до 1 месецъ, и ако той не стори това, постройката се развали по административенъ редъ, а материалитъ се конфискуватъ.

Чл. 161. Ако на нѣкоя дѣкорѣзница или друго заведение въ горитъ се изработватъ дървени материали и др. горски продукти, добити по незаконенъ начинъ, работата се спира отъ органитъ на горската властъ, веднага следъ констатиране на нарушението, чрезъ запечатване на двигателитъ или входнитъ врати, материалитъ се конфискуватъ, и на притежателя на наемателя на дѣкорѣзницата или заведението се налага глоба отъ 200 до 2.000 л.

Следъ влизането въ законна сила на постановлението или присждата, ако тѣ сж издадени противъ собственика или наемателя на частна дѣкорѣзница или заведение, постройката се развали по административенъ редъ. Ако пъкъ постановлението или присждата сж издадени противъ наемателя на обществена дѣкорѣзница, наемателния договоръ се унищожава по право въ полза на собственика на дѣкорѣзницата или заведението.

Чл. 162. Който самоволно премахне, счупи или повреди сложенитъ отъ органитъ на горската властъ печати, съгласно чл. чл. 160 и 161, наказва се по чл. 150 отъ Наказателния законъ.

Чл. 163. Забранено е, безъ разрешение отъ горската властъ, да се кладе огънь вътре въ горитъ, или около тѣхъ на разстояние по-близо отъ 20 метра въ листнитъ гори и 50 метра въ иглолистнитъ, презъ времето отъ 1 юний до 1 ноември. Нарушителтъ се наказва съ глоба отъ 100 до 1.000 л.

Чл. 164. Който по непредпазливостъ причини пожаръ въ горитъ, наказва се по чл. 387 отъ Наказателния законъ; ако пожарътъ е причиненъ умишлено, наказва се по чл. 384 отъ сжщия законъ.

Причиненитъ отъ пожара вреди се заплащатъ отъ виновния.

Чл. 165. Който, като види изоставенъ огънь въ горитъ или край тѣхъ, до 100 метра отъ границитъ имъ, не го угаси, или не съобщи на най-близкитъ общински или горски власти, наказва се съ глоба до 200 лева.

Чл. 166. Презъ продължителна суша лесничейтъ, съ съгласието на Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти, може да забрани, за известно време, да се работи и въобще да се влиза и минава въ известни гори и мѣстности. Нарушителитъ се наказватъ съ глоба до 200 лева.

По сжщия начинъ се наказватъ и ония лица, които влизатъ въ забраненитъ за ходене мѣста изъ горскитъ култури.

Чл. 167. Въ случай на пожаръ въ горитъ, околното съседно население и работницитъ въ гората сж длѣжни веднага да отидатъ да гасятъ. За тая цель надлежитъ кметове и тѣхнитъ замѣстници назначаватъ нужното, или исканото отъ органитъ на горската властъ, число гасачи, измежду мѣстното население и горскитъ работници, на възраст между 18 и 50 години, снабдени съ брадви и лопати.

Ако пѣкой отъ назначенитъ откаже да се яви на определеното време и мѣсто да гаси, или следъ като се яви избѣга, наказва се съ глоба отъ 300 до 1.000 л. и се лишава отъ право за ползуване отъ горитъ въ продължение на 1—3 години.

Ако кметътъ, или неговия замѣстникъ, отказватъ да нареждатъ гасачи, наказватъ се по чл. 443 отъ Наказателния законъ. Сжщо така се наказватъ и ония органи на горската властъ, които не взематъ нужнитъ мѣрки за гасене на пожара.

До като трае пожара, спира се всѣкаква работа въ гората, както и издаването на позволителни за сечене и извозване.

Който при гасене на пожаръ претърпи тѣлесна повреда или изгуби живота си, ползува се съ право на лична или наследствена инвалидна пенсия, каквато се дава на полицейскитъ стражари.

За бележка. Разпореденията на настоящия членъ се прилагатъ и въ случаитъ, когато въ горитъ се появи нѣкаква болестъ или друга стихийна повреда.

Чл. 168. Който не ограничи собственитъ си работни земи, които граничатъ съ отредени за предметъ на горско стопанство гори и други земи, или се намиратъ въ вътрешността имъ (чл. 32) наказва се съ глоба отъ 100 до 1.000 л., а ограничаването се извършва за негова смѣтка отъ лесничей, като потрѣбнитъ за това суми се заплащатъ отъ държавата, и следъ това се събиратъ отъ виновното лице, по реда за събиране на прѣжитъ данъци.

Чл. 169. Длѣжностни лица, отъ които и да сж ведомство, които сами не изпълнятъ обязаноститъ, които имъ вмѣнява настоящия законъ, или разпоредятъ или станатъ причина, чрезъ думи, действие, немарливостъ, превъшение на властъ и бездействие, да се извърши нарушение на настоящия законъ, или пъкъ откажатъ да дадатъ съдействие на горскитъ власти при изпълнение на служебнитъ имъ обязаности, наказватъ се съ глоба отъ 200—2.000 лева, както и да заплатятъ последвалитъ отъ това щети на стопанина на гората.

Ако неизпълнението на служебнитъ обязанности е станало причина, щото извършени нарушения по настоящия законъ да се покриватъ съ давностъ, виновнитъ се наказватъ съ глоба, равна на двойната глоба, която е трѣбвало да плати нарушителъ, както и да платятъ последвалитъ отъ това щети и др. суми, които е следвало да плати нарушителтъ, ако тѣ не могатъ да бждатъ събрани отъ него.

Чл. 170. На служителитъ по горитъ е забранено да търгуватъ съ дървенъ материалъ и др. горски продукти. Нарушителитъ се наказватъ съ глоба до 5.000 л. и уволнение отъ служба.

Чл. 171. Всички други нарушения които не се предвиждатъ въ настоящия законъ, се преследватъ и наказватъ по Наказателния законъ.

б) Констатиране и преследване на нарушенията и производство по дѣлата, образувани по тѣхъ.

Чл. 172. Нарушенията по настоящия законъ се констатираатъ и нарушителитъ се преследватъ и сждятъ споредъ долуизложения редъ.

Чл. 173. За всѣко нарушение се съставя актъ само отъ органитъ на горската властъ. За нарушения, открити отъ други длѣжностни и частни лица, се съобщава на най-близката горска властъ, която, следъ като провери факта, съставя нужния актъ.

Актьтъ трѣбва да съдържа:

а) времето и мѣстото на съставянето му и на извършването на нарушението, както и това, дали нарушителът е хванатъ на самото мѣсто на нарушението или другаде, и где именно;

б) името, презимето и длъжността на съставителя на акта, както и точния адресъ на постоянното му мѣстожительство; ако нарушението е открито отъ друго, същиятъ сведения се вписватъ и за откривателя;

в) името, презимето, възрастта, заетието и мѣстожительството на нарушителя; ако той е непълнолетенъ (до 17-годишна възраст), вписва се и името на неговия родител или настойникъ; ако е слуга, работникъ, наетникъ и др. вписва се името и презимето и на господаря му; ако господарятъ е никакво дружество, посочва се какво е дружеството и где е неговото сѣдалище;

г) вида и размѣра на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено;

д) вида и количеството на задържанитѣ материали, оръдия, вещи и др.;

е) имената и показанията на свидетелитѣ, които сѫ присъствували при откриването на нарушението или при съставянето на акта, както и точния адресъ на постоянното имъ мѣстожительство;

ж) отговора и обясненията на нарушителя, както и имената на свидетелитѣ, които той е посочилъ за доказване несъстоятелността на акта, като се посочатъ и обстоятелствата, които тѣ ще установятъ.

Актьтъ се подписва отъ съставителя, отъ нарушителя и най-малко отъ единъ свидетелъ, който е присъствувалъ при откриване на нарушението, или при съставянето на акта.

Въ случай че нарушителътъ откаже да подпише акта, или не посочи свидетели за оборване съдържанието му, това се удостоверява върху самия актъ отъ надлежния кметъ или кметски намѣстникъ и поне отъ единъ свидетелъ, въ чието присъствие нарушителътъ се показва да подпише акта и да посочи свидетели. Когато нарушителъ сѫ кметъ или неговия замѣстникъ, отказа се удостоверява отъ двама свидетели.

Горскитѣ, полицейскитѣ, митническитѣ и акцизнитѣ стражари, жандармитѣ и всички други длъжностни лица, както и откривателитѣ на нарушението, се приематъ за свидетели.

Чл. 174. Актоветѣ се съставятъ по възможностъ въ същия день, когато е констатирано нарушението, но тѣ могатъ да бъдатъ съставени и по-късно, когато това е нужно за събиране на пълни доказателства и данни по извършеното нарушение.

Така съставенитѣ актове се изпращатъ, най-късно до двадесетъ дни отъ съставянето имъ, на надлежния лесничей. За неизпълнение на тази наредба виновнитѣ се наказватъ дисциплинарно съ глоба до 100 лева.

Редовно съставенитѣ актове съставляватъ пълно доказателство предъ съда за констатираното съ тѣхъ нарушение, докато не се докаже тѣхната невѣрностъ.

Чл. 175. Лесничейтъ, най-късно до двадесетъ дни следъ получаването на акта, провѣрява съдържанието му и ако го намѣри че е пълненъ и правилно съставенъ, потвържда, както следва:

Ако нарушението е наказуемо само съ глоба по чл. чл. 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 152, 153, 154, 155, 157, 159, 163, 165, 166, 167 и 168, или само съ конфискуване на материали и присъждане на обезщетение — издава постановление, съ което налага на нарушителя или на лицата, които отговарятъ за неговитѣ действия, следущитѣ се по закона глоби, обезщетения, конфискации и суми за залесяване.

Ако нарушението е наказуемо по чл. чл. 160, 161, 169 и 170 — акта се изпраща въ Министерството на земледѣлното и държавнитѣ имоти за издаване постановление отъ министра или упълномощено отъ него лице.

Ако нарушението или престѣплението е наказуемо съ глоба и тѣмниченъ затворъ или заплане, или само съ тѣмниченъ затворъ, по чл. чл. 144, 145, 150 буква г, 151, 156, 158, 162, 164, 167, ал. 3, или по общия наказателенъ законъ — акта се изпраща на надлежния съдия или прокуроръ, за възбуждане угавно преследване на общо основание.

Върху актоветѣ, които се изпращатъ въ Министерството на земледѣлното и държавнитѣ имоти или на съдията и прокурора, лесничейтъ опредѣля размѣра на следущото се обезщетение, ако се следва такова, съ указание на основанията за това.

Чл. 176. Актове, които при провѣрката имъ се оказватъ явно посѣтоителни, се оставятъ безъ послѣствие съ мотивирана резолюция отъ длъжностното лице, на което при-

надлежи правото за налагане наказанията, или за възбуждане угавно преследване, съгласно чл. 175.

Ако сѫ съставени за деяния, които не сѫ наказуеми или сѫ покрипи съ давностъ, оставятъ се безъ послѣствие само относително угавната отговорностъ.

Чл. 177. Постановлението, издадено възъ основа на чл. 175, въвѣгоа трѣбва да съдържа пукнитѣ указания за: вида и размѣра на наказуемото деяние, нарушения законъ, извършителя на нарушението и др. отговорни лица, доказателствата, съ които се установява нарушението, наложеното наказание, постановената конфискация и опредѣленото обезщетение. Освенъ това, въ него трѣбва изрично да се казва, подлежи ли то на обжалване, предъ кой съдъ и въ какъвъ срокъ, както и съ колко време заплане може да се замѣни наложената глоба, ако не може да бъде събрана. То трѣбва да бъде подписано отъ компетентното, споредъ същия членъ, длъжностно лице.

Чл. 178. Пренесъ отъ издаденото постановление се съобщава на осѣдитѣ и на оцетелитѣ лица, срещу разписка, чрезъ надлежния общински кметъ, който е длъженъ, най-късно въ 20-дневенъ срокъ отъ получаването на постановлението въ канцеларията на общината, да го връчи по принадлежностъ и върне разписката въ учреждението, отъ гдето му е изпратено постановлението.

За неизпълнение на тази наредба отъ кмета или неговия замѣстникъ, лесничейтъ го наказва съ глоба отъ 50 до 200 лв. Заповѣдта на лесничей за глобата може да се обжалва въ 20-дневенъ срокъ предъ мировия съдия, чието решение не подлежи на никакво обжалване.

Постановлението се връчи по реда на чл. чл. 188—196 отъ Закона за угавното съдопроизводство, като общинското по чл. 196 се извършва направо отъ учреждението, което е издадо постановлението.

Чл. 179. Постановленията могатъ да се обжалватъ по реда на чл. чл. 677 и 678 отъ Закона за угавното съдопроизводство. Апелативната жалба се подава, въ два еднообразни екземпляра, чрезъ онова учреждение, което е издадо постановлението.

Въ апелативната жалба обвиняемиятъ посочва свидетели и други доказателства за своята невинностъ.

Ако обвиняемиятъ се оправдае, разпоскитѣ оставатъ въ тѣлестъ на държавното съкровище.

Чл. 180. За производството по дѣлата, образувани по чл. 179, и изпълнението на влезнитѣ въ закона сила постановления и присѣди, вѣзватъ наредбитѣ на чл. чл. 679—686 отъ Закона за угавното съдопроизводство, като по обжалванитѣ и влезли въ закона сила постановления съдилищата издаватъ служебно нужнитѣ изпълнителни листове, а необжалванитѣ такъва се изпращатъ за изпълнение на съответнитѣ финансови власти, ако глобата и обезщетението не се внесатъ доброволно въ едномесеченъ срокъ следъ изтичане на срока за обжалването.

Съдилищата сѫ длъжни да даватъ спешностъ на тия дѣла.

Чл. 181. При изпълнение на издаденитѣ по чл. 180 изпълнителни листове и влезнитѣ въ закона сила постановления, органитѣ на финансовата властъ събиратъ всички присѣдени глоби, обезщетения и суми за залесяване, независимо отъ това, въ чия полза сѫ присѣдени.

Събранитѣ така суми тѣ внасятъ въ Българската народна банка, както следва:

а) отъ глобитѣ — 80% на приходъ въ държавното съкровище и 20% на приходъ въ фонда за културни мѣроприятия по земледѣлното, горитѣ и водитѣ, отдѣлъ „възнаграждение на горскитѣ служители“ (чл. 55);

Забележка. Отъ потѣжитѣ въ горепомнатия фондъ суми се даватъ премия, въ размѣръ 5% отъ събраната глоба, на откривателитѣ на нарушението, когато тѣ сѫ частни или длъжностни лица, не принадлежащи къмъ горската администрация, ако сѫ заявили за това при съставянето на акта и ако за това има изрично указание въ постановлението или въ присѣдката.

б) обезщетенията, присѣдени въ полза на държавата — на приходъ въ държавното съкровище;

в) обезщетенията, присѣдени въ полза на общини, обществени учреждения и частни лица и сумитѣ за залесяване, присѣдени въ полза на частни лица — на текуща сметка на името на надлежния лесничей. Тия суми се изплащатъ на правоимущитѣ по чекове, издадени отъ лесничей, а ако не се подирятъ въ продължение на три години отъ внасянето имъ въ банката — внасятъ се на приходъ въ фонда за културни мѣроприятия по земледѣлното, горитѣ и водитѣ.

г) сумитѣ за залесяване, присѣдени за нарушения въ държавни, общински и др. обществени гори — на приходъ въ фонда за културни мѣроприятия по земледѣлното, горитѣ и водитѣ.

Чл. 182. Когато съставителътъ на акта, като е признанъ въ съда за провѣрка съдържанието на съставения

отъ него актъ, дава показания, съ които оборва съдържанието му, поради което съдътъ отменява обвинението по постановление, съдътъ може служебно или по искането на прокурора или представителя на фиска, да го осъди, въ същото заседание, да заплати станалитѣ по дѣлото разходи, независимо отъ углавната отговорност. Опредѣленето на съда въ такъвъ случай е окончателно и не подлежи на обжалване.

Чл. 183. Когато пѣкъо нарушителъ на настоящия законъ бѣде заловенъ съ брадва, тронъ или др. сечива, съ които е извършилъ нарушението, или съ други пѣкакви веществени доказателства, тия сечива или други вещи се задържатъ и продаватъ отъ съставителя на акта, подъ разписка, на най-близкитѣ горски, полицейски или общински власти за съхранение, докато бѣдатъ поискани отъ съда, или докато постановлението или присѣдата влѣзе въ законна сила. Така задържанитѣ сечива и др. веществени доказателства се връщатъ на нарушителитѣ, ако тѣ бѣдатъ оправдани. Въ противенъ случай, тѣ се конфискуватъ и продаватъ отъ горската властъ чрезъ публиченъ търгъ.

Чл. 184. Дървенитѣ материали и др. горски продукти, които сѫ заловени при нарушението, се задържатъ и продаватъ за съхранение на най-близкитѣ горски, полицейски и общински власти, следъ което, по нареждане на лесничея, се продаватъ чрезъ публиченъ търгъ. Добититѣ отъ продажбата суми се връщатъ на нарушителитѣ, ако последнитѣ се оправдаятъ и съдътъ е постановилъ за повръщането имъ. Искането за повръщане се просрочва въ една година отъ влизането на присѣдата въ законна сила; непоисканитѣ въ тоя срокъ суми оставатъ въ полза на фонда. По същия редъ се постѣпва и съ дървенитѣ материали и други горски продукти, намѣрени въ горитѣ, отсечени отъ неизвестни нарушители.

Ако материалитѣ или др. горски продукти не сѫ продадени, връщатъ се самитѣ материали.

Въ случай на оправдание, нарушителитѣ нѣматъ право да дѣрятъ вреди и загуби, възъ отъ получената на търга цена, за конфискуванитѣ материали.

Чл. 185. Сумитѣ, получени отъ продажба на конфискувани материали и вещи се внасятъ въ Българската народна банка, на приходъ въ фонда за културни мѣроприятия по земледѣлието, горитѣ и водитѣ. Отъ същия фондъ се връщатъ сумитѣ въ случаитѣ, за които е речъ въ чл. 184.

Чл. 186. Когато нарушителтъ е непознатъ, органитѣ на горската властъ го задържатъ и отвеждатъ при най-близкия кметъ или кметски намѣстникъ, за установяване самоличността му.

Ако същиятъ нѣма установено мѣстожителство, задържа се подъ стража той, или добитъка и колата му (ако има такива), до като внесе пужния париченъ залогъ за обезпечаване на глобата и обезщетението, който се опредѣля отъ лесничея най-късно въ 5-дневенъ срокъ. Ако искания залогъ не бѣде внесенъ въ 7-дневенъ срокъ, задържанитѣ добитъкъ и кола се продаватъ на публиченъ търгъ, следъ което отъ получената сума се задържатъ глобата, обезщетението и направенитѣ разходи по поддържане на добитъка, а остатъка, ако не бѣде потребенъ до една година, се внася на приходъ въ държавното съкровище. Тази продажба се извършва независимо отъ това, дали нарушителтъ е собственикъ на добитъка и колата, или ги е ималъ само въ владѣние.

Чл. 187. Когато се залови добитъкъ, пуснатъ на паша въ гората безъ стопанинъ или безъ пастиръ, откарва се и се предава на хранение на най-близкия кметъ или кметски намѣстникъ.

Задържания така добитъкъ се връща на стопанина му, следъ като той поднесе съставения за случая актъ. Ако добитъка не бѣде подиренъ до 15 дена, постѣпва се съгласно ал. 2 на чл. 186.

Чл. 188. Служителитѣ по горитѣ иматъ право да влизатъ и правятъ претърсвания въ дворове, складове, фабрики, дѣкорѣзници, стружници, парни мелници и други заведения, когато иматъ основателни подозрения, че въ тѣхъ има незаконно придобити дървени материали, фиданки и др. горски продукти, за издирване и конфискуване на съжитѣ. При това тѣ въскога трѣбва да се придружаватъ отъ надлежния кметъ, неговия помощникъ или кметски намѣстникъ, или изпратенъ отъ тѣхна страна общински съветникъ, или друго длѣжностно лице отъ общината.

Ако общински кметъ или неговия замѣстникъ откаже да даде пужното съдействие, за да се направи претърсване, наказва се по чл. 169, а претърсването може да се извърши и въ тѣхно отсъствие, но въ присѣтствие на две поемни лица.

Когато заведенията се намиратъ въ горитѣ, далечъ отъ населенитѣ мѣста, органитѣ на горската властъ мо-

гатъ да правятъ претърсвания и безъ представител на общинската властъ, стига тѣ да сѫ най-малко двама.

Чл. 189. Нарушенията по настоящия законъ се покриватъ съ давностъ, ако не бѣдатъ констатираны:

а) въ срокъ отъ 5 години — за нарушенията по служба (чл. чл. 169 и 170) и

б) въ срокъ отъ една година — за всички останали нарушения.

Правото за търсене обезщетение за повреди, причинени отъ покрити съ давностъ нарушения, се покрива съ давностъ, следъ изтичане на три години отъ дѣня на извършване на нарушението.

Чл. 190. За въско нарушение предписанията на настоящия законъ, извършено отъ лица малолѣтни и непълнолѣтни, както и за нарушения, извършени отъ слуги или работници, отговарятъ солидарно за следующото обезщетение за причиненитѣ повреди родителитѣ, настойницитѣ или господаритѣ имъ.

Когато повредата е извършена въ гората на самия родителъ, настойникъ или господаръ, обезщетението се събира въ полза на държавното съкровище.

Когато нарушението е извършено въ изпълнение на служебна заповѣдъ отъ войсковы или др. команди и групи, или отдѣлни лица, отговорни за обезщетението сѫ началствущитѣ лица, които сѫ дали заповѣдта, или на които е билъ възложенъ надзора на командата.

Чл. 191. Ако едно и също лице е извършило нѣколко нарушения по настоящия законъ, които се наказватъ съ глоба, или е извършило нѣколко пѣти едно и също такова дѣяние, осъжда се да заплати следующата глоба за въско отдѣлно дѣяние.

Ако едно и също деяние нарушава нѣколко постановления на настоящия законъ, прилага се само това, което опредѣля най-тежко наказание.

Чл. 192. При издаване на наказателнитѣ постановления за нарушения по настоящия законъ, взематъ се въ съображение обстоятелствата, които отегчаватъ или смекчаватъ вината, а именно: при обстоятелства, които отегчаватъ вината, наказанието се опредѣля, като се отива къмъ най-висшата мѣрка на предвиденото въ закона наказание, или се опредѣля самата най-висша мѣрка; при обстоятелства, които смекчаватъ вината, наказанието се опредѣля, като се отива къмъ най-нисшата мѣрка на предвиденото въ закона наказание, или се опредѣля самата най-нисша мѣрка.

Като отегчавачи вината обстоятелства се смѣтатъ следнитѣ:

а) когато деянието е извършено въ празниченъ дѣнь, или нощно време;

б) когато нарушителтъ се е опиталъ да прикрие следитѣ на извършеното нарушение; или е отказалъ да каже името и мѣстожителството си, или ги е показалъ невѣрно; или се е възпротивилъ да предаде орѣдята и др. подлежащи на конфискуване вещи и материали; или е билъ въоръженъ при извършване на нарушението; или е развалялъ, премахналъ или прескочилъ ограда, врата и др. или се е опиталъ да бѣга или да се противи съ сила и заплашване на заловилитѣ го органи на властѣта; или е извършилъ нарушението въ качеството му на работникъ, надзирателъ, ръководителъ или наемателъ на нѣкаква работа въ гората;

в) когато нарушението е извършено при съучастие на две или повече лица;

г) когато нарушението е извършено въ млади гори и култури, разсадинци, особено ценни насаждения, охранителни и строго-охранителни периметри и други, или възъ отъ опредѣленитѣ за ползуване мѣстности и срокове;

д) когато има повторение на нарушения, извършени отъ едно и също лице.

Като смекчавачи вината обстоятелства се смѣтатъ:

а) когато нарушителтъ, поради непълнолѣтие, умствена недоразвитостъ, неграмотностъ и други, не е разбралъ значението и послѣдствията на извършеното отъ него деяние;

б) когато, следъ извършване на нарушението, нарушителтъ самъ е ограничалъ нанесената повреда или е взелъ мѣрки за поправянето ѝ;

в) при самопризнание и изповѣждане на стореното отъ нарушителъ, преди да е билъ откритъ отъ органитѣ на властѣта.

Чл. 193. Предъ съдилищата дѣлата по нарушението на настоящия законъ се зацѣпаватъ отъ юристконсултитѣ, държавнитѣ адвокати, лесничитѣ, администраторитѣ или уполномощени отъ тѣхъ други длѣжностни лица.

Чл. 194. На длѣжностни лица, които се викатъ предъ съдилищата, като свидетели по дѣла за нарушение на настоящия законъ, възъ отъ тѣхното мѣстослужение, се

платят, по определение на съда, следувателно се по закона за държавните служители платни и дневни пари, които се определят и изплащат по общия ред за съдебните разходи при уголовното съдопроизводство.

Чл. 195. За всички останало, което не се предвижда във законодателните разпоредения на настоящия закон, важат постановленията на закона за уголовното съдопроизводство.

Глава IX.

Преходни наредби.

Чл. 196. Наредбите на чл. чл. 2—5 от настоящия закон не се прилагат за ония лълаци и къшпащи, които следят като съ обявени за държавна собственост, съгласно чл. 1 на закона за горитъ от 1904 г. и чл. чл. 3 и 4 на закона за горитъ от 1922 г., впоследствие съ отстъпени или продадени от държавата по законодателен ред.

Чл. 197. Частни лица, общини и обществени учреждения, на които е определено или платено обезщетение за отчужденото сервитутно право за ползуване на пашата и водопоя въ лълаци и къшпащи по чл. 7 на закона за горитъ от 1922 г., могат да предявят искане за преоценка на отчужденото им сервитутно право, до 6 месеца от влизането въ сила на настоящия закон. Преоценката се извършва от комисията по чл. 3 и може да бъде обжалвана по реда, указанъ въ чл. 4 на настоящия закон.

Забележка. Платитъ и дневнитъ пари на членоветъ на комисията се плащатъ от заинтересованитъ.

Чл. 198. Отъ правото по чл. 6 на настоящия закон могат да се възползватъ и ония общини и други обществени учреждения, които не съ получили определението имъ обезщетение за отчужденото право на паша и водопоя, съгласно чл. 1 на закона за горитъ от 1904 г. и чл. 5 на закона за горитъ от 1922 г., ако за това заявятъ до 6 месеца от влизане въ сила на настоящия закон.

Чл. 199. Завладянитъ отъ частни лица до 1903 г. част отъ общински балталъци, въ размъръ до 50 декара, и записани въ данъчнитъ книги като частни презъ същата година, оставатъ въ собственост на досегашнитъ имъ владетели.

Чл. 200. Издаденитъ до влизане въ сила на настоящия закон актове (протоколи, укази и др.) за отдѣляне на реални части отъ общинскитъ балталъци за образуване на разни стопански и просвѣтни фондове (скотовъденъ, училищенъ и др.) се обезсилватъ, ако означенитъ въ тѣхъ гори не съ изключени, или не се изключаватъ, по наредбитъ на настоящия закон, изъ предмета на горското стопанство. Относитъ по такъвъ начинъ гори се замѣняватъ съ други отъ отстъпенитъ на общината съгласно чл. 34.

Чл. 201. Издаденитъ отъ горскитъ комисии решения въвъ основа на чл. 2 отъ закона за горитъ от 1897 г., както и необжалванитъ протоколи на лесничевитъ по чл. 3 на закона за горитъ от 1904 г., съ измѣненитъ му отъ 1906 и 1910 г., и на комисиятъ по чл. 10 на закона за горитъ от 1922 г. въ полза на държавата, общини, села и обществени учреждения, иматъ значение на влезли въ законна сила решения за прѣнци на горитъ и пасищата и на документи за фактическото владѣние. Горитъ и пасищата, за които има подобни решения или протоколи, не се описватъ по чл. 10 на настоящия закон.

Чл. 202. Решенията на комисиятъ по чл. 19 на закона за горитъ от 1922 год. за раздѣляне на спорни гори и горски пасища, както и решенията за същото споредъ съгласно закона за увеличаване размѣра на държавнитъ земи отъ 1920 г., се отмѣняватъ и уинщожаватъ, а прѣспратенитъ по силата на последния законъ дѣла се възобновяватъ въ онова положение, въ което съ били прекратени, ако за това заяви ибъко отъ странитъ въ срокъ 6 месеца отъ влизане въ сила на настоящия закон. До изчерпването на спора по съдебенъ редъ, владѣнието на такива гори и горски пасища се запазва така, както е заварено, а ползуването отъ тѣхъ се разрешава само срещу обезпечаване на противната страна.

По същия начинъ и въ същия срокъ се възобновяватъ прѣспратенитъ по силата на закона за увеличаване размѣра на държавнитъ земи, дѣла за спорни, между общини и села, гори и горски пасища. Следъ възобновяване на дѣлото, всички гори и пасища се връщатъ въ владѣние на оная отъ странитъ, която ги е владѣла до прекратяване на дѣлото. Не послѣдва ли искане за възобновяване на дѣлото въ казания 6-месеченъ срокъ, горитъ и пасищата оставатъ държавни.

Чл. 203. Решенията на комисиятъ по чл. 19 на закона за горитъ отъ 1922 година за подѣла на предоставени

за общо ползуване гори и горски пасища подлежатъ на ревизиране по реда, указанъ въ чл. 16 на настоящия законъ, ако това бъде поискано отъ ибъко отъ странитъ въ срокъ 6 месеца отъ влизането му въ сила. До изчерпването на съдебната подѣла, владѣнието на такива гори и пасища се запазва съгласно решението на комисията, а ползуването отъ тѣхъ се разрешава само срещу обезпечаване на противната страна.

Чл. 204. Въ срокъ 1 година отъ влизане въ сила на настоящия законъ, Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти анкетира станалитъ отстъпващи на държавни гори за общински балталъци, съгласно чл. 18 на закона за горитъ отъ 1922 г. Протоколитъ за ония отъ тѣхъ, за които отъ анкетата се установи, че съ отстъпени безъ да съ спазени условията, предвидени въ същия членъ и законъ, се обезсилватъ съ решение на Министерския съветъ, по докладъ на Министъра на земледѣлието и държавнитъ имоти.

Чл. 205. Обявенитъ за подлежащи на отчуждаване и отчуждени частни гори и горски пасища, съгласно закона за увеличаване размѣра на държавнитъ земи отъ 1920 г. и чл. 186, въ свързка съ забележката къмъ чл. 1, на закона за горитъ отъ 1922 г., се връщатъ на тѣхнитъ собственици, ако тѣ заявятъ за това въ 6-месеченъ срокъ отъ влизането въ сила на настоящия законъ.

Чл. 206. До като се измѣнятъ наредбитъ по г. г. I и II на настоящия законъ, ползуването отъ горитъ, за които не съ измѣнени тия наредби, става съгласно прѣжданията на Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти и подведомственитъ му органи, като се иматъ предъ видъ съжитъ тия наредби и фактическото положение относно владѣнието и състоинието на горитъ.

Чл. 207. На собственицитъ на дърворѣзници и др. заведения за преработване на дървени материали и др. горски продукти, които съгласно чл. чл. 126 и 127 отъ настоящия законъ подлежатъ на отчуждаване, се дава право на безплатно ползуване отъ тия заведения въ продължение на 6 месеца, по определение отъ Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти, за донаработване или вдигане на намирацитъ се въ тѣхъ материали.

Чл. 208. Лицата, на които е определено или платено обезщетение за отчуждени дърворѣзници по чл. 90 на закона за горитъ отъ 1922 г., могатъ да предявятъ искане за преоценка на отчуждения имотъ, до 6 месеца отъ влизане въ сила на настоящия законъ. Преоценката се извършва и може да бъде обжалвана по реда, указанъ въ чл. 126 на настоящия законъ.

Забележка. Платитъ и дневнитъ пари на членоветъ на комисията се плащатъ отъ заинтересованитъ.

Чл. 209. Настоящиятъ законъ влиза въ сила отъ деня на обнародването му въ „Държавен вестникъ“ и отмѣнява: а) закона за горитъ отъ 3 май 1922 г. и б) закона за увеличаване размѣра на държавнитъ земи отъ 1920 г., доколкото тѣ засяга горитъ и горскитъ пасища.

Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти ще изработи общъ правилиникъ за прилагането на настоящия законъ, както и всички специални правилиници, за които е редъ въ същия, или отъ каквито се окаже нужда. Тия правилиници се утвърдяватъ съ указъ.

Разяснения върху нѣкои думи, които се срѣщатъ въ настоящия законъ.

Чл. 210. Лълацитъ съ планински лѣтни пасища, сиречъ земи въ високи планински мѣстности, обрасли съ изобилна трава, калено, поради природата имъ и умѣренъ климатъ, сполучитъ скотовъдци изкарватъ стадала си на паша, водопой и почивка за презъ лѣтния лѣтенъ сезонъ, за да ги запазятъ отъ влизането на горѣнитъ.

Къшпацитъ съ планински зимни пасища, сиречъ земи въ по-ниски и закътани мѣста въ планината, обрасли съ изобилна трѣва, гдето, поради умѣренитъ имъ климатъ, сполучитъ скотовъдци прибиратъ стадала си на паша, водопой и почивка за презъ зимния сезонъ, за да ги запазятъ отъ влизането на студа.

Чл. 211. Подъ думата „старии документи“ (чл. 4) се разбиратъ официални таласи, издадени преди 1870 г.

Автентични се считатъ тѣзи документи, въ вѣрността на които нито странитъ, нито съдътъ се съмняватъ, или въ обратенъ случай, които съ били проверени по начинъ, който изключва всяко съмнение относно вѣрността или вѣрността имъ.

Зановъдваме, настоящия законъ да се облъчва съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавен вестникъ“ и да се тури въ действие.

Разпореденията за турене въ действие на този законъ възлагаме на Народни Министъръ на земледелието и държавните имоти.

Издаденъ въ ст. София, на 16 юний 1925 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя ръка написана:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на земледелието и държавните имоти:

Я. С. Молловъ

Първообразниятъ указъ е облъченъ съ държавния печатъ и зарегистриранъ подъ № 1523 на 21 юний 1925 год.

Начальникъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: Цв. Бобошевски

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя ръка написана:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 7723

Вашо Величество,

На основание чл. 45 отъ конституцията, моли, Ваше Величество, чрезъ подписването на тукъ приложенния указъ, да утвърдите приетия отъ XXI-то обикновено Народно събрание, презъ втората му редовна сесия, въ 96-то заседание, държано на 10 юний 1925 година, законъ за горитъ.

София, 18 юний 1925 година.

Министъръ на земледелието и държавните имоти:

1—(4688)—1

Я. С. Молловъ

Министерство на финансите

Отдѣлъ за бюджета и отчетността

ОКРЪЖНО

№ 3673

До всички държавни учреждения.

До бюджетно-контролните отдѣления и счетоводствата при министерствата и дирекциите.

До Върховната и окръжните смѣтни палати.

Съ закона за Върховната смѣтна палата и окръжните смѣтни палати и съ временната наредба за прилагането на пѣкон членове отъ същия законъ, създадохъ се нови отношения между службите, министерствата и окръжните смѣтни палати, тъй като стана прехвърляне на пѣкон функции по извършване на държавните разходи отъ едни учреждения и служби на други. За да се пояснятъ тия отношения и за да се изяснятъ пѣкон отъ функциите имъ, министерството съобщава:

1. Службите при министерствата когато иматъ нужда отъ пѣкон разяснения по закона за вѣрховната смѣтна палата не трѣбва да се отнасятъ направо до вѣрховната смѣтна палата и отъ нея да очакватъ отговори, а трѣбва запитванията си да отправятъ къмъ съответното бюджетно-контролно отдѣление или счетоводството и ако последното не може да даде искарания разяснение да отнася въпроситъ въ отдѣла за бюджета и отчетността. Отъ тукъ или ще се отговаря направо или пѣкъ за по-голяма системностъ ще се групиратъ запитванията и ще се пращатъ на вѣрховната смѣтна палата. Тая последната не ще дава отговори на отдѣлните запитвания отъ службите въ никой случай.

2. Съгласно третата алинея на чл. 32 отъ правилника за прилагане закона за бюджета, отчетността и предприятия, платежниятъ заповѣди по месечно се издаватъ отъ 1 до 26 число включително на месеца. Отъ тая наредба службите да се придържатъ неотклонно и при новия редъ за издаване на пл. заповѣди.

3. Стѣргания, поправки а даже надебелявания на букви и цифри въ платежниятъ заповѣди не се позволяватъ. Ако стане нужда да се поправи пѣкой пл. заповѣдъ, преди да не е визирана отъ окръжната смѣтна палата, по-добре ще е да се издаде нова безъ всѣкакви поправки и завѣрки. Отъ

това не следва пѣкъ безсѣмѣтно да се унищожаватъ бланкетътъ отъ пл. заповѣди, защото, както е известно, те се печататъ и разпиратъ въ ограничено количество съ огледъ на действителнитъ нужди на службите въ зависимостъ отъ месецитъ до края на годината, за които ще се издаватъ. Въ случаи да се съблюдава чл. 34 отъ горесегнатия правилникъ.

4. Въ пѣкон окръжни смѣтни палати съ постѣпени пл. заповѣди съ стотинки. Обръща се вниманието на учрежденията, че съгласно чл. 72 отъ правилника, сумитъ въ пл. заповѣди се закръгляватъ въ левове, като до 50 стотинки включително се унищожаватъ, а по-големитъ отъ 50 ст. се закръгляватъ въ левъ. За да не се връщатъ издаденитъ пл. заповѣди издадени съ стотинки, учрежденията трѣбва да ги закръгляватъ въ левове.

5. Къмъ всѣка пл. заповѣдъ има чекъ, който се попълва отъ учреждениято, което издава пл. заповѣдъ. Въ чека да се напише името на града, въ който се намира окръжната палата, а датата да не се пише, защото тя не бъде поставена въ палатата, когато бъде визирана пл. заповѣдъ и когато чека се нумерира.

6. Пѣкон учреждения и второстепенни разпоредители трѣбвали и удържали 8% върху заплатитъ за пенсия. Това е неправилно, защото съ т. 7 отъ I-то постановление на Министерския съветъ отъ 6 юний 1923 год., протоколъ № 78 и одобрено отъ Народното събрание на 22 априлъ 1924 г., и на закона за пенсията отъ 4 юний 1924 год. бюджетно-контролните отдѣления и счетоводствата внасятъ въ приходъ на пензионния фондъ въ началото на всѣко полугодие отъ финансовата година удържанитъ за пенсия на служителитъ отъ разрешенитъ въ бюджетитъ имъ кредити за заплати. Отдѣленieto за пенсията при дирекцията на държавните дългове е издава редъ окръжни и унѣтвания по това и желателно е горнитъ учреждения да си прочатъ и съблюдаватъ най-внимателно.

7. Министерството има сведения, че държавните отпаниства и служби, които иматъ работници съ надници или на парче, не съ приготвяли раздѣлението имъ списъкъ за възнаграждението споредъ образеца № 45 отъ правилника за прилагане закона за бюджета, отчетността и предприятия, а съ написвали само имената на работниците, числото на изработенитъ дни и сумата, която следвало да имъ се плати. Понеже тия списъци не съ били пълни, контролата не е имала възможностъ да направи една действителна проверка за показаното въ таквито списъци. Като се обръща вниманието на службите върху това поканватъ се да се одобритъ съ готови напечатани формуляри отъ тия списъци или да си приготвятъ сами такива, но съ всички графи, каквито се предвиждатъ по образеца.

8. Министерствата и дирекциите въ най-близо време да съобщитъ на надлежнитъ окръжни смѣтни палати заповѣдитъ си, съ които съ натоварени длѣжноститъ лица да изготвяватъ, проверятъ и визиратъ документитъ за разходитъ по чл. 39 отъ закона за вѣрховната и окръжните смѣтни палати. Тия длѣжностни лица да пратятъ на палатитъ списемитъ отъ подписитъ си, за да не връщатъ пл. заповѣди невизирани поради това, че подписитъ имъ не съ известни.

9. Имало е случаи при които пѣкон служби съ изпращали на окръжнитъ смѣтни палати документитъ си за издаване пл. заповѣди отъ палатитъ, когато тѣ самитъ трѣбва да ги издаватъ, подписватъ и изпращатъ чрезъ второстепеннитъ разпоредители. Такива нередовности, естествено спиратъ гонимата експедиitivностъ за издаване разходитъ на време.

10. Време е вече отчетнитъ да представятъ въ надлежнитъ окръжни смѣтни палати отчетитъ си за минали години въ сроковетъ, които имъ съ опредѣлени, защото въ противенъ случай ще се има глобяването имъ. Временното нареждане да не се пращатъ отчетитъ се отнасяше до организирането на окръжнитъ смѣтни палати; последнитъ вече действуватъ и отчетитъ трѣбва да имъ се пращатъ.

11. На първо време за откриване кредитъ на второстепеннитъ разпоредители и на учрежденията, напечатаха се кредитни писма за попълване и разпиране. Сега, когато става пужда за намаляване на кредититъ, за закриване или за прехвърляне се напечатаха други формуляри, които съ складираны въ Държавната печатница. Министерствата да си поискатъ отъ тамъ.

12. Съгласно чл. 35 отъ закона за държавнитъ служители, заплатитъ се изплащатъ следъ 25 число на месеца. За да могатъ вѣнчани да получатъ заплатитъ и другитъ си парични възнаграждения трѣбва учрежденията на време

да приготвятъ требвателнитѣ ведомости и пл. заповѣди, да ги пратятъ на второстепеннитѣ разпоредители и отъ тамъ на окръжната смѣтна палата за визирано и експедиране.

Бюджето-контролнитѣ отдѣления и счетоводства трѣбва да сѣ въ най-близъкъ контактъ съ службитѣ, особено съ дѣя въ провинцията и при недостатъчно разбиране на тѣхон въпроси било отъ тѣхъ било отъ второстепеннитѣ разпоредители, да имъ даватъ бързи упътвания и разяснения съ отдѣлни писма или съ окръжни, ако въпроситѣ сѣ по-общи и засягащи повече служби.

София, 24 августъ 1925 година.

Министъръ: П. Тодоровъ

1—(5676)—1

Началникъ на отдѣла: Б. Ивановъ

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Обявления

Административенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 12227. — Административниятъ съдъ, трето отдѣление, обявява на интересувачитѣ се страни и лица, че въ съдебнитѣ си заседания на означенитѣ подолу дати, ще разгледа следнитѣ дѣла:

На 6 октомврий 1925 година:

- 1) дѣло № 1504/924 г., заведено по касационната жалба на Никола Ангеловъ отъ с. Гурково, Видинско, противъ постановлението на Министра на търговията, промишлеността и труда по закона за хигиената и безопасността на труда;
- 2) дѣло № 1518/924 г., заведено по касационната жалба на Иванъ Чановъ отъ гр. Варна, противъ протоколното решение на Варненската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;
- 3) дѣло № 1531/924 г., заведено по касационната жалба на Стано Стойчевъ отъ с. Езерче, Разградско, противъ протоколното решение на Русенската контролна комисия по данъка върху сградитѣ;
- 4) дѣло № 1563/925 г., заведено по касационната жалба на Йосифъ Ангеловъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на Варненската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;
- 5) дѣло № 256/924 г., заведено по касационната жалба на Атанасъ Тасевъ Антикаджиевъ отъ гр. Петричъ, противъ протоколното решение на Горноподжумайската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;
- 6) дѣло № 348/924 г., заведено по касационната жалба на Епчо Владовъ отъ с. Угърчинъ, Ловешко, противъ протоколното решение на Плевненската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;
- 7) дѣло № 416/925 г., заведено по касационната жалба на Соломонъ П. Левъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;
- 8) дѣло № 1062/925 г., заведено по касационната жалба на Трънко Киряковъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на контролната комисия при Министерството на финанситѣ по данъка върху печалбитѣ презъ войната;
- 9) дѣло № 1854/924 г., заведено по касационната жалба на Аврамъ Хаймъ Басанъ отъ гр. Карнобатъ, противъ протоколното решение на Бургаската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;
- 10) дѣло № 1784/924 г., заведено по касационната жалба на Ценко Петровъ отъ с. Осонца, Софийско, противъ протоколното решение на Софийската окръжна контролна комисия по данъка върху общия доходъ;
- 11) дѣло № 643/925 г., заведено по касационната жалба на Вилхелмина д-ръ Крайселека отъ с. Павлово, Софийско, противъ протоколното решение на Софийската градска контролна комисия по данъка върху общия доходъ;
- 12) дѣло № 1843/924 г., заведено по касационната жалба на Хазарикъ Напазичъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ.

На 8 октомврий 1925 година:

- 13) дѣло № 1545/924 г., заведено по касационната жалба на Безименното акционерно мелничарско дружество „Бѣ-

лина“ отъ с. Бѣла-Черкова, Търновско, противъ протоколното решение на Търновската контролна комисия по данъка върху дружествата;

14) дѣло № 1557/924 г., заведено по касационната жалба на Василь К. Сираковъ отъ гр. Варна, противъ предписанието на Министра на финанситѣ, по данъка върху занятието му;

15) дѣло № 1575/924 г., заведено по касационната жалба на Георги Алтънковъ отъ гр. Пловдивъ, противъ предписанието на Министра на финанситѣ по данъка върху занятието му;

16) дѣло № 823/924 г., заведено по касационната жалба на Димитъръ Тончевъ, настойникъ на Мито и Гана Едревъ отъ с. Страджа, Ямболско, противъ протоколното решение на Бургаската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

17) дѣло № 1506/924 г., заведено по касационната жалба на Монзъ И. Мордохай отъ гр. Видинъ, противъ протоколното решение на Видинската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

18) дѣло № 1520/924 г., заведено по касационната жалба на Петъръ З. Лаловъ отъ с. Садовецъ, Луковитско, противъ протоколното решение на Плевненската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

19) дѣло № 914/924 г., заведено по касационната жалба на Хафъзъ Садкъ Мехмедовъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху сградитѣ;

20) дѣло № 978/924 г., заведено по касационната жалба на Павелъ Гаджевъ, д-ръ Т. Лазаровъ и Коста Йончевъ отъ София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху сградитѣ;

21) дѣло № 1560/924 г., заведено по касационната жалба на д-ръ Тодоръ Поповъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

22) дѣло № 1544/924 г., заведено по касационната жалба на Никола Д. Полиски отъ гр. Варна, противъ предписанието на Министра на финанситѣ по данъка върху занятието му;

23) дѣло № 1556/924 г., заведено по касационната жалба на Димитъръ А. Веляновъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

24) дѣло № 1571/924 г., заведено по касационната жалба на Стефанъ Азмаговъ отъ гр. Стара-Загора, противъ протоколното решение на Старозагорската контролна комисия по данъка върху общия доходъ.

На 10 октомврий 1925 година:

25) дѣло № 549/925 г., заведено по касационната жалба на Вилхелмина д-ръ Крайселека отъ с. Павлово, Софийско, противъ протоколното решение на Софийската градска контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

26) дѣло № 1591/924 г., заведено по касационната жалба на Оханесъ Унджиянъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

27) дѣло № 1605/924 г., заведено по касационната жалба на Киркоръ Шарлаганджиевъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

28) дѣло № 1532/924 г., заведено по касационната жалба на Слави Драгановъ отъ гр. Свищовъ, противъ протоколното решение на Търновската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

29) дѣло № 1546/924 г., заведено по касационната жалба на Ангелъ Бръчковъ отъ гр. Свищовъ, противъ протоколното решение на Търновската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

30) дѣло № 1559/924 г., заведено по касационната жалба на Христо Рачевъ отъ гр. Видинъ, противъ протоколното решение на Видинската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

31) дѣло № 1577/924 г., заведено по касационната жалба на Недѣлчо Ив. Лазаровъ отъ с. Пирне, Айтоско, противъ протоколното решение на Бургаската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

32) дѣло № 1603/924 г., заведено по касационната жалба на Йорданъ Даневъ отъ гр. Кюстендилъ, противъ постановлението на Министра на финанситѣ по данъка върху общия доходъ;

33) дѣло № 1616/924 г., заведено по касационната жалба на Йосифъ Калевъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

34) дѣло № 1588/924 г., заведено по касационната жалба на Донка Ив. Димчева отъ гр. Стара-Загора, противъ протоколното решение на Старозагорската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

35) дѣло № 1590/924 г., заведено по касационната жалба на Стаматъ Н. Стаматовъ отъ гр. Варна, противъ протоколното решение на Варненската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

36) дѣло № 1604/924 г., заведено по касационната жалба на Стефанъ Гюровъ отъ гр. Стара-Загора, противъ протоколното решение на Старозагорската контролна комисия по данъка върху общия доходъ.

На 13 октомврий 1925 година:

37) дѣло № 1618/924 г., заведено по касационната жалба на Шенка Хершковичъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

38) дѣло № 1634/924 г., заведено по касационната жалба на Хангъ Сиремджиянъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

39) дѣло № 1659/924 г., заведено по касационната жалба на Георги Прѣтковъ отъ гр. Свищовъ, противъ протоколното решение на Търновската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

40) дѣло № 1482/925 г., заведено по касационната жалба на Братя Иванови отъ гр. Попово, противъ протоколното решение на Шуменската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

41) дѣло № 1576/924 г., заведено по касационната жалба на Апостолъ Иваловъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

42) дѣло № 1592/924 г., заведено по касационната жалба на Илия Джжковъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

43) дѣло № 1629/924 г., заведено по касационната жалба на Буко И. Пизанти отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

44) дѣло № 1632/924 г., заведено по касационната жалба на Безименното акционерно дружество тютюнева фабрика „Хоризонтъ“ въ с. Павликенъ, противъ протоколното решение на Търновската контролна комисия по данъка върху дружествата, съ което е потвърденъ данъка върху занятieto му;

45) дѣло № 1657/924 г., заведено по касационната жалба на Стефанъ Пѣвъ отъ с. Рачевци, Габровска община, Габровско, противъ протоколното решение на Търновската окръжна контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

46) дѣло № 1617/924 г., заведено по касационната жалба на Георги Стефановъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската градска контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

47) дѣло № 1633/924 г., заведено по касационната жалба на Иванъ Кръстевъ отъ гр. Казанлъкъ, противъ протоколното решение на Старозагорската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

48) дѣло № 1645/924 г., заведено по касационната жалба на Вълчо Георгиевъ отъ гр. София, противъ постановлението на Министерството на финанситѣ по данъка върху общия доходъ.

На 15 октомврий 1925 година:

49) дѣло № 1672/924 г., заведено по касационната жалба на Братя Иванъ, Янко и Илия Ганеви отъ с. Морава, Свищовско, противъ протоколното решение на Търновската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

50) дѣло № 1687/924 г., заведено по касационната жалба на Иванъ Мисонъ отъ градъ Русе, противъ протоколното решение на Русенската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

51) дѣло № 1699/924 г., заведено по касационната жалба на Желю Илиевъ отъ Варна, противъ предписанието на Министъра на финанситѣ, съ което е потвърденъ данъка върху занятieto му;

52) дѣло № 1606/924 г., заведено по касационната жалба на Лазаръ Ханмовъ отъ София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

53) дѣло № 1619/924 г., заведено по касационната жалба на Петко Радуловъ отъ с. Кара-Хюсеинъ, Вард, противъ протоколното решение на Варненската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

54) дѣло № 1644/924 г., заведено по касационната жалба на Вартитъ Гармирянъ отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската градска контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

55) дѣло № 1670/924 г., заведено по касационната жалба на Парансе Сарафянъ и Вержинъ Сарафянъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Бургаската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

56) дѣло № 1683/924 г., заведено по касационната жалба на Али Бей Халиъ Беговъ отъ гр. Сливенъ, противъ протоколното решение на Бургаската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

57) дѣло № 1697/924 г., заведено по касационната жалба на Мардиросъ Х. Минасянъ отъ гр. Варна, противъ протоколното решение на Варненската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

58) дѣло № 1658/924 г., заведено по касационната жалба на Самонъ Мисъ отъ гр. Пловдивъ, противъ предписанието на Министерството на финанситѣ по опредѣленіе данъка върху занятieto му;

59) дѣло № 1671/924 г., заведено по касационната жалба на Божидаръ Д. Неновъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската окръжна контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

60) дѣло № 1684/924 г., заведено по касационната жалба на Янко Х. Василевъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ.

На 17 октомврий 1925 година:

61) дѣло № 625/925 г., заведено по касационната жалба на „Никотея“ Българско акционерно дружество за тютюнъ въ гр. София, противъ протоколното решение на Главната реквизиционна комисия по наема на реквизираното имъ здание;

62) дѣло № 1716/924 г., заведено по касационната жалба на Станчо Ив. Пудата отъ с. Ханово, Ямболско, противъ постановлението на Ямболския данъченъ началникъ по облагането му съ поземленъ данъкъ за недеklarиранъ недвижимъ имотъ;

63) дѣло № 1731/924 г., заведено по касационната жалба на Дончо Телевъ отъ гр. Пловдивъ, протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

64) дѣло № 1647/924 г., заведено по касационната жалба на Кирилъ Крумовъ отъ гр. Илѣвци, противъ предписанието на Министерството на финанситѣ по опредѣленіе данъка върху занятieto му;

65) 1660/924 г., заведено по касационната жалба на Безименно акционерно дружество „Хемусъ“ отъ гр. Дръново, противъ протоколното решение на Търновската контролна комисия по данъка върху дружествата;

66) дѣло № 1673/924 г., заведено по касационната жалба на Василь Т. Напатеофилу отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

67) дѣло № 1713/924 г., заведено по касационната жалба на Ахмедъ Бекъ Мехмедовъ отъ гр. Свищовъ, противъ протоколното решение на Търновската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

68) дѣло № 1729/924 г., заведено по касационната жалба на Василь Йовевъ отъ гр. Стара-Загора, противъ протоколното решение на Старозагорската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

69) дѣло № 1741/924 г., заведено по касационната жалба на Георги Досевъ отъ гр. София, противъ предписанието на Министъра на финанситѣ, по данъка върху занятieto му;

70) дѣло № 1698/924 г., заведено по касационната жалба на Нанайотъ Тошевъ Аврамовъ отъ гр. Сливенъ, противъ протоколното решение на Бургаската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

71) дѣло № 1715/924 г., заведено по касационната жалба на Мара К. Абджиева отъ гр. Свищовъ, за себе си и като настойница на малѣтното си дете Вѣра, противъ протоколното решение на Търновската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

72) дѣло № 1730/924 г., заведено по касационната жалба на Коста Атанасовъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ.

На 22 октомврий 1925 година:

73) дѣло № 1743/924 г., заведено по касационната жалба на Христо В. Стойновъ отъ гр. Севлиево, противъ постановлението на Министъра на търговията, промишлеността

и труда, по нарушение закона за хигиената и безопасността на труда;

74) дѣло № 1758/924 г., заведено по касационната жалба на Соломонъ Ескенази отъ гр. Карнобатъ, противъ протоколното решение на Бургаската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

75) дѣло № 1771/924 г., заведено по касационната жалба на Василъ Диковъ Зелевъ отъ с. Долни-Джбникъ, Плѣвенско, противъ протоколното решение на Плѣвенската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

76) дѣло № 1688/924 г., заведено по касационната жалба на Рене Арндель отъ гр. Русе, противъ протоколното решение на Русенската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

77) дѣло № 1700/924 г., заведено по касационната жалба на Андрея Ил. Андреевъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

78) дѣло № 1717/924 г., заведено по касационната жалба на Ардашесъ Мамагонянъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

79) дѣло № 1328/925 г., заведено по касационната жалба на „Дунавъ“ Царско българско параходно акционерно дружество въ гр. София, противъ протоколното решение на Главната реквизиционна комисия по опредѣляне наема на реквизирания имъ шлепъ;

80) дѣло № 1148/925 г., заведено по касационната жалба на „Дунавъ“, Царско българско параходно акционерно дружество въ гр. София, противъ протоколното решение на Главната реквизиционна комисия, по опредѣляне наема на реквизирания имъ шлепъ;

81) дѣло № 1756/924 г., заведено по касационната жалба на Киркоръ Закарянъ отъ гр. Русе, противъ протоколното решение на Русенската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

82) дѣло № 1742/924 г., заведено по касационната жалба на Морицъ Германовъ отъ гр. Русе, противъ постановлението на Министра на търговията, промишлеността и труда, по закона за хигиената и безопасността на труда;

83) дѣло № 1757/924 г., заведено по касационната жалба на Вениамъ Ю. Натанъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

84) дѣло № 1770/924 г., заведено по касационната жалба на Иванъ Диковъ отъ с. Долни-Джбникъ, Плѣвенско, противъ протоколното решение на Плѣвенската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

На 24 октомврий 1925 година:

85) дѣло № 1852/924 г., заведено по касационната жалба на Ованесъ К. Хаджожянъ отъ гр. Варна, противъ протоколното решение на Варненската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

86) дѣло № 1786/924 г., заведено по касационната жалба на Христо Ивановъ отъ гр. Ловечъ, противъ протоколното решение на Плѣвенската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

87) дѣло № 1800/924 г., заведено по касационната жалба на Тодоръ Б. Димитровъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

88) дѣло № 1853/924 г., заведено по касационната жалба на Ребека С. Хаджожянъ отъ гр. Варна, представителка на малолѣтнитѣ си деца, противъ протоколното решение на Варненската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

89) дѣло № 1732/924 г., заведено по касационната жалба на Йовко Гавраиловъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

90) дѣло № 1744/924 г., заведено по касационната жалба на Ставри А. Микрулисъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

91) дѣло № 1769/924 г., заведено по касационната жалба на Дико Недѣлковъ отъ с. Долни-Джбникъ, Плѣвенско, противъ протоколното решение на Плѣвенската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

92) дѣло № 1775/924 г., заведено по касационната жалба на Нешо Пенковъ отъ с. Осонца, Софийско, противъ протоколното решение на Софийската окръжна контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

93) дѣло № 1797/924 г., заведено по касационната жалба на Никола М. Манчевъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

94) дѣло № 1785/924 г., заведено по касационната жалба на Пловдивския държавенъ адвокатъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по опредѣляне данъка върху общия доходъ на Андонъ Станевъ отъ сѣщия градъ;

95) дѣло № 1799/924 г., заведено по касационната жалба на Тома Г. Димовъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

96) дѣло № 1815/924 г., заведено по касационната жалба на Георги А. Добряновъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

На 27 октомврий 1925 година:

97) дѣло № 1816/924 г., заведено по касационната жалба на д-ръ Христо Г. Аджаровъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

98) дѣло № 1829/924 г., заведено по касационната жалба на Теофана Ив. Танева представителка на малолѣтнитѣ си деца Никола, Ангелъ, Ташо, Спасъ и др. Ив. Таневи, наследници на Иванъ Таневъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

99) дѣло № 1841/924 г., заведено по касационната жалба на Оханъ Богосиянъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

100) дѣло № 1759/924 г., заведено по касационната жалба на Христина С. Апчкова, отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

101) дѣло № 1772/924 г., заведено по касационната жалба на Маринъ Триловъ, отъ с. Долни Джбникъ, Плѣвенско, противъ протоколното решение на Плѣвенската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

102) дѣло № 1787/924 г., заведено по касационната жалба на Замбулъ Сасонъ Пенхасъ, отъ гр. София, противъ съобщението на II Софийски районенъ данъченъ началникъ съ което му се съобщава, че Министерството на финанситѣ съ предписание е утвърдило данъка върху занятието му;

103) дѣло № 1814/924 г., заведено по касационната жалба на Георги Йовчевъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

104) дѣло № 1827/924 г., заведено по касационната жалба Петко Теодоровъ отъ гара Червенъ-Бръгъ, противъ протоколното решение на Плѣвенската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

105) дѣло № 1839/924 г., заведено по касационната жалба на Хрантъ Симпадовъ, отъ гр. Плѣвенъ, противъ постановлението на Министра на търговията, промишлеността и труда по закона за хигиената и безопасността на труда;

106) дѣло № 1828/924 г., заведено по касационната жалба на Кръсто Трошевъ, отъ гр. Варна, противъ предписанието на Министра на финанситѣ по данъка върху занятието му;

107) дѣло № 1840/924 г., заведено по касационната жалба на Нисимъ Самуилъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

108) дѣло № 1865/924 г., заведено по касационната жалба на Никола Атанасовъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

На 29 октомврий 1925 година:

109) дѣло № 1866/924 г., заведено по касационната жалба на Хаймъ Ю. Бехаръ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

110) дѣло № 1885/924 г., заведено по касационната жалба на Петко Ил. Кулакѣзовъ, отъ гр. Чирпанъ, противъ протоколното решение на Старозагорската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

111) дѣло № 1898/924 г., заведено по касационната жалба на Атанасъ Г. Станчевъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

112) дѣло № 1801/924 г., заведено по касационната жалба на Хаймъ И. Таджевъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

113) дѣло № 1817/924 г., заведено по касационната жалба на Давидъ С. Перець, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

114) дѣло № 1830/924 г., заведено по касационната жалба на Иосифъ Аврамъ Коевъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

115) дѣло № 1864/924 г., заведено по касационната жалба на Коста Панайотовъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

116) дѣло № 1883/924 г., заведено по касационната жалба на Хоренъ Папаянъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

117) дѣло № 1896/924 г., заведено по касационната жалба на Атанасъ Церевъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

118) дѣло № 1884/924 г., заведено по касационната жалба на Янко Алексевъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

119) дѣло № 1897/924 г., заведено по касационната жалба на Спасовъ & Райковъ отъ гр. Варна, противъ предписанието на Министъра на финансите по опредѣления му данъка върху замянето;

120) дѣло № 1910/924 г., заведено по касационната жалба на Филипъ Р. Топковъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

На 31 октомврий 1925 година:

121) дѣло № 1911/924 г., заведено по касационната жалба на Руси Русевъ снове, отъ гр. Бѣла, Русенско, противъ протоколното решение на Русенската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

122) дѣло № 1923/924 г., заведено по касационната жалба на Челеби Б. Юда отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

123) дѣло № 1936/924 г., заведено по касационната жалба на Никола Дянковъ, отъ с. Овча — Могила, Свишовско, противъ протоколното решение на Търговската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

124) дѣло № 806/925 г., заведено по касационната жалба на Юрданъ Х. Хлѣбаровъ, Никола Алтимирски, чрезъ синдика сн Александъръ Огняновъ и Александъръ Механджийски, чрезъ настоящика сн Снасъ Механджийски всички отъ гр. София, противъ протоколното решение на контролната комисия при Министерството на финансите по данъка върху печалбитъ презъ войната;

125) дѣло № 1855/924 г., заведено по касационната жалба на Марчо Ил. Бакърджиевъ, отъ гр. Карпобатъ, противъ протоколното решение на Бургаската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

126) дѣло № 1867/924 г., заведено по касационната жалба на Киркоръ С. Давидянъ, отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловдивската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

127) дѣло № 1909/924 г., заведено по касационната жалба на Александъръ Златковъ, отъ гр. Радомиръ, противъ постановлението на Министъра на търговията, промишлеността и труда по нарушение закона за хигиената и безопасността на труда;

128) дѣло № 1921/924 г., заведено по касационната жалба на Трифонъ Господиновъ, отъ гр. Нова — Загора, противъ протоколното решение на Старозагорската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

129) дѣло № 1933/924 г., заведено по касационната жалба на Димитъръ Д. Папазовъ, отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската градска контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

130) дѣло № 1922/924 г., заведено по касационната жалба на Ботю К. Гайдаровъ отъ гр. Стара-Загора, противъ протоколното решение на Старозагорската контролна комисия по данъка върху общия доходъ;

131) дѣло № 1947/924 г., заведено по касационната жалба на Аронъ Аравъ, отъ гр. София, противъ протоколното решение на Софийската градска контролна комисия по данъка върху общия доходъ и

132) дѣло № 1948/924 г., заведено по касационната жалба на Стефанъ Атанасовъ отъ гр. Пловдивъ, противъ протоколното решение на Пловд. контр. комисия по данъка върху общия доходъ.

Ст. София, 24 августъ 1925 год.

1—(5687)—1

Секретаръ: Ст. Георгиевъ

М-ство на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ

Главна дирекция на пощ., телегр. и телефонитѣ

ОБЯВЛЕНИЕ № 72178. — Понеже съ обявлението обявено въ „Държавенъ вестникъ“, броеве 40 и 87 два редовни търга за отдаване на предприемачъ пренасянето на пощата между Станимака—Пашмакля не се състояха, то обявява се на интересувалитѣ, че се дирятъ желаещи да наематъ горното предприятие по доброволно съгласие. Залогъ се иска 10% отъ предложената цена. Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцелариятъ на Станимакската, Устовската, Чепеларската и Пашмакляската т.ч. станции.

Гр. София, 26 августъ 1925 год.

1—(5783)—1

Отъ гл. дирекция

Министерство на войната

ОБЯВЛЕНИЕ № 4183. — Понеже произведени на 17 августъ и. год. търгъ за доставка на 19,000,000 м. черни кощи разни номера и 3,000,000 м. бѣли такова за съшиване войничкото облекло не се утвърди поради високи цени, то Министерството на войната обявява на интересувалитѣ се, че на 11 день отъ публикуването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ 15 часа, въ помещението на Софийското окръжно данъчно управление, ще се произведе новъ търгъ, съ тайна конкуренция и съ краткъ срокъ, за доставка на същитѣ количества кощи. Предложенията ще се приематъ същия денъ до 15½ часа. Залогъ за правоучастие въ търга е 5% отъ предложената цена. Конкурснитѣ ще трѣбва да се съобразятъ съ законъ за бюджета, отчетността и предприятията и чл. 17, 19 и чл. 25 точка 3-а и чл. 26 точка 2-а и чл. 36 точка 3-а, 23-а буква б и 24 и чл. 40 отъ законъ за гербовия налогъ. Поемнитѣ условия, обявенитѣ и другитѣ тържни книжки могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ отъ 15—18 часа въ вещевата служба при Министерството, а въ деня на търга въ Софийското окръжно данъчно управление. — Гр. София, 26 августъ 1925 година.

1—(5780)—1

Отъ гл. интендантство

Радомирска III-ст. държавна болница

ОБЯВЛЕНИЕ № 397. — Радомирската държавна болница извѣстява на интересувалитѣ, че ще произведе публиченъ търгъ, за отдаване на предприемачъ храната на болницата, 1 месецъ (30 дни) следъ публикуване на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“. I-а група хлѣбъ 1200 кгр. за 12,000 л.; II-а група мляко прѣсено и кисело 1100 кгр. за 11,200 л.; III-а група месо 380 кгр. за 11,680 л.; IV-а група бѣлоски етоми и колониалъ за 6075 л.; V-а група зеленчуци за 1988 лева. Общата приблизителна стойност на предприятието за всички групи възлиза на 42,921 л. Намалването ще бѣде съ явна конкуренция изцѣло или по групи. Търгътъ ще се произведе въ Радомирското окръжно данъчно управление и съгласието ще почне отъ 16 часа. Залогъ за правоучастие въ търга се иска 10%. Желающитѣ да конкуриратъ да се съобразятъ съ членовете 125 и 127 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията. Тържнитѣ книжки могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ болничното управление и въ деня на произвеждането търга въ данъчното управление. Договорното време започва отъ деня на утвърдението на търга до 31 мартъ 1926 год.

Гр. Радомиръ, 17 августъ 1925 год.

Болниченъ лѣкарь: Д-ръ Делкинъ

1—(5768)—1

Дом-надзирателъ: Ст. Митровъ

Чепинско административно лесничейство

ОБЯВЛЕНИЕ № 3256. — Известява се на интересувалитѣ, че на 11 день следъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ канцеларията на Чепинското административно лесничейство, отъ 3 до 5 часа следъ обѣдъ, ще се произведатъ търгове, съ явна наддаване и съ краткъ срокъ, за продажбата на разни дървени материали, кондискувани по нарушение закона за горитѣ, находици се въ районитѣ на Чепинското лесничейство, Доспатското, Чехливското и Гешово-Планинското Ревирни лесничейства. Залогъ се изисква 10% отъ стойността на материалитѣ въ наличност. Закона за бюджета, отчет-

тността и предприемчивостта е задължителен за конкуренцията. Търговията и всички могат да се видят всички присъществителен ден в канцеларията на Чешинското административно съдилище.

С. Ладжене, 25 август 1925 година.

1—(5787)—1

Отъ ласпичейството

7-а Пловдивска жандармерийска дружина

ОБЯВЛЕНИЕ № 1698. — Обявява се на интересуваният се, че на 31 деня от деня на публикуването на настоящето в „Държавен вестник“ от 8½ до 12 часа в Пловдивското окръжно данъчно управление ще се произведе търгът с тайна конкуренция за доставката на следните хранителни, фуражни припаси и осветлителни материали нужни за дружината за време от 1 октомври 1925 год. до 31 март 1926 година.

№ по редъ	Наименование на припаситъ	Количество	Приблизит. стойност	5% залогъ за правоучаст.
Хранителни припаси				
1	Чай	25	3,400	170
2	Захаръ	2300	56,000	2800
3	Масъ свинска	1000	60,000	3000
4	Растително масло	700	28,000	1400
5	Солъ	1200	4,800	240
6	Червенъ пиперъ	150	4,500	225
7	Лимонова киселота	100	12,000	600
8	Фасулъ	4000	32,000	1600
9	Оризъ	2000	50,000	2500
10	Макарони	1500	33,000	1650
11	Фиде	1000	22,000	1100
12	Сливи	300	8,100	405
13	Сирене	500	20,000	1000
14	Маслини	200	8,000	400
Фуражни припаси				
15	Овесъ	20000	120,000	6000
Осветлителни материали				
15	Газъ	600	6,000	300

Документитъ ще се приематъ отъ 8½ до 10½ часа. Доставка за откъснатитъ видове артикули е дълга. Срокъ за доставката 10 дни следъ утвърдението на търга. Франко склада на дружината. Дружината си запазва правото да увеличи или намали разнитъ продукти съ 30%. Изплащане веднага следъ признание на припаситъ отъ комисията. Тържатъ книжа могатъ да се видятъ всъщностъ присъществителен ден в домакинството на дружината. Залогъ 5% за право участие.

Гр. Пловдивъ, 25 август 1925 година.

1—(5757)—1

Отъ домакин. на дружината

Старозагорско окръжно данъчно управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 9779. — Старозагорското окръжно данъчно управление обявява на интересуваният се, че на 11 деня, ако е неспречителен — на следуюния от публикуване на настоящето в „Държавен вестник“ от 15—17 часа в помещението на същото управление ще се произведе търгът с явна конкуренция, за доставката на около 50 кубически метра сухи дъбови дърва, наръзани на единъ метъръ, за отопление на данъчното управление. Приблизителната стойност на предприятието е 18.000 лв. Залогъ за правоучастие въ търга е 10%.

Гр. Стара-Загора, 21 август 1925 год.

1—(5690)—1

Окр. данъченъ началникъ: (не се чете)

Шуменско окръжно данъчно управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 10036. — Обявява се на интересуваният се, че на 11 деня следъ датата на еднократното публикуване това обявление въ „Държавен вестник“, 15 часа, въ Шуменското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгът, съ съгласителен срокъ, съ явна наддаване, за продажбата на единъ барабанъ и едно корито по кожарство употребявани. Наддаването ще бъде общо за барабана и коритото. За участие въ търга се плаща залогъ 200 лева. Премията на барабана и коритото може да

става всъщностъ присъществителен ден и част до деня на търга въ Шуменската мъжка гимназия, където се намиратъ на съхранение. — Гр. Шуменъ, 24 август 1925 год.
1—(5788)—1

Окр. дан. нач.: Ал. Ивановъ

Чинovníкъ по държавнитъ имоти гр. М.-Търново

ОБЯВЛЕНИЕ № 119. — Съобщава се на интересуваният се, че на 33 деня отъ публикуването на настоящето, ще се произведе търгът, съ явна наддаване, за продажбата на дървения мостъ въ с. Кладяна, отъ 350 кв. метра, при състоя: Страли Атанасовъ и пълнина отъ 3 страли. Търгътъ ще се състои въ канцеларията ми въ гр. М.-Търново и ще започне въ 15 часа. Залогътъ за правоучастие ще бъде 10% отъ първоначалната цена.

1—(5765)—1

Чин. по д. имоти: Н. В. Цаневъ

Ловешки епархийски духовенъ съветъ

ПРИЗОВКА № 308. — призовава се Митю Ив. Кацаровъ отъ с. Деветаки, Ловешко, сега въ неизвестностъ, да се яви предъ съвета въ съдебното му заседание най-късно следъ три месеца отъ последното публикуване настоящата, да отговори по заведеното отъ съпругата му Недьлка Вълева по дѣло за разводъ. При неявяване дѣлото се разрешава задочно.

Гр. Ловечъ, 19 август 1925 година.

3—(117597)—3

Секретаръ: П. Баевъ

Софийски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 24309. — Софийскиятъ окръженъ съдъ известява съгласно определеното си отъ 24 август 1925 г. подъ № 1285, че въ дружествения търговски регистъръ на същия съдъ подъ № 132/1925 год. е регистрирана търговската фирма: „Лазаровъ & Поле“, съ седалище гр. София. Дружеството е събирателно и образувано на 1 юни 1924 год. отъ членоветъ Войко Лазаровъ и Херманъ Поле, отъ гр. София. Фирмата ще се управлява, представлява и поддържа отъ двамата съдружници заедно като ще слагатъ подписитъ си подъ ржкописното или щемпеловано наименование на фирмата. Предметъ на предприятието е: търгуване съ разни печатарски стоки, печатане вестници, списания и пр. — Гр. София, 25 август 1925 год.

За председател: (не се чете)

Дѣловодител: (не се чете)

1—(П 7698)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 24292. — Софийскиятъ окръженъ съдъ известява съгласно определеното си отъ 7 юни 1924 г., подъ № 3241, че въ дружествения търговски регистъръ на същия съдъ подъ № 301/1924 год., е регистрирана търговската фирма: „Книгоиздателство Меркурий на П. Долголевъ и К. К. Шехтовъ“, съ седалище гр. София. Дружеството е събирателно и образувано на 15 май 1924 год. отъ членоветъ Пантелей Долголевъ и Константинъ К. Шехтовъ отъ гр. София. Фирмата ще се управлява, представлява и поддържа отъ двамата заедно, като ще слагатъ подписитъ си подъ ржкописното или щемпеловано наименование на фирмата така: П. Долголевъ и К. К. Шехтовъ. Предметъ на предприятието е: издване периодически списания. — Гр. София, 25 август 1925 година.

Председател: Хр. Кесенофитовъ

1—(П 7645)—1

Дѣловодител: П. Пѣевъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 788. — Софийскиятъ окр. съдъ, въ разпоредително заседание на 3 юни 1925 год., въ съставъ: председател д-ръ Д. Константиновъ, членови В. Мавродиевъ, Л. Негенцовъ, при секретаря Антоновъ, слуша доложеното отъ с. к. Л. Негенцовъ ч. гр. дѣло № 246, по описа за 1925 година, по въпроса за допусане усъновяването, опредѣли: допуска усъновяването на Свиленъ Илиевъ, отъ с. Негованъ, отъ Атанасъ Колевъ и Суса Атанасова, отъ същото село. Опредѣлението да се публикува въ „Държавен вестник“, следъ като молителитъ внесатъ потребнитъ разходи за тази публикация. Председател д-ръ Д. Константиновъ, членове: В. Мавродиевъ, Л. Негенцовъ.

Вѣрно, председател: (не се чете)

За секретаръ: Др. Величковъ

1—(П 7662)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 24123. — Софийскиятъ окръженъ съдъ известява, съгласно определеното си отъ 12 август 1925 година, подъ № 1271, че се внася къмъ регистрираната подъ № 243/1914 година на Обущарската производителна кооперация „Съгласие“, отъ гр. София фирма, ч. съ протоколъ на общото събрание на кооператоритъ въ общо първопредно събрание, станало на 1 декември 1925 г., съ приели сливането си съ обущарската производителна

кооперация „Задружен труд“, като последната е приела активна и пасива на първата, управлението и дълга й.

Гр. София, 22 август 1925 година.

Председател: (не се чете)
Дъловодител: П. Пѣвѣ

1—(П 7672)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1176. — Софийският окр. съдъ, въ разпор. заседание на 12 август 1925 год., въ съставъ: председател П. Поповъ, членове: Хр. Стойловъ, К. Тризлинцевъ с. к., слуша доложеното отъ Тризлинцевъ с. к. ч. гр. дѣло № 410, по описа за 1925 година, опредѣли: допуска да бъде усиновенъ Александъръ, на 8 месеци, съ неизвестни родители, отъ Борисъ Христовъ Маджаровъ и съпругата му Марийка Бор. Христова Маджарова, отъ гр. София. Това опредѣление да се обнародва въ „Държавен вестникъ“, срещу запазване съответна такса. Председател П. Поповъ, членове: Хр. Стойловъ, К. Тризлинцевъ с. к.

Вѣрно, председател: (не се чете)
За секретаръ: Д. К. Величковъ

1—(П 7665)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1175. — Софийския окр. съдъ, въ разпор. заседание на 12 август 1925 г., въ съставъ: председател П. Поповъ, членове: Хр. Стойловъ, К. Тризлинцевъ с. к., слуша доложеното отъ с. к. К. Тризлинцевъ ч. гр. дѣло № 425, по описа за 1925 година, опредѣли: допуска да бъде усиновена Божана Св. Тулешкова, 12-годишна, отъ Атанасъ Михайловъ, отъ с. Сливница. Това опредѣление да се обнародва въ „Държавен вестникъ“, следъ като заинтересованата страна внесе необходимата за публикация такса. Председател П. Поповъ, членове: Хр. Стойловъ, К. Тризлинцевъ с. к.

Вѣрно, председател: (не се чете)
За секретаръ: Д. К. Величковъ

1—(П 7663)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № . . . — Софийският окр. съдъ, въ разпор. заседание на 1 август 1925 година, въ съставъ: председател П. Поповъ, членове: Ат. Илиевъ, К. Тризлинцевъ с. к., слуша доложеното отъ К. Тризлинцевъ ч. гр. дѣло № 418, по описа за 1925 година, опредѣли: допуска да бъде усиновенъ Деянъ Владовъ, 5-годишенъ, отъ с. Чепинци, отъ Кръстанъ Петровъ, отъ с. Гинляне, Соф. околия. Това опредѣление да се публикува въ „Държавен вестникъ“, следъ като заинтересованата страна внесе необходимата за публикация такса. Председател П. Поповъ, членове: А. Илиевъ, К. Тризлинцевъ.

Вѣрно, председател: (не се чете)
За секретаръ: Д. К. Величковъ

1—(П 7664)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 24124. — Софийският окръженъ съдъ известява, съгласно опредѣлението си отъ 12 август 1925 година подъ № 1271, че се вписа къмъ регистрираната подъ № 58/1911 година на Обущарската производствена кооперация „Трудъ“, отъ гр. София фирма, че общото събрание на същата кооперация, въ заседанието си 1 декември 1924 година, е приелъ сливането си съ Обущарската производствена кооперация „Съгласие“, като първата е приела активна и пасива на последната, съ всичкитѣ й дѣла. — Гр. София, 22 август 1925 година.

Председател: Хр. Кеенофонтовъ
Дъловодител: П. Пѣвѣ

1—(П 7671)—1

Старозагорски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 15758. — Старозагорският окръженъ съдъ, съгласно опредѣлението си подъ № 1622 отъ разпоредително заседание на 28 юли 1925 год., при отключивания се отъ съдебно диреше Петъръ Василевъ безапелъ отъ с. Дали-Леси, живущъ въ гр. Ст. Загора, обвиняемъ по следствието дѣло № 52/921 год. въ тѣлеснонасилствено — чл. 193 ал. 1 отъ наказателния законъ. Отличителнитѣ му черти сж следующитѣ: 22 год., съ неизвестни отличителни черти. Всѣки който знае или би узналъ сегашното му мѣстоимителство, длъженъ е да съобща това на най-близкитѣ административни или военни власти, а тия последнитѣ да го изпратятъ въ Старозагорския окръженъ съдъ.

Гр. Ст. Загора, 24 август 1925 год.
За председател: (не се чете)
За секретаръ: (не се чете)

1—(5768)—1

Плѣвненски окръженъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 220. — Плѣвненският окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си подъ № 220 отъ 27 януарий 1925 год., е утвърдилъ устава и вписалъ

фирмата „Коневъдно дружество“ за подобрене на мѣстния конь, съ седалище въ с. Върбачъ, Плѣвненско, въ търговския дружественъ регистъръ томъ IV на стр. 174, подъ пореденъ № 105/925 год. За членове на управителния съветъ дружеството е избрало членовете: Иванъ Р. Вълковъ, Иванъ Нитовъ и Недѣлко Др. Сираковъ, а за контроленъ съветъ: Герго Якимовъ, Тодоръ Ивановъ и Илия Върбановъ. Сдружаването има за целъ: да подпомага подобренето на мѣстния конь, въ границитѣ на свой районъ, като за подобренето му ще се прибягва до Арабския и по-тежкия типъ Англо-Арабски. Дружеството се основава на 28 ноември 1924 год. за неопредѣлено число години. Сжщото се разтурва когато въ него останатъ по малко отъ седемъ члена, тѣ избиратъ помежду си трима за извършване на ликвидацията.

Гр. Плѣвнѣ, август 1925 година.

Председател: (не се чете)
Секретаръ: С. Ив. Бешовъ

1—(П 7623)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 1700 — Плѣвненският окръженъ съдъ известява че съ опредѣлението си подъ № 1700 отъ 11 юни 1925 год., е утвърдилъ устава и зарегистриралъ въ търговския дружественъ регистъръ томъ IV на стр. 175 подъ пореденъ № 106/925 год. фирмата: Кредитна кооперация „Плутъ“, съ седалище въ Черчетанъ, Никополско. За членове на управителния съветъ дружеството избрало членовете: Иванъ Фъаневъ, Иванъ Нитовъ, Флори Приновъ, Стоянъ Нитовъ и Ангелъ Нисторовъ. Сдружаването има за целъ: 1) да кредитира членоветѣ си за стопанскитѣ имъ нужди; 2) да развие и засили спестовността и икономическата мощъ между членоветѣ си и населението; 3) да организира за смѣтка на членоветѣ си и за своя смѣтка достъпната на стопански потреби, продажбата на присъединенията на членоветѣ си и на населението и преработването на отдѣлни стопански произведения; 4) да разпространява всички необходими стопански знания; 5) да се грижи за умственото и нравственото поведѣние на членоветѣ. Сдружаването се основава на 14 февруарий 1925 год. съ срокъ 101 години. Дѣловия капиталъ е неограниченъ, съ номинална стойност на единъ дѣлъ 100 л.

Гр. Плѣвнѣ 1925 година.

Председател: (не се чете)
Секретаръ: С. Ив. Бешовъ

1—(П 7622)—1

Ямболски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 12029. — Ямболският окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението му № 305 отъ 11 февруари 1925 год., е вписалъ въ дружествения си търговски регистъръ, подъ № 219/924 год., по търговско частно производство № 57/924 год. станалата промѣна въ управителния съветъ на кредитната кооперация „Кале“, въ с. Бояджикъ, Ямболско, направена съ протоколъ № 8 отъ 25 януарий 1925 год., именно: вмѣсто излъзлитѣ по жребие Господинъ Димитровъ и Господинъ Василевъ, сж избрали пакъ Господинъ Димитровъ и Стою Колевъ Петровъ. — Гр. Ямболъ, 21 август 1925 година.

За председател: (не се чете)
Секретаръ: И. Бобевъ

1—(П 7626)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 12027. — Ямболският окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 22 юли 1925 год., подъ № 993, е вписалъ въ дружествения си търговски регистъръ подъ № 38/925 год., промѣната въ търговската фирма „Илия х. Петровъ“, която се преименува „Илия х. Петровъ & С-не“ — събирателно дружество, съ седалище въ гр. Ямболъ, безъ клонове, което ще се занимава съ покупко-продажба на дървенъ и други строителенъ материалъ, производство на тухли и керемиди и търговия съ зърнени храни. Дружеството се състои отъ членоветѣ: Илия х. Петровъ, Петъръ Ил. х. Петровъ и Иванъ М. Хлѣбаровъ, всѣтки отъ гр. Ямболъ, при неограничена и солидарна отговорност. Фирмата ще се управлява, представлява и подписва отъ члена Илия х. Петровъ, а въ негово отсъствие и отъ останалитѣ членове, така: „И. х. Петровъ и С-не“.

Гр. Ямболъ, 21 август 1925 година.

За председател: М. Ковачевъ
Секретаръ: И. Робевъ

1—(П 7627)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 12004. — Ямболският окръженъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 13 априлъ 1925 година, подъ № 533, е допусналъ да се впише въ дружествения търговски регистъръ на съда подъ № 194/923 г. станалата промѣна въ управителния съветъ на Произво-

директорът на землед. кооперация „Напрѣдък“ въ с. Ахлатин, Елховска околия, а именно: място излизане по редъ членъ Георги К. Марангосовъ, е избранъ за такъвъ Никола Миховъ. — Гр. Ямболъ, 20 августъ 1925 година.

За председател: М. Ковачевъ

Секретаръ: Н. Робевъ

1—(П 7650)—1

Варненски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 15029. — Варненскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно определеното си № 1708 отъ 2 юний 1925 год. къмъ зарежестрираната въ дружествения търговски регистъръ № 897, фирма: „Синове Майеръ Аперъ“, седилище гр. Варна, основана отъ Леонъ Майеръ Аперъ и Аперъ Майеръ Аперъ, отъ сѣмния градъ се вписва следната промѣна: съгласно молбата на сѣмнитъ двама и Иосифъ Майеръ Аперъ отъ сѣмния градъ, вх. № 15278 отъ 20 юний 1920 год. Леонъ Майеръ Аперъ отъ 1 януарий 1925 год. излиза отъ сѣмната фирма, като вмѣсто него влиза Иосифъ Майеръ Аперъ, продължаватъ съществуването на първата фирма подъ сѣмнитъ наименования, търговия и седилище. Въ ново образуваното съдружие влизатъ като неограничено и солидарно отговорни членове: Аперъ М. Аперъ и Иосифъ М. Аперъ, което ще се управлява, представлява и подписва отъ всички съдружници по отдѣлно така: „Синове Майеръ Аперъ“. Новата фирма приема актива и пасива на досега съществуващата.

Гр. Варна, 19 августъ 1925 год.

За председател: (не се чете)

Секретаръ: Г. Стойковъ

1—(П 7585)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 15051. — Варненскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно определеното си № 1256 отъ 7 май 1923 год., къмъ зарежестрираната въ дружествения търговски регистъръ № 888, фирма: кредитно кооперативно съдружие „Успѣхъ“, седилище с. Аджеморъ, Варненско, се вписва следната промѣна: съ протоколъ № 11 отъ 1 януарий 1925 год. на общото годишно редовно събрание, място излизанитъ членове отъ управителния съветъ Марко Петковъ и Костадинъ Я. Франгето, избрани за членове: Иванъ Д. Качаковъ и Костадинъ Я. Франгето. — Гр. Варна, 20 августъ 1925 година.

Председател: (не се чете)

Секретаръ: Г. Стойковъ

1—(П 7648)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 15049. — Варненскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно определеното си № 2665 отъ 3 юний 1922 год., къмъ зарежестрираната въ дружествения търговски регистъръ № 888, фирма: кредитно кооперативно съдружие „Успѣхъ“, седилище с. Аджеморъ, Варненско, се вписва следната промѣна: съ протоколъ № 26 отъ 11 юний 1922 год., избрани за членове на управителния съветъ Марко Петковъ и Иванъ Яновъ, място излизанитъ членове: Дамбо Георгиевъ и Борисъ Сосиранъ. — Гр. Варна, 20 августъ 1925 година.

Председател: (не се чете)

Секретаръ: Г. Стойковъ

1—(П 7640)—1

Орѣховски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 5276. — Орѣховскиятъ окръженъ съдъ търпи Надежда Хр. Вапорджиева, отъ гр. Видинъ, бивша телефонистка въ с. Крушево, поджедима до следствено дѣло № 13/1925 година, обвиняема, на възраст 30 години, женена, грамотна, занитие телефонистка, рцетъ орѣданъ, коси руси, очи кестениви, пося правилентъ, уста обикновени, дѣтъ бѣли, и съобщава всѣмъ, комуто е известно мѣстопребиването на казаната поджедима, той е длъженъ да я посочи на властѣта, а тя последната да я задържи и да съобщи веднага на Орѣховския съдебентъ следователъ на № 1377/1925 година.

Гр. Орѣхово, 21 августъ 1925 година.

За председател: (не се чете)

Секретаръ: С. Ивановъ

1—(5694)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 5218. — Обявява се на интересуванитъ се, че на 25 септември 1925 год. въ 3 часа следъ обѣдъ въ канцеларията на Орѣховското околийско данъчно управление ще се произведе публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ доставката на 100 кубика дърва за отопление канцеларията на съда, прокурорския наркетъ, съдебния следователъ и нотариуса при сѣмния съдъ презъ идущия зиментъ сезонъ 1925/26 год. приблизителна стойностъ 87,000 лв. Дървата трябва да бъдатъ дълбоки или върбови сухи, мекини, два метрова, да сѣ прави безъ много клани и да иматъ дебелина въ диаметръ въ тънкия край най-малко 5 с. м. а на дебелина 6—16 с. м. повече. Искания залогъ за унаесие въ търга с

10% отъ стойността на предприемачето. Желающитъ да взематъ участие въ търга трябва да представятъ предвиденитъ документи въ чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетността и предприемачето. Представенитъ оферти ще се взиматъ подъ внимание само ако сѣ направени съобразно чл. 142 отъ сѣмния законъ. Търга ще се открие точно въ 3 часа следъ пладне, до която ще се приематъ оферти. Посмнитъ условия на това предприемаче могатъ да се видятъ въвви присѣственъ данъ и часъ въ канцеларията на Орѣховския окръженъ съдъ.

Гр. Орѣхово, 20 августъ 1925 год.

За председател: (не се чете)

Секретаръ: (не се чете)

1—(5660)—1

Шуменски окръженъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 14412. — Шуменскиятъ окръженъ съдъ известява, съгласно определеното си отъ 7 декември 1920 год. № 3936 е регистриралъ дружествения търговски регистъръ съда № 841 1920 година. Фирмата „Братия Петръ и Иванъ Даулови“ съ седилище шуменъ безъ клонове. Фирмата ще се управлява и подписва отъ двамата така: „Бр. Петръ и Иванъ Даулови“. Сѣмната ще се занимава съ търговия и производство на сита и четки. Съ определеното на съда № 1545 отъ 12 августъ 1925 год. е донуснато допълването, че сѣмната фирма ще упражнява и търговия съ колониятъ, на одро и дребно комисионерство и представителство. Членове на фирмата сѣ Петръ и Иванъ Даулови.

Гр. Шуменъ, 12 августъ 1925 год.

За председател: (не се чете)

Секретаръ: В. Чакъровъ

1—(П 7584)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 14677. — Шуменскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно определеното си отъ 19 августъ 1925 год. подъ № 1582 е регистриралъ въ едноличния търговски регистъръ на съда подъ № 271 1925 год. търговската фирма „Петръ М. Падевъ“ съ седилище гр. Е. Джумая. Фирмата ще се управлява, представлява и подписва отъ самия него така: „П. М. Падевъ“. Предметъ на търговията е покупко-продажба на дребно на строителни материали, брашна, зърнени храни и варива, представителство и пр. — Гр. Шуменъ, 20 августъ 1925 година.

За председател: (не се чете)

Секретаръ: В. Чакъровъ

1—(П 7582)—1

Ломски окръженъ съдъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 990. — Ломскиятъ окръженъ съдъ, въ разпоредително заседание на 13 августъ 1925 година, въ съставъ: председателъ Бако Боневъ, членове: Василъ Панайотовъ и В. Мончевъ с. к., при подсекретаря Надѣлко Наяновъ, слуша доложеното отъ В. Мончевъ усновоително дѣло № 271/1925 година, определя: донука усновоително на Петъръ Божиновъ отъ Мария Петрова Нодова и двамата отъ село Вили-Мель, Фердинандско. Подписали: председателъ В. Боневъ, членове: В. Панайотовъ, В. Мончевъ с. к. и подсекретаръ Н. Наяновъ.

Председател: В. Боневъ

Секретаръ: А. Петковъ

1—(П 7483)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 996. — Ломскиятъ окръженъ съдъ, въ разпоредително заседание на 13 августъ 1925 година, въ съставъ: председателъ Бако Боневъ, членове: Василъ Панайотовъ и Василъ Мончевъ с. к., при подсекретари Н. Паяновъ, слуша доложеното отъ В. Мончевъ усновоително дѣло № 270/1925 година, определя: донука усновоително на Илия Дамановъ отъ село Ковачица, Берковска околия, отъ Георги Илиевъ и Тонка Георгиева отъ с. Видлица, Фердинандско. Подписали: председателъ В. Боневъ, членове: В. Панайотовъ, В. Мончевъ с. к., подсекретаръ Н. Паяновъ.

Председател: В. Боневъ

Секретаръ: А. Петковъ

1—(П 7482)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 12933. — Ломскиятъ окръженъ съдъ известява, че съгласно определеното си № 998 отъ 13 августъ 1925 година, е вписано въ дружествения търговски регистъръ подъ № 383/V, че фирмата Борисъ А. Стайковъ С-же Зетъ, съ седилище въ гр. Ломъ, се прекратява и се обявява въ ликвидация. За ликвидаторъ е назначенъ Александъръ М. Ценовъ отъ гр. Ломъ, комуто се даватъ всички права предвидени въ чл. 113 отъ Търговския законъ, сѣмния ще подписва за капиталъ фирмата.

Гр. Ломъ, 19 августъ 1925 година.

Председател: В. Боневъ

Секретаръ: А. Петковъ

1—(П 7618)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 12139. — Ломският окръжен съдъ обявява, че съгласно определеното си № 986 от 12 август 1925 год., въ едноличния търговски регистър под № 556/1, е регистрирана търговската фирма Димитър Николов — комисонер — експедитор, със седалище въ гр. Лом. Съставено е на 1 август 1925 год. от Димитър Николов, жител на гр. Лом, който ще я представлява, управлява и подписва. Предмета на предприятието е комисонерство и представителство.

Гр. Лом, 22 август 1925 година.

Председател: Б. Бонев
Секретар: А. Петков

1—(П 7619)—1

Бургаски окръжен съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 12968. — Бургаският окръжен съдъ обявява, че съгласно определеното си № 1334 от 18 август 1925 год. въ едноличния търговски регистър на съдия съдъ под № 810 е регистрирана фирмата „Онигарт & Компания“, със седалище гр. Бургас и клоун гр. Лондон (Англия). Управител на тази фирма е Ханс Гелмюйден от град Бургас, от когото ще се представява и подписва саморъчно. Предмет на предприятието е: паракодно агенство, търговия с паракодни агенти и агенти комисонери, представителство, комисии, застраховки и др.

Гр. Бургас, 20 август 1925 год.

За председател: (не се чете)
Секретар: Д. Койков

1—(П 7588)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 13031. — Бургаският окръжен съдъ обявява, че съгласно определеното си № 1209 от 21 юни 1925 год., въ едноличния търговски регистър на съдия съдъ под № 838, е регистрирана фирмата Д. Куинов, със седалище въ гр. Бургас. Управител на тази фирма е Д. Куинов от гр. Бургас, от когото ще се представява и подписва саморъчно. Предмет на предприятието е: търговия и представителство.

Гр. Бургас, август 1925 година.

Председател: (не се чете)
Секретар: Ив. Влайков

1—(5683)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 13102. — Бургаският окръжен съдъ държи отклонения се от съдебно дърело Рател Шарич бивш бандула на паракода „Жак-Фресе“, французин, обявява по съдебно дърело под № 234/924 год. по описа на Г. Бургаски съд, следовател. Ако някому е, или стане съдебно мѣстожителство на дърелия, умолява се да го съобщи на най-близката полицейска власт, който да го залови и представи въ съдъ.

Гр. Бургас, 22 август 1925 год.

Председател: (не се чете)
Секретар: Ив. Влайков

1—(5682)—1

ПОКАНА № 13105. — Показва се Димитър Иванов Димитро, родом от Турция, сега въ неизвестност, да се яви въ Бургаски окръжен съдъ, въ 14 дневен срок от публикуването настоящата покана въ „Държавния вестник“, и си получи обвинителния акт по угл. дѣло № 883/925 год. по обвинението му въ кражба и грабеж, иначе не стори ли това въ горния срок ще бъде съден задочно, съгласно чл. 330 отъ углавното съдопроизводство. — Гр. Бургас, 22 август 1925 год.

Председател: (не се чете)
Секретар: Ив. Влайков

1—(5681)—1

Неврокопски окръжен съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 3466. — Неврокопският окръжен съдъ обявява, че държи отклонения се обвиняемъ по угл. о. х. дѣло № 233/922 год. Илия Хр. Пряматаровъ отъ с. Горно Драглище, Разложка околия, сега въ неизвестно мѣстожителство, съ отличителни черти: 25 год., младъ, ръстъ високъ, коси руси, очи сини, цвѣтъ блѣдъ, осъденъ задочно по горното дѣло отъ съдия съдъ съ присѣда отъ 8.V—925 год. на 6 месеци тъмнителен затворъ, при отегчающа вината обетолителства съ лишаване отъ правата по чл. 30 п. п. 1—5 отъ наказателния законъ за срокъ отъ 3 год. и да ошлупи на държавното съкровище отпадатъ по дѣлото разпокои въ размѣръ на 300 лева. Умоляватъ се всички които по усънатъ да съобщатъ на най-близкия вощни и административни власти за замянето му и представятъ въ съдъ.

Гр. Неврокоп, 24 август 1925 година.

За председател: (не се чете)
Секретар: Г. Я. Луков

1—(5753)—1

Русенски окръжен съдъ

ПРИЗОВКА № 7496. — Русенският окръжен съдъ призовава Юрдъ Атанасовъ отъ с. Борисово, сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ залата на съда на 2 ноември 1925 год. предъ обѣдъ, по граждан. дѣло № 1059/923 год. заведено отъ Марко Първановъ и др. отъ с. Борисово за 19003 лева. Слѣди за посочи съдебенъ адресъ въ Русе, чрезъ който да му се прѣчатъ призовката, иначе ще се прилагатъ къмъ дѣлото съгласно чл. 213 отъ призаповедното съдопроизводство.

Гр. Русе, 14 август 1925 година.

1—(П 7725)—3

Секретар: (не се чете)

Преславско мирово съдилище

ПРИЗОВКА № 4274. — Преславският миров съдия призовава Георги х. Ивановъ, отъ гр. Мелникъ, сега въ неизвестност въ Гърция, да се яви въ съдебната му зала гр. Преслав, на 18 септември 1925 година, 8 часа преди обѣдъ, ако желае, по фискално дѣло № 47/1921 година, заведено по апелативната му жалба противъ постановлението на Струмичкия, а сега Неврокопски акцизенъ началникъ, подъ № 20 отъ 11 юни 1919 година, по нарушение закона за акциза. Угл. ч. пр. дѣло 300/1924 г. на Преславски миров съдия. — Гр. Преслав, 17 август 1925 год.

За секретар: (не се чете)

ПРИЗОВКА № 4273. — Преславският миров съдия призовава Цвѣтко Велевски отъ гр. Горна-Ломъ сега въ неизвестност въ Русия да се яви въ съдебната му зала и Преслав на 18 септември 1925 год. 8 часа преди обѣдъ ако желае по у. о. х. дѣло № 170/917 год. по обвинението му по чл. 365 отъ наказателния законъ, У. ч. производство дѣло № 928/924 год. на Преславски миров съдия.

Гр. Преслав, 17 август 1925 год.

1—(5721)—1

За секретар: М. Баръмовъ

Разградско мирово съдилище

ПРИЗОВКА № 11826. — Разградският миров съдия призовава Митко (Димитър) Мариновъ, отъ с. Димитриево, а сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ съдебната зала на 28 ноември 1925 година, 9 часа преди обѣдъ, по угл. о. х. дѣло № 117/1925 година, като обвиняемъ въ престъпление по чл. 213 отъ наказателния законъ. Въ случай на неявка, то, съгласно чл. 330 отъ углавното съдопроизводство, ще бъде разгледано въ негово отсъствие. — Гр. Разград, 18 август 1925 год.

Секр.-счетоводител: П. Ивановъ

ПРИЗОВКА № 11528. — Разградският миров съдия призовава Шавъръ Хализовъ отъ с. Голѣма-Кокорджа, а сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ съдебната зала въ гр. Разградъ на 31 октомври 1925 г., въ 9 ч. преди обѣдъ, по угл. общ. хар. дѣло № 109/1924 г., като обвиняемъ въ противозаконно присвояване вещи. Въ случай на неявка, то съгласно чл. 330 отъ углавното съдопроизводство, дѣлото ще бъде разгледано въ негово отсъствие. — Гр. Разград, 14 август 1925 год.

Секр.-счетоводител: П. Ивановъ

ПРИЗОВКА № 11527. — Разградският миров съдия призовава Скендеръ Немаиловъ Курджиевъ отъ с. Кили-Кууджукъ, а сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ съдебната зала на 31 октомври т. г., 9 часа преди обѣдъ, по угл. общ. хар. дѣло № 942/922 г., като обвиняемъ за кражба на кундури. Въ случай на неявка, то съгласно чл. 330 отъ углавното съдопроизводство, дѣлото ще бъде разгледано въ негово отсъствие.

Гр. Разград, 14 август 1925 год.

3—(5479)—3

Секр.-счетоводител: П. Ивановъ

ПРИЗОВКА № 11528. — Разградският миров съдия призовава Иванъ Банковъ отъ с. Бѣла-Черкова, Търновска околия, а сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви въ съдебната зала на 31 октомври 1925 год. 9 ч. преди обѣдъ, по угл. общ. хар. дѣло № 116/924 г., като обвиняемъ въ обесване на бѣчи. Въ случай на неявка, то съгласно чл. 330 отъ углавното съдопроизводство, дѣлото ще бъде разгледано въ негово отсъствие.

Гр. Разград, 14 август 1925 год.

3—(5480)—3

Секр.-счетоводител: П. Ивановъ

Дювненско мирово съдилище

ПРИЗОВКА № 2162. — Дювненският миров съдия призовава Коста Яневъ Лапата (влахъ), сега въ неизвестно мѣстожителство, да се яви при него въ съда, въ гр. Дювненъ, на 25 септември 1925 година, въ 8 часа

преди обдѣл, въ качество на обвиняемъ по угл. ф. х. дѣло № 1/1918 година. Въ случай на пенка, дѣлото ще се гледа задочно, а ако бъде отложено, втори пътъ нѣма да бъде призованъ. — Гр. Дювляне, 13 августъ 1925 г.

1—(5696)—1

Секр.-счетоводителъ: Кънчевъ

Сухиндолско мирово съдилище

ПРИЗОВКА № 3087/925 г. Сухиндолскиятъ мирови съдия призовава Кольо Пенчевъ отъ с. Бѣла река, а сега съ неизвестно мѣстожительство, да се яви въ съдебната му зала на 17 септемврий 1925 година, въ 8 часа сутринта като ответникъ по гр. частно производ. дѣло № 5/924 год. заведено отъ Гана Пенчева Монева отъ с. Павликени, за подѣлба на недвижими имоти. Въ случай на неявяване дѣлото ще се разгледа и реши неприкѣтено.

С. Сухиндолъ, 18 августъ 1925 година.

3—(П 7502)—3

Секретарь: Г. Дончевъ

Софийски съдебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 8763. — На основание изпълнителния листъ под № 21456, издаденъ отъ Софийскитъ окръж. съдъ въ полза на Франко-българската ипотекарна банка отъ София, срѣщу д-ръ П. Стайковъ и Бончо Боевъ отъ София, за искъ отъ 859.772 л., лихви и разноси, и съгласно чл. 1004—1028 отъ граждан. съдопроизводство, обявявамъ, че следъ 31 день отъ последното двукратно обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ въ канцеларията ми ще трае публичната продажъ на следующето дължниково недвижимо имущество, ипотекирана предъ Франко-българската ипотекарна банка за 900.000 лв. две трети идеални части отъ една масивна къща принадлежаща на д-ръ П. Стайковъ и Бончо Боевъ въ София, ул. Славянска № 5 и ул. Раковска № 84 (жгъла) направена отъ бетонъ арме, камъкъ и тухла, покрита съ маренски керемиди и ламарина, построена на 588.5 кв. м., висока 18 м., дълга 31 м., широка 19 м. състояща се отъ изба подъ цѣлата постройка, партеръ, три етажа и таванъ съ следното разпределение: а) партеръ състоящъ се отъ четири обикновени магазина и единъ голѣмъ магазинъ — салонъ за банка отъ които жиливния магазинъ и този който се заема отъ дружество „Левъ“ съ съ/gallery; б) първия етажъ къмъ който води каменна стѣла съ разпределение: коридоръ, четири апартамента, които включватъ въ себе си четиринадесетъ стаи, четири кухни, четири малки стапчки, четири клозета и две бани; в) втория етажъ къмъ който има каменна стѣла съ разпределение както първия етажъ; г) третия етажъ съ същото разпределение както I и II етажи; д) таванъ съ две отдѣления за багажъ, който се съединява съ III етажъ съ дървена стѣла; 2) масивна едноетажна постройка въ същия дворъ дълга 5 м., широка 5 м. и висока 3.5 м. всичко 25.50 кв. м. покрита съ маренски керемиди, направена отъ тухли и камъни състояща се отъ една стая съ общо дворно пространство 79.30 кв. м. или всичко застроено и незастроено 693.30 кв. м., при съседни: Петъръ Базайтовъ, Кооперативно дружество „Народенъ магазинъ“, ул. „Славянска“ и „Раковска“. Имота има канализация, водна и електрическа инсталация и централно парно отопление. Първоначалната цена за $\frac{2}{3}$ части за 640.000 л. Желаящитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣкой присѣтственъ день и часъ, за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. София, 24 августъ 1925 год.

2—(П 7716)—2

За V съд. приставъ: Ст. Станимировъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 8589. — На основание изпълнителния листъ под № 23370, издаденъ отъ Софийски окръженъ съдъ, въ полза на Хар. Кръстановъ отъ София, срѣщу Трайко Величковъ отъ София, за искъ отъ . . . л. . . ст., лихви и разноси, и съгласно чл. 1004—1028 отъ граждан. съдопроизводство, обявявамъ, че следъ 31 день отъ последното двукратно обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, въ канцеларията ми ще трае публичната продажъ на следующето дължниково недвижимо имущество, ипотекирано предъ Б. и. банка за 21180 л. Къща двуетажна, първия етажъ има две стаи, кухня, коридоръ и нулникъ отдѣленъ входъ; втория етажъ има две стаи, кухня, коридоръ и нулникъ, построена върху 51 кв. м., покрита съ маренски керемиди. Цѣлото мѣсто заедно съ подпостройката 375.85 кв. метра. Имота има канализация и електричество. Намира се въ гр. София ул. „Аспарухъ“ № 23, при съседни: Георги Петровъ, М. Златановъ, Карапородановъ и ул. Аспарухъ, построена е на градско мѣсто. Първоначална цена съ 50% намаление, равно на 100.000 л.

Желаящитъ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присѣтственъ день и часъ, за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. София, 19 августъ 1925 година.

2—(П 7570)—2

V съд.-приставъ: А. Димитровъ

Старозагорски съдебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1253 — Обявявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, ще почне и продължи 31 день продажбата на дворното мѣсто отъ 2264 кв. м. находяще се въ с. Арнаутито, заедно съ постройките въ него, къща съ две стаи, сайвантъ, оборъ и салама при стражи, Стоянтъ Сивовъ, пжтъ, Дяно Стоевъ и Стою Николовъ, оценено за 20.000 лв. Имота принадлежи на покойния Гончо Сивовъ отъ с. Арнаутито, и ще се предаде като неподлежаемо на между наследниците му на основание изп. л. № 760 на III Ст.-Загорски мирови съдия. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми въ гр. Ст.-Загора, по правата на чл. чл. 1004—1028 отъ гражданското съдопроизводство.

Гр. Ст.-Загора, 12 май 1925 година.

2—(П 7653)—2

I съд. приставъ: (не се чете)

Варненски съдебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4825. — За удовлетворение искътъ на Банка „Напредъкъ“ въ гр. Варна по изпълнителния листъ № 4826/924 год., издаденъ отъ Варненския окр. съдъ, противъ Ненко Узуновъ отъ гр. Варна на сума 15.000 лв. и др., обявявамъ, че въ продължение на 31 день отъ последното двукратно публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще се продава на публиченъ търгъ следния дължниковъ недвижимо имотъ, а именно: една двуетажна масивна къща, находяща се въ гр. Варна V уч. улица „Опълченска“ № 9, построена отъ дървенъ и тухленъ материалъ, покрита съ маренски керемиди, горния етажъ разпределенъ на 3 стаи за живѣне, единъ коридоръ и кухня съ клозетъ и балконъ, а долния етажъ разпределенъ на две стаи за живѣне, коридоръ, кухня, клозетъ и входъ за горния етажъ, съ електрическа инсталация, вода и каналъ, цѣлата къща надъ маза, разпределена на 4 отдѣления, съ дворъ отъ около 100 кв. метра, въ двора една пералня отъ едно отдѣление построена отъ простъ материалъ, покрита съ маренски керемиди, къщата има дължина лице 8 метра и ширина 12 м. 50 см. и височина 6½ метра, при съседни: Сава Димитровъ, Димитъръ Петковъ, Иванъ Гюлмезовъ и улица „Опълченска“, оценена за 238.000 лева. Желаящитъ да купятъ имота, могатъ всѣки присѣтственъ день и часъ да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Варна, да преглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

Гр. Варна, 15 августъ 1925 год.

2—(П 7515)—2

II съд. приставъ: Г. К. Динковъ

Ломски съдебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6645. — Известявамъ, че отъ първия присѣтственъ день следъ двукратното обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, ще почне и ще се продължи продажбата 31 день на следующитъ недвижими имоти, принадлежащи на Замфиръ Хаджийски, отъ с. Дългошевици, находящи се въ района на с. Дългошевици, а именно: 1) $\frac{1}{4}$ часть отъ една къща въ с. Дългошевици, „на срѣдъ село“, съ дворъ отъ 2.5 декара, въ него построени: мутвакъ, два коша, хамбаръ, ихъръ, казанджийникъ, до съседни: Георги Божиновъ, долъ и отъ две страни пжтъ, оценена за 10.000 лева; 2) $\frac{1}{4}$ часть отъ една кръчма, въ с. Дългошевици, „на срѣдъ село“, съ дворъ отъ 1.5 декара, съ кошъ и хамбаръ, кръчмата направена едноетажна, съ три отдѣления и подъ нея маза, покрита съ фабрични керемиди, до съседни: Георги Божиновъ, пжтъ, площадъ и Димитъръ Стоименовъ, оценена за 5000 лева; 3) $\frac{1}{4}$ часть идеална отъ една половина воденица „край село „Дългошевици“ и на р. Ломъ, цѣлата отъ шестъ мелни камъни, едноетажна, покрита съ стари керемиди, до съседни: Георги Божиновъ, притежателитъ съ градина, оценена за 10.000 л.; 4) $\frac{2}{3}$ части отъ нива въ с. р. мѣстн. „на върха“, отъ 8.1 дек., до съседни свец. Захари Младеновъ, Божинъ Хаджийски, Христо Ивановъ и мера, оценена за 5000 лева; 5) $\frac{2}{3}$ части отъ нивата въ с. р. мѣстн. „на върха вървището“, отъ 26.9 дек., до съседни: Илия Становъ, Никола Лазаровъ, Цено Тодоровъ и пжтъ, оценена за 6000 л.; 6) $\frac{2}{3}$ идеална часть отъ ливадата въ с. р. мѣст. „Дърварски пжтъ“ отъ 8.7 дек., до съседни: Никола Ивановъ, Цвѣтанъ Ивановъ и Захари Божиновъ, оценена за 1000 лева; 7) $\frac{2}{3}$ идеална часть отъ ливадата при гумното въ с. р. отъ 83.8 дек. до съседни: Арсенъ Пакровъ, Петко Ценовъ, Иванъ Трифановъ, Божинъ Хаджийски, Ключовска межда и Ивана Якова, оценена за

15.000 лв.; 8) $\frac{2}{10}$ идеални части отъ ливадата въ с. р. мѣстн. „Язовини“ отъ 45 дек. до Тома Георговъ, Никола Яковъ, Петъръ Кочовъ и пѣтъ, оценена за 10.000 лв.; 9) $\frac{2}{10}$ идеална частъ отъ нивата въ с. р. мѣстн. „Пигатовата“ отъ 27-1 дек. до съседни: Божинъ Хаджийски, Иванъ Илиевъ, Алекси Мишковъ, пѣтъ и Георги П. Андреевъ, оценена за 4000 лв.; 10) $\frac{2}{10}$ идеална частъ отъ половина нива въ с. р. мѣстн. „Палански пѣтъ“ отъ 18-5 дек. до съседни: Паско Първановъ, Еврия П. Хаджийска и отъ две страни пѣтъ, оценена за 3000 лв.; 11) $\frac{2}{10}$ идеална частъ отъ ливадата въ с. р. мѣстн. „При водиницата“ отъ 3-2 дек. до съседни: Утака, притежателя, вода и Божинъ Хаджийски, оценена за 1000 л.; 12) $\frac{2}{10}$ идеална частъ отъ ливадата въ с. р. мѣстн. „при Поязака“ отъ 9 дек. до съседни: Димитър Стойменовъ, Дарина П. Хаджийска, Еврия П. Хаджийска и пѣтъ, оценена за 1000 лв.; 13) $\frac{2}{10}$ идеална частъ отъ ливадата въ с. р. въ мѣстн. „При яза“ отъ 15-9 дек. до Божинъ Хаджийски, Тодоръ Боновъ, Георги Трифоновъ, оценена 2000 лв.; 14) $\frac{2}{10}$ идеална частъ отъ ливадата въ с. р. мѣстн. „При яза“ отъ 14-3 дек. до съседни: притежателятъ, Божинъ Хаджийски и Алекси К. Пуевъ за 1000 лв.; 15) $\frac{2}{10}$ части идеални отъ ливадата въ с. р. мѣстн. „При яза“ отъ 14-3 дек. до съседни за 500 лв.; 16) $\frac{2}{10}$ части идеални отъ една градина въ с. р. мѣстн. „Гложето“ отъ 3-7 дек. до съседни: отъ две страни Божинъ Хаджийски, мера и притежателя, оценена за 300 лева; 17) $\frac{2}{10}$ части отъ една градина водна въ с. р. мѣстн. „При воденицата“ отъ 3-2 дек. до съседни отъ две страни утака, притежателя и вада, оценена за 500 лв.; 18) $\frac{2}{10}$ идеална частъ отъ ливадата люцернова, мѣстн. „При воденицата“ отъ 4-4 дек. до съседни: вада, притежателя и отъ две страни утака, оценена за 1000 лева; 19) $\frac{2}{10}$ части идеални отъ 6-1 дек. отъ лозинице въ сѣкия районъ въ мѣстн. „подъ бранището“ до съседни: Божинъ Хаджийски, Никола Яковъ, Първанъ П. Ниновъ и Димитър Стойменовъ, оценена за 1500 лева. Продаватъ се по изискането на Марийка К. Ефтимова отъ Ломъ, съгласно изпѣл. листъ № 2624 и наддаванията ще почнатъ отъ оценката нагоре въ канцеларията ми въ гр. Ломъ.

Гр. Ломъ, 20 августъ 1925 год.

1—(П 7695)—2 I сѣд. приставъ: Иор. Първановъ

ПРИЗОВКА № 5518. — За Крумъ Пастармаджиевъ отъ Ломъ, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, съ изпѣлнителенъ листъ № 9643/1925 година отъ Ломския окръженъ сѣдъ, вне сте осѣдени да заплатите на Акционерната банка „Богатство“ Ломъ, сумата 25.000 лева, лихвата имъ по 10% отъ 14 мартъ 1925 година и 2047 лева разноси. Призовавамъ Ви въ двенеделенъ срокъ следъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ да внесете горната сума въ канцеларията ми. Нещорите ли това ще пристѣпимъ къмъ описъ и продажба на недвижимия Ви имотъ, находящъ се въ Ломъ, къща. Други действия нѣма да съобщавамъ.

Гр. Ломъ, 21 юлий 1925 година.

3—(П 7255)—3 I сѣд. приставъ: Иор. Първановъ

ПРИЗОВКА № 5902. — II Ломски сѣдебенъ приставъ, призовава Крумъ Пастармаджиевъ отъ Ломъ, сега въ неизвестностъ, да се яви въ канцеларията ми въ 7 дена срокъ следъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, и изплати дълса си по изпѣлнителенъ листъ № 1053/1923 г. Нададеи отъ Ломския окръженъ сѣдъ на Киро Цвѣтковъ с. Прогорѣлецъ, за 23.000 л., лихва по 8% отъ 12 октомврий 1923 г. до изплатяне $\frac{1}{4}$ комисионно и разноситѣ, въ противенъ случай ще пристѣпимъ къмъ описъ и продажба на движимитѣ имоти въ гр. Ломъ и другаде, безъ да ви пращамъ други призовки по дѣло № 812/1925 г. — Гр. Ломъ, 13 юлий 1925 година.

3—(П 6810)—3

Сѣд. приставъ: Хр. Цвѣтковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6832. — Известявамъ, че отъ първия присѣственъ денъ следъ двукратното обнародване настоящето ми въ „Държавенъ вестникъ“ ще почне и ще се продължава продажбата 31 денъ на следующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Стаменка Т. Богданова отъ с. Вълчедърма, находящи се въ района на гр. Ломъ, а именно: 1) дворно мѣсто около единъ декаръ и въ него построени: една двуетажна къща, долния етажъ 80 с. м. въ земята състояща се, горния етажъ отъ 7 отдѣления, а долния отъ 3 отдѣления построена на 82 кв. м. направена отъ тухли и дървенъ материалъ, измазана съ варъ и покрита съ цигли; 2) единъ дърварникъ дъсченъ покритъ съ цигли, единъ пужникъ дъсченъ покритъ тоже съ дъски, въ двора около 10 влодин дървета и 35 лози находящи се въ гр. Ломъ, „Кале махлъ“ при съседни: улица, Иванъ Николовъ, Немацъ Алишевъ и пѣтъ, оце-

пени за 138.100 лева. Продаватъ се по предписаніе на Ломския окръженъ сѣдъ № 7688 и наддаванията ще почнатъ отъ оценката нагоре въ района на гр. Ломъ, а именно: 1) дворно мѣсто отъ 1693 кв. м. въ него построени: 1) двуетажна къща, долния етажъ единъ метъръ въ земята, състояща се горния етажъ отъ 5 отдѣления, а долния отъ 4 отдѣления, съ дължина 16 метра, ширина $5\frac{1}{2}$ м. и височина 5 метра, направена отъ камени и тухли измазана съ варъ и покрита съ цигли; 2) мутакъ прилепенъ до къщата отъ едно отдѣление широка 3 метра, дължина 4 метра и височина 3 метра, направенъ отъ дървенъ материалъ, измазанъ съ варъ и покритъ съ керемиди цигли, оцененъ 100.000 лева. Продаватъ се по изискането на Балканска банка отъ Ломъ, съгласно изпѣл. листъ № 10234 и наддаванията ще почнатъ отъ оценката нагоре въ канцеларията ми въ гр. Ломъ.

1—(П 7546)—2 II сѣдебенъ приставъ: Хр. Цвѣтковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6399. — Известявамъ, че отъ първия присѣственъ денъ следъ двукратното обнародване настоящето ми въ „Държавенъ вестникъ“ ще почне и ще се продължава продажбата 31 денъ на следующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Александъръ Л. Квасовъ отъ гр. Ломъ, находящи се въ района на гр. Ломъ, а именно: 1) дворно мѣсто отъ 1693 кв. м. въ него построени: 1) двуетажна къща, долния етажъ единъ метъръ въ земята, състояща се горния етажъ отъ 5 отдѣления, а долния отъ 4 отдѣления, съ дължина 16 метра, ширина $5\frac{1}{2}$ м. и височина 5 метра, направена отъ камени и тухли измазана съ варъ и покрита съ цигли; 2) мутакъ прилепенъ до къщата отъ едно отдѣление широка 3 метра, дължина 4 метра и височина 3 метра, направенъ отъ дървенъ материалъ, измазанъ съ варъ и покритъ съ керемиди цигли, оцененъ 100.000 лева. Продаватъ се по изискането на Балканска банка отъ Ломъ, съгласно изпѣл. листъ № 10234 и наддаванията ще почнатъ отъ оценката нагоре въ канцеларията ми въ гр. Ломъ.

Гр. Ломъ, 31 юлий 1925 година.

1—(П 7545)—2 II сѣдебенъ приставъ: Хр. Цвѣтковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6830. — Известявамъ, че отъ първия присѣственъ денъ следъ двукратното обнародване настоящето ми въ „Държавенъ вестникъ“ ще почне и ще се продължава продажбата 31 денъ на следующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Александъръ Станчевъ отъ гр. Ломъ, находящи се въ района на гр. Ломъ, а именно: 1) една втора идеална частъ отъ една двуетажна къща още недовършена безъ мазилка и тиниерия, горния етажъ отъ 5 отдѣления, а долния отъ 3 отдѣления отъ които дветѣ приспособени за дюгени направена отъ камени и тухли и покрита съ цигли, построена дългата върху 105 кв. метра, находяща се въ гр. Ломъ „Ханска махала“ при съседни: Коци Гуревъ, Юрданъ Зайковъ, Ради Хр. Цонзовъ и улица оценена 50.000 лева. Продаватъ се по изискането на Гаврилъ П. Тодоровъ & Синове Тодорови отъ Ломъ, съгласно изпѣл. листъ № 5157 и наддаванията ще почнатъ отъ оценката нагоре въ канцеларията ми въ гр. Ломъ.

Гр. Ломъ, 12 августъ 1925 година.

1—(П 7544)—2 II сѣд. приставъ: Хр. Цвѣтковъ

ПРИЗОВКА № 5519. — За Алекси Беремлиевъ отъ Ломъ, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство съ изпѣлнителенъ листъ № 9643/1925 год., отъ Ломския окръженъ сѣдъ, Вне сте осѣдени да заплатите на Акционерната банка „Богатство“ — Ломъ сумата 25.000 лева, лихвата имъ по 10% отъ 14 юлий 1925 година и 2047 лева разноси. Призовавамъ Ви въ седемъ дневенъ срокъ следъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ да внесете горната сума въ канцеларията ми. Нещорите ли това ще поставя къмъ описъ и продажба на движимитѣ ви имоти. Други действия нѣма да съобщавамъ. — Гр. Ломъ, 21 юлий 1925 година.

3—(П 7254)—3 I Сѣд. приставъ: Иор. Първановъ

Ликвидаторъ на фирмата Г. Желевъ & С-ие — Варна

ОБЯВЛЕНИЕ. — Ликвидатора на фирмата Г. Желевъ & С-ие — Варна, състояща се отъ Георги Желевъ и Койчо Желевъ, обявява, че съгласно опредѣлението на Варненския окръженъ сѣдъ отъ 16 юний 1925 год., по фирмено дѣло № 234/904 и на основание чл. 113 алинея последна отъ търговския законъ, въ продължение на 31 денъ отъ двукратното публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ ще продава на публиченъ търгъ въ кантората си, находяща се въ гр. Варна, III уч. ул. Василь Левски № 58, следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на съдружнето въ ликвидация Г. Желевъ & С-ие — а именно: 1) една двуетажна камено-тухлена къща отдолу три дюкина, горѣ три етаи, кухня, клозетъ и антре, съ електрическа и водна инсталация и канализация, покрита съ мѣстни керемиди маренски типъ, застроена върху 104 кв. м. и съ дворно мѣсто около 45 кв. м.; 2) една едноетажна магазинъ отъ камѣкъ и тухли съ единъ греялъкъ за канцелария и скелъ за стоки, и друга до нея вътрешна двуетажна магазинъ отъ камѣкъ и тухли, покрита съ мѣстни керемиди, дветѣ застроени върху 272 кв. м. съ дворно мѣсто около 330 кв. м.; 3) една едноетажна магазинъ отъ камѣкъ и тухли съ 2 греялъка за канцелария, скелъ и галерия за стоки, електрическа инсталация, застроена върху 108 кв. м. покрита съ

мѣстни керемиди, съ два дървени навеси долепени до нея покрити съ галванизъ, при размѣри: първия дължина около 12 м. и ширина 5'70 м. и втория дължина 9'50 м. и ширина 1'70 м.; 4) една едноетажна къща камено-тухлена паянтова; съ 7 стаи, антре, кухня, изба, електрическа и водна инсталация и канализация, застроена върху 136 кв. м., покрита съ мѣстни керемиди и съ дворно мѣсто около 134 кв. м. и 5) два дюкяна паянтови, едноетажни, покрити съ мѣстни керемиди, застроени двата върху 50 кв. м. при съседни на пѣлия имотъ: улицитѣ Василъ Левски и Царибродска, Мерсие ханъмъ Сюлеманова, наследницитѣ на х. Димитровъ, Георги Златевъ, Зелха Хюсеинова, Варненската вакуфска община и Георги Желевъ. Първоначалната цена е 1.900.000 лв. Върху горния имотъ не тежат никакви задължения. За правоучастие въ търга се внасятъ 10% залогъ. Плановетѣ и книгата по имота могатъ да бждатъ преглеждани въ присъственичѣ часове въ кантората на ликвидатора. — Гр. Варна, 31 юли 1925 год.
2—(П 7510)—2 Ликвидаторъ: Г. Желевъ

ОБЯВЛЕНИЕ. — Строителниятъ комитетъ на ефорията „Иванъ Н. Х. Еновъ“, въ гр. Казанлъкъ, обявява на интересуващитѣ се, че следъ 15-дневенъ срокъ отъ настоящето обявяване, въ финансовото управление на гр. Казанлъкъ, ще произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ направата на: 1) работилницата при техническото училище, безъ желѣзната ѝ покривна конструкция, и 2) изкопнитѣ и основитѣ на самото училище. Приблизителната стойностъ на предприятието възлиза на около 1.700.000 лева. За участие въ търга се внася залогъ 3% или — 51.000 лева. Тържната комисия приема предложения до поменатия срокъ, 16 часа следъ обѣдъ. Предложенията ставатъ върху единичнитѣ цени, въ проценти, безъ дробн. Книжката по предприятието могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ канцеларията на дружество „Искра“ — Казанлъкъ и въ бюро на архитекта на ефорията — Атанасъ Донковъ, ул. „Аксаковъ“ № 43 — София и Министерството на търговията, промишлеността и труда — отдѣление професионално образование.
1—(П 7712)—1

Изгубено свидетелство № 185 отъ 1922 год. издадено отъ Врачанската земеделска катедра на Петъръ Д. Виячевъ — да се счита невалидно.
1—(П 7755)—1

Изгубено свидетелство № 210 отъ 1918 година отъ Видинския тежкъ артилерийски полкъ на Петъръ Д. Виячевъ — да се счита невалидно.
1—(П 7756)—1

Изгубено отпускно свидетелство отъ V класъ на Павелъ Атанасовъ Поповъ отъ Пловдивската мъжка гимназия Александъръ I — се счита невалидно
1—(П 7758)—1

Изгубено отпускно удостоверение № 1670/918 год. за II класъ на Тодоровъ Пенчо, издадено отъ Търновската гимназия — се счита невалидно.
1—(П 7767)—1

Досегашното име Манолъ Цаневъ промѣнявамъ въ Манолъ Михайловъ.
1—(П 7749)—1

Изгубено свидетелство № 2 за завършено първоначално образование на Георги Ил. Бостанджиевъ отъ Араглийското училище — за невалидно.
1—(П 7699)—1

Изгубени ученически книжки IV и V класъ III Софийска мъжка гимназия 1909/910 година на Марко Марковъ — считатъ се невалидни.
1—(П 7737)—1

Изгубени лична карта 17526 и адресенъ билетъ 3240 на Михаилъ Жариковъ — да се считатъ невалидни.
1—(П 7719)—1

Изгубено свидетелство № 191/923 год., издадено отъ II Старозагорска прогимназия на Койчо Тончевъ Христовъ — счита се невалидно.
1—(П 7782)—1

Свидетелство на Борисъ Н. Цанковъ за III класъ на VIII-а Софийска прогимназия е изгубено — да се счита невалидно.
1—(П 7721)—1

Нецо Вѣчковъ, гр. Чирпанъ, изгубилъ свидетелство III класъ, № 50, 1922—1923 отъ I Чирпанска смѣсена прогимназия — счита се невалидно.
1—(П 7746)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 19517. — Българската земеделска банка, Софийски клонъ, обявява, че срочното свидетелство № 29840 отъ 25 септемврий 1920 год. съ падежъ 25 септемврий 1925 год. за лева 13.000 съ капитализация на лихвитѣ на г-жа Евдокия Г. Пастчева, София, е изгубено. — Да се счита невалидно, защото ще се замѣни съ ново.
София, 27 августъ 1925 год.

1—(П 7787)—1

Банката

Изгубена е невалидна пенсионна книжка на Койчо Дяковъ отъ село Жиганъ, подъ № 10365 — да се счита невалидно.
1—(П 7769)—1

Петко Начевъ Петковъ, с. Узунджово, Хасковско, изгубилъ полица за 40.000 лева, безъ падежъ, издадена отъ Бр. Пулеви — Хасково, да се счита невалидна.
1—(П 7751)—1

Изгубено арбѣлостно свидетелство № 447 издадено на Дамияновъ Никола Цвѣтковъ отъ Народната общ. гимназия, гр. Б. Слатина — да се счита невалидно.
1—(П 7768)—1

Изгубена е книжка № 705 отъ II юли 1925 год. издадена отъ Столичното градоначалство на имото на д-ръ Владиславъ Мирковъ за правокаране на автомобилъ — да се счита невалидна.
1—(П 7720)—1

Българска народна банка

Курсъ за 31 августъ 1925 година

	Намбо на виждано (чезове)		Банкноти	
	купува	продава	купува	продава
Брюкселъ, франка . .	621 —	635 —	620 —	640 —
Буда-Пеща, крони . .	18 90	19 70	17 —	19 —
Виена, шилингъ . . .	19 30	19 80	19 —	20 —
Прага, крони	407 —	413 —	406 —	416 50
Берлинъ, райхсмарка .	32 70	33 70	31 70	34 50
Лондонъ, лири ст. . .	667 —	675 —	666 —	680 50
Парижъ, франка . . .	644 —	660 —	643 —	665 —
Атина, драхми	206 —	214 —	200 —	216 —
Милано, лири ит. . . .	515 —	527 —	514 —	531 —
Стокхолмъ, крони . . .	3685 —	3733 —	3680 —	3761 —
Букурещъ, лей	68 30	69 80	67 30	71 —
Бѣлградъ, динари . . .	245 —	250 —	244 —	252 —
Цариградъ, лири т. . .	80 —	81 50	79 —	83 —
Женева, франка	2659 —	2693 —	2654 —	2713 50
Амстердамъ, флорини .	5528 —	5596 —	5523 —	5638 —
Ню-Йоркъ, дол. с. ш. .	137 20	139 —	137 20	140 50
Монтреалъ, долари к. .	137 —	138 80	137 —	140 —
Александрия, лиастра .	684 —	692 —	683 —	697 50
Варшава, злоти	2430 —	2460 —	2425 —	2478 50

МОНЕТИ	СКОНТО	
	купува	
Наполеонъ	535 —	Брюкселъ 5 1/2 %
Английска лира	668 —	Буда-Пеща 9 %
Турска лира	607 50	Виена 10 %
Германска 20-то марка	655 —	Прага 7 %
Австрійска 20-то крона	553 —	Берлинъ 9 %
Руска рубла	71 40	Лондонъ 4 1/2 %
Щатски доларъ	138 50	Парижъ 6 %
Канадски доларъ	138 50	Атина 8 1/2 %
Чисто злато грамъ . . .	90 30	Милано 7 %
Сребъренъ левъ	9 50	Стокхолмъ 5 1/2 %
Чисто сребро грамъ . .	2 22	Букурещъ 6 %
		Бѣлградъ 6 %
		Женева 4 %
		Амстердамъ 4 %
		Ню-Йоркъ 3 1/2 %
		Варшава 12 %
		София 10 %

Курсоветѣ се разбиратъ така:
Буда-Пеща за 10.000 крони; Виена, Берлинъ, Лондонъ, Цариградъ, Ню-Йоркъ, Монтреалъ за 1 валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици.

Приложение (за абонати) стенографски дневници коли, 215 и 216

Държавна печатница — София — 2144 — 1925